

**ΣΧΟΛΗ
ΑΡΧΕΩΝ**

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΞΙ

ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

ΒΑΣΙΚΟΙ ΤΟΝΟΙ:

Το εξέχον χαρακτηριστικό του ερχόμενου κύκλου θα είναι η εξέλιξη της ψυχολογίας. Θα είναι η ανάδυση ενός νέου παράγοντα από την άποψη του σύγχρονου ψυχολόγου της υλιστικής σχολής και θα συνεπάγεται την αναγνώριση της ψυχής.

(*Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας*, σελ.336)

Η νέα ψυχολογία θα καταστεί η βασική και θεμελιώδης επιστήμη της Υδροχοϊκής εποχής, όπως ακριβώς η ηλεκτρική επιστήμη ... είναι η βασική επίτευξη της Ιχθυακής εποχής.

(*Εσωτερική Ψυχολογία I*, σελ. 331-32)

Οι δύο πιο πρόσφατες ομάδες είναι οι ψυχολόγοι που εργάζονται σύμφωνα με το Δελφικό παράγγελμα “Άνθρωπε, γνώθι σ’ αυτόν” και οι οικονομολόγοι που είναι οι θεματοφύλακες των μέσων δια των οποίων ο άνθρωπος μπορεί να ζήσει στο φυσικό πεδίο. Οι δύο αυτές ομάδες αναγκαστικά και παρά τις φαινομενικές αποκλίσεις και διαφορές είναι πιο συνθετικές στις θεμελιώδεις όψεις τους απ’ όλες τις άλλες. Η μια ομάδα μεριμνά για το ανθρώπινο γένος, για τους ποικίλους τύπους της ανθρωπότητας, για το χρησιμοποιούμενο μηχανισμό και για τις παρορμήσεις και τα χαρακτηριστικά του ανθρώπου και για το σκοπό – φανερό ή κρυφό – της ύπαρξής του. Η άλλη ομάδα ελέγχει και διευθετεί τα μέσα δια των οποίων υφίσταται ο άνθρωπος.

(*Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας*, σελ. 411-12)

Το κύριο έργο [του ομίλου των ψυχολόγων] θα είναι η σύνδεση μέσω αποδεκτών τεχνικών, της ψυχής και της προσωπικότητας, που θα οδηγήσει στην αποκάλυψη της Θεότητας με το μέσον της ανθρωπότητας.

(*Μαθητεία στη νέα Εποχή*, σελ. 39)

Είναι η Γαλλία αυτή που θα αποκαλύψει τελικά την αληθινή φύση της ψυχής και θα εγκαινιάσει την εποχή της αληθινής εσωτερικής ψυχολογίας.

(*Ακτίνες και Μυήσεις*, σελ.628)

Η τεχνική για την ανακάλυψη του γιατί οι άνθρωποι αποτυγχάνουν να βρουν νόημα ... είναι η σύγχρονη συμβολή της ψυχολογίας βάθους.

Dr Rollo May, *Πηγές Δημιουργικής Διαβίωσης*

Επιζητώ [στην *Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας*] ...να διδάξω τους νόμους της πνευματικής ψυχολογίας σαν διακριτής από τη νοητική και συναισθηματική ψυχολογία, να διασαφηνίσω τη φύση της ψυχής του ανθρώπου και τις συστημικές και κοσμικές της σχέσεις... να καταδείξω τις σχέσεις μεταξύ του εαυτού και των περιβλημάτων που ο εαυτός αυτός μπορεί να χρησιμοποιήσει... και να διευκρινίσω το πρόβλημα των υπερ-κανονικών δυνάμεων και να δώσω τους κανόνες για την ασφαλή και χρήσιμη ανάπτυξή τους.

(*Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας*, σελ. 5-6)

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Έξι: Ψυχολογία

Η καλύτερη αντίληψη που μέχρι τώρα αποκτήθηκε για την ανύψωση της ανθρωπότητας είναι η ιδέα του Θεού.

Dr. Alfred Adler, *Πέρα από το Καλό και το Κακό*

Έχω ονομάσει αυτό το κέντρο ο *εαυτός*. Θα μπορούσε εξίσου καλά να ονομάζεται "ο Θεός μέσα μας". Οι αρχές ολόκληρης της ψυχικής ζωής μας, φαίνεται να είναι άρρηκτα συνδεδεμένες σε αυτό το σημείο και όλοι οι υψηλότεροι και τελικοί στόχοι μας, φαίνεται προς αυτό να προσβλέπουν.

Δρ Καρλ Γιούνγκ

Δύο Δοκίμια για την Αναλυτική Ψυχολογία

Η μελέτη της ψυχής προτού περάσει πολύς καιρός θα είναι μια έρευνα το ίδιο κανονική κι ευυπόληπτη όσο κάθε επιστημονικό πρόβλημα, όπως η έρευνα για τη φύση του ατόμου.

(*Εσωτερική Ψυχολογία I*, σελ. 105)

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ	1
Η Χρήση της Θέλησης	5
B. ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ	6
Απελευθερώνοντας τη Δύναμη της Ψυχής	6
Γ. ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ	8
Δ. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ	10
Σπερματικές Σκέψεις	10
Ορισμοί	12
E. Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΣΕ ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ	13
ΣΤ. ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ	19
Οι Επιδράσεις των Ακτίνων	19
Οι Ακτινικοί Τύποι	20
Η Διαδικασία της Μεταβίβασης	21
Z. ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ	26
H. ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ	31
Οι επτά Νόμοι της Ψυχικής ή Ομαδικής Ζωής:	32
Θ. ΟΙ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΑΚΤΙΝΩΝ	34
Συνόψιση των Ακτινικών Ποιοτήτων	35
Οι Ποιότητες των Επτά Ακτίνων και το Σχέδιο για τον Άνθρωπο	47
Γοητείες των Ακτίνων	49
I. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ	52
Κρίσεις που οδηγούν σε Μύηση	52
Διαδικασία Οικειοποίησης και Απόσπασης	56
Οι Κρίσεις της Ψυχής	57
K. Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ	59

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ

Στο μέλλον η αληθινή μέθοδος εκπαίδευσης των μαθητών θα είναι να αναπτύξουν... την αίσθηση της σύνθεσης και της «θέσης» μέσα στον ένα κόσμο και τοιουτοτρόπως να τον αποκεντρώσουν. Το θέμα της κατεύθυνσης υποφώσκει κάθε συστήματος διδασκαλίας.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή II, σελ. 302)

Σήμερα, οι εσωτερικοί όμιλοι αφυπνίζονται, αργά, στην αντίληψη ότι η μεγαλύτερη υπηρεσία τους στην ανθρωπότητα είναι να αποκρυσταλώσουν το άυλο, να καταστήσουν ηχηρές και εφελκυστικές τις σιωπηλές επικλητικές αναγνωρίσεις των μαζών των ανθρώπων και να σταθούν, ως εκ τούτου, σαν ένας στρατευμένος όμιλος ανάμεσα στην προσηλωμένη Ιεραρχία και την αναμένουσα ανθρωπότητα που υποφέρει.

(Επιστολή του Θιβετανού στη Σχολή Αρκέην, Σεπτέμβρης 1947)

Η Σχολή Αρκέην ιδρύθηκε (το 1920) για να βοηθήσει την Ιεραρχία στο παγκόσμιο έργο της. Το ιεραρχικό σχέδιο και σκοπός επιζητούν, λοιπόν, την προσοχή και αφοσίωσή μας. Έχουμε αποδεχτεί μια συνειδητή ευθύνη στην πνευματική πορεία της Ιεραρχίας κατά τη διάρκεια αυτού του επικού αιώνα.

Είναι ως εκ τούτου σημαντικό να προσφέρουμε ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα για να βοηθήσουμε τους «αποφασισμένους ζηλωτές» να γίνουν συνειδητοί μαθητές. Θα πρέπει επίσης να συμπεριλάβουμε μελέτες που θα μπορούν να βοηθήσουν τον καθένα να ανακαλύψει το δικό του ορθό πεδίο υπηρεσίας σε σχέση με το ιεραρχικό έργο στον κόσμο. Η Ιεραρχία λειτουργεί μέσω τριών κύριων όψεων ή «τμημάτων», το καθένα εκ των οποίων αντανακλάται στα αντίστοιχα τμήματα των ανθρώπινων υποθέσεων. Πρόκειται για το Τμήμα της Διακυβέρνησης, το Τμήμα της Θρησκείας και το Τμήμα της Εκπαίδευσης. Κάθε Τμήμα περιέχει επίσης διάφορες όψεις που επίσης έχουν την αντιστοιχία τους στις ανθρώπινες υποθέσεις.

Εφόσον όλοι οι μαθητές εκπαιδεύονται για παγκόσμια υπηρεσία με όρους του Σχεδίου της Ιεραρχίας, είναι αναγκαίο, καθώς αρχίζουμε να επεκτείνουμε τη συνείδησή μας, να επικοινωνήσουμε και να ανταποκριθούμε στην ψυχή που μας συνδέει με το ιεραρχικό κέντρο. Θα πρέπει επίσης να εγκαθιδρύσουμε ένα νοητικό δεσμό και νοητική ανταπόκριση σε αυτό το ιεραρχικό πεδίο εργασίας που είμαστε προορισμένοι, μέσω ασραμικής συσχέτισης, να υπηρετήσουμε. Για το σκοπό αυτό έχουμε ετοιμάσει επτά σειρές εργασιών σχετικά με τα τρία Τμήματα Ιεραρχικού έργου, παρουσιάζοντας –στο μέτρο που οι διδασκαλίες που μας έχουν δοθεί πιστοποιούν– τους νόμους και τις αρχές, τις ενέργειες και τις δυνάμεις καθώς και τα κύρια σημεία έμφασης μέσα στο κάθε Τμήμα. Αυτά θα πρέπει να συσχετίζονται με τη μελέτη των τρεχουσών τάσεων και δυνατοτήτων, κάτι που ενδεχομένως προϋποθέτει γνώση των σύγχρονων καταστάσεων και αξιολόγηση των τρε-

χόντων γεγονότων. Τέτοιες πληροφορίες και ειδήσεις παρέχουν οι εφημερίδες, τα περιοδικά και τα εξειδικευμένα έντυπα. Πέρα από αυτό, ο μαθητής αναμένεται να μπορεί να αυτό-εκπαιδευτεί στην καλύτερη εφαρμογή των πνευματικών νόμων και αρχών και της ασραμικής πρόθεσης επί του πεδίου το οποίο αποτελεί την επιλεγμένη ή αναγνωρισμένη ευθύνη μαθητείας στο άσραμ.

Έχοντας κατά νου ότι το Ιεραρχικό Τμήμα της Εκπαίδευσης κάτω από τον Κύριο του Πολιτισμού ενδιαφέρεται για την εξελικτική πρόοδο του πολιτισμού μέσω της επιστήμης, της φιλοσοφίας, της ψυχολογίας, της κουλτούρας και των τεχνών, καθώς και μέσα από την καθαντού τυπική εκπαίδευση, έχουμε ετοιμάσει τις παρακάτω επτά μελέτες:

1. *Το Ιεραρχικό Τμήμα της Διακυβέρνησης*. Μια σειρά εργασιών που κινείται γύρω από τις τρεις κύριες όψεις αυτού του τμήματος:
 - α. Πολιτική ζωή - Πολιτικές επιστήμες
 - β. Νόμος - Νομοθεσία
 - γ. Οικονομικές επιστήμες - Χρηματοδότηση

Μέσα από τον ορθό προσανατολισμό και τον αποκρυφιστικό διαλογισμό το εσωτερικό μας έργο θα μπορούσε να βοηθήσει να ζωογονηθούν οι υποκειμενικοί υποβόσκοντες παράγοντες που εκπηγάζουν από την εσωτερική κυβέρνηση.

2. *Το Ιεραρχικό Τμήμα της Θρησκείας*. Περιλαμβάνεται μια τριπλή σειρά εργασιών:
 - α. Η νέα παγκόσμια θρησκεία και η οικουμενικότητα της ζωής.
 - β. Η διαδικασία της μύησης μέσα στη ζωή του Θεού.
 - γ. Η επιστήμη της επίκλησης και εφέλκυσης.
3. *Το Ιεραρχικό Τμήμα της Εκπαίδευσης*. Περιλαμβάνει πέντε σειρές εργασιών, μία για κάθε περιοχή εργασίας αυτού του περιεκτικού Τμήματος:
 - α. *Εκπαίδευση* – οικουμενικές τεχνικές για την ορθή ανάπτυξη ως ολοκληρωμένη ύπαρξης.
 - β. *Επιστήμη* – που αποκαλύπτει την υποκείμενη απόκρυφη δομή μέσω επιστημονικής τεκμηρίωσης.
 - γ. *Φιλοσοφία* – οι πνευματικές αρχές και σπερματικές ιδέες που θα έπρεπε να διαμορφώνουν τη σκέψη και τη νοητική στάση στη νέα εποχή.
 - δ. *Ψυχολογία* – η σύσταση του ανθρώπου ως τριπλής ύπαρξης, κατ' εικόνα του Θεού, και το επακόλουθο πεδίο των σχέσεών του.
 - ε. *Κουλτούρα και Τέχνες* – εκπαιδεύοντας το δημιουργικό νου να αντανakλά στην καθημερινή ζωή την ομορφιά και την αρμονία του σύμπαντος.

Ο σπουδαστής έχει τη δυνατότητα να επιλέξει ανάμεσα σε αυτές τις επτά μελέτες καθώς αρχίζει να προσδιορίζει το δικό του πεδίο υπηρεσίας, ή για να βοηθηθεί προς αυτόν τον σκοπό διεγείροντας την αίσθηση του για αναγνώριση και ευαίσθητη ανταπόκριση.

Μπορεί να ζητήσει μόνο μία από τις διατιθέμενες μελέτες ή μπορεί να χρειαστεί περισσότερες ή και όλες προτού διανοιχτεί μπροστά του το όραμα για το δικό του έργο μαθητείας.

Ο σπουδαστής, συμπληρωματικά προς το υλικό μελέτης, αναμένεται να ενημερώνεται για τα τρέχοντα γεγονότα και τις εξελίξεις. Εδώ δεν περιλαμβάνεται το σύγχρονο υλικό που

γρήγορα ξεπερνιέται εξαιτίας της ταχύτητας αλλαγών σε αυτά τα μεταβατικά χρόνια. Η μελέτη αυτή περιέχει πολλά από τη βασική διδασκαλία που περιλαμβάνεται στα βιβλία του Θιβετανού. Το έργο μας είναι να κατανοήσουμε τη διδασκαλία, τους νόμους και τις αρχές, τις αξίες και τη σημασία του κόσμου των αιτίων και, συσχετίζοντάς τα με τις τρέχουσες τάσεις και τα γεγονότα, να αρχίσουμε να βλέπουμε το μέλλον και το άμεσα πιθανό.

Έτσι ο νους αρχίζει να λειτουργεί σα μια γέφυρα, ένα κανάλι ενεργειακής επικοινωνίας, ανάμεσα στο Σχέδιο, όπως υπάρχει στη συνειδητή πρόθεση της Ιεραρχίας, και στις παγκόσμιες υποθέσεις όπως πρέπει να αλλάξουν και να προσαρμοστούν στον πλανητικό σκοπό που παρέχει ως λύση η Ιεραρχία. Έτσι ο μαθητής συνεργάζεται στο έργο της εγκαθίδρυσης «της σκεπτομορφής της λύσης» και ταυτόχρονα εκπαιδεύεται για ενεργό υπηρεσία στις ανθρώπινες υποθέσεις.

Αυτή η σειρά μελετών παρουσιάζει τη βασική εσωτερική διδασκαλία του Τμήματος της Θρησκείας και τις τρεις κύριες όψεις της. Είναι, ωστόσο, σημαντικό να θυμόμαστε ότι ενώ η Ιεραρχία —και οι ανθρώπινες υποθέσεις— λειτουργεί μέσα από τα αυτά τα τρία τμήματα, υπάρχει διαδραστικότητα και αλληλεξάρτηση μεταξύ όλων των τμημάτων. Η εκπαίδευση και οι εκπαιδευτικοί διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο για τη νοήμονα κατανόηση των ορθών διαδικασιών διακυβέρνησης και της συμμετοχής σε αυτές. Έτσι συμβαίνει επίσης και με τις αληθινές πνευματικές αξίες, η εντύπωση των οποίων είναι έργο του θρησκευτικού τομέα προς την ανθρωπότητα. Όλες οι όψεις της ανθρώπινης ζωής αλληλεπιδρούν η μία με την άλλη με τα καλά και τα άσχημα αποτελέσματά τους.

Τα άσραμ της Ιεραρχίας, σήμερα, συγχωνεύουν και αναμειγνύουν το έργο τους με έναν νέο τρόπο, καταλυτικό για την εδραίωση της σύνθεσης στη σκέψη και τη δράση αυτών που εκτελούν το Σχέδιο πάνω στη Γη. Κάθε Τμήμα της Ιεραρχίας, επομένως, όντας αρμόδιο για μια κύρια όψη του Σχεδίου του Θεού, περιλαμβάνει και περιλαμβάνεται από όλα τα άλλα, «...τόσο επίπονο είναι το έργο της κατάργησης της εθνικής απομόνωσης και της χωριστικότητας που απαιτεί τις ενωμένες ενέργειες τριών ομίλων εργατών για να φέρουν σε πέρας το επιθυμητό αποτέλεσμα. Οι επτά όμιλοι εργατών, κατά συνέπεια, οργανώνονται ως εξής:

1.	Στο τμήμα της πολιτικής.....	πρώτη, έκτη και έβδομη ακτίνα
2.	Στο τμήμα της θρησκείας.....	δεύτερη και τέταρτη ακτίνα
3.	Στο τμήμα της εκπαίδευσης.....	τρίτη και πέμπτη ακτίνα

Μην ξεχνάτε ότι, αν και το έργο προωθείται μέσα και στα τρία πεδία της ανθρώπινης σκέψης και δράσης, το καθαρό κέρδος είναι μια κατευθυνόμενη προσπάθεια προς την παραγωγή της σύνθεσης και ένα σπουδαίο προπαρασκευαστικό δρόμο προς μια αποκάλυψη, τέτοιας ολκής που δεν μπορώ ακόμη να περιγράψω» (*Εσωτερική Ψυχολογία I*, σελ. 178). Καθώς επιδιώκουμε να αναπτύξουμε τις τεχνικές μας για υπηρεσία, η σύνθεση και η αλληλεπίδραση καθίστανται σημαντικοί παράγοντες για την ευρύτητα του οράματος και των οριζόντων μας, ενώ εμείς συγκεντρώνουμε την ενέργεια σε μια συγκεκριμένη περιοχή ανειλημμένης ευθύνης.

Μας λέει ο Θιβετανός: «Οι υπηρέτες της πνευματικής Ιεραρχίας και οι παγκόσμιοι μαθητές βρίσκονται σε κάθε έθνος. Είναι αφοσιωμένοι στην ιδεολογία του έθνους ή στις τάσεις πολιτικής σκέψης ή στην κυβέρνηση. Τα μέλη του νέου ομίλου υπηρετών του

κόσμου αγκαλιάζουν κάθε πολιτική πεποίθηση και αναγνωρίζουν την αυθεντία σε κάθε απίθανη θρησκεία. Άνδρες και οι γυναίκες καλής θέλησης ανακαλύπτει κανείς σε κάθε ομάδα ανεξαρτήτως ιδεολογίας, πίστης ή πιστεύω. Η Ιεραρχία δεν αναζητά συνεργάτες σε κάποια οποιαδήποτε συγκεκριμένη σχολή σκέψης, πολιτικής πεποίθησης ή εθνικής κυβέρνησης. Τους βρίσκει σε οποιαδήποτε από αυτές και συνεργάζεται με όλες. Σας είναι ακόμη δύσκολο να το καταλάβετε, παρότι το έχω πει τόσες φορές.

Τόσο πεισμένοι είστε ότι η δική σας ιδιαίτερη παραδοχή της αλήθειας και οι ιδιαίτερες πεποιθήσεις σας είναι αναμφισβότως οι καλύτερες και αληθινότερες. Μπορεί να είναι για σας, αλλά όχι για τον αδελφό σας που προέρχεται από άλλο έθνος, θρησκεία ή πολιτική πεποίθηση.

«Έτσι, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, βρίσκουμε μέλη του νέου ομίλου παγκόσμιων υπηρετών διασκορπισμένα παντού. Είναι οι μόνοι αντιπρόσωποι που διαλέγει η Ιεραρχία να προσλάβει αυτή τη στιγμή και σε αυτούς έχει ανατεθεί το παρακάτω έργο:

1. Να αποκαταστήσουν την παγκόσμια ισορροπία μέσα από κατανόηση και καλή θέληση.
2. Να φέρουν αρμονία και ενότητα ανάμεσα στους ανθρώπους και τα έθνη με την αποκάλυψη της ευρέως διαδεδομένης και πανταχού παρούσας καλής θέλησης.
3. Να κατασταλάξουν, μέσω πνευματικής αντίληψης και ορθής ερμηνείας, το βασίλειο του Θεού στη Γη.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ.739-40)

Ο Όμιλος του Κέντρου
ΣΧΟΛΗ ΑΡΚΕΗΝ

Η Χρήση της Θέλησης

Αν και οι παράγραφοι που ακολουθούν, από το βιβλίο *Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις*, αναφέρονται ειδικά στον τρίτου βαθμού μνημένο, οι πληροφορίες που παρέχονται σχετικά με τη χρήση των διαφόρων όψεων της θέλησης σε σχέση με τα τρία Τμήματα της Ιεραρχίας είναι πολύτιμες για όλους τους σπουδαστές.

Αναφορικά με τη χρήση από το μνημένο εκείνου που θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε αγνή θέληση, πρέπει να θυμάστε ότι αυτή η αγνή θέληση λειτουργεί στην εκδήλωση μέσα από τη μια ή την άλλη από τις τρεις όψεις της Πνευματικής Τριάδας. Η δραστηριότητα αυτή καθορίζεται από τη μείζονα ακτίνα στην οποία βρίσκεται ο μνημένος, από τη σκοπιά της εναδικής του ακτίνας. Κάθε πνευματικός άνθρωπος βρίσκεται στη μια ή την άλλη από τις τρεις μείζονες ακτίνες, γιατί όλες οι ελάσσονες τέσσερις ακτίνες της ιδιότητας απορροφώνται τελικά στην τρίτη Ακτίνα της Ενεργού Νοημοσύνης.

Αν ο μνημένος βρίσκεται στην πρώτη ακτίνα, και συνεπώς εργάζεται στο Τμήμα του Μανού, θα χρησιμοποιήσει και θα εκφράσει την έμφυτη όψη της θέλησης μέσα από την ατμική φύση ή μέσα από την ανώτατη όψη της Πνευματικής Τριάδας, στην οποία δίνουμε το ανεπαρκές όνομα της “θείας Θέλησης”. Οι σπουδαστές τείνουν να λησμονούν ότι η Πνευματική Τριάδα, καθώς συνδέεται με την Ενάδα με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που η τριπλή προσωπικότητα συνδέεται με την ψυχή, εκφράζει τις τρεις κύριες όψεις της Σαμπαλλικής ενέργειας, που και οι τρεις είναι όλες τους εκφράσεις της θέλησης του πλανητικού Λόγου και του ουσιώδους Σκοπού Του.

Αν ο μνημένος βρίσκεται στη δεύτερη ακτίνα, και συνεπώς εργάζεται στο Τμήμα του Χριστού, θα χρησιμοποιήσει τη θέληση μέσα από το βούδδι, τη δεύτερη όψη της Πνευματικής Τριάδας.

Αν βρίσκεται στην τρίτη ακτίνα και στο Τμήμα του Μαχατσόχαν, του Κυρίου του Πολιτισμού, θα εργαστεί μέσα από τον ανώτερο νου, την κατώτατη όψη της Πνευματικής Τριάδας.

Μην ξεχνάτε ωστόσο, ότι καμιά απ’ αυτές τις όψεις δεν μπορεί να θεωρηθεί ανώτερη ή κατώτερη, γιατί όλες είναι εξίσου θείες.

Η κατανόηση αυτών των ιδεών μπορεί να έλθει αν, για παράδειγμα, αντιληφθείτε ότι η έκφραση του βούδδι, ή της ενόρασης, στη συνειδηση του πνευματικού ανθρώπου θα οδηγήσει στη χρήση της θέλησης για να πραγματοποιηθούν οι σκοποί της Σαμπάλλα στο πεδίο της θρησκείας, της παιδείας και της σωτηρίας ή λύτρωσης της όψης της ζωής σ’ όλες τις μορφές των τριών κόσμων, αλλά δε θα έχει καμιά σχέση με το άτομο και τα προσωπικά προβλήματα του ίδιου του ανθρώπου. Αν η έκφραση είναι εκείνη του ανώτερου νου, η χρήση της θέλησης θα είναι σε σχέση με τους πολιτισμούς και τις κουλτούρες για τις οποίες είναι υπεύθυνο το τρίτο τμήμα, και θα είναι η εκπλήρωση της θέλησης του Θεού στα μεγάλα και γενικά σχέδια. Αν είναι η θέληση όπως εκφράζεται μέσα από την ατμική όψη της Τριάδας, θα λειτουργήσει σε σχέση με τις φυλές, τα έθνη και τα βασίλεια της φύσης και με τις μεγάλες πλανητικές διευθετήσεις οι οποίες προς το παρόν είναι άγνωστες στον άνθρωπο. Η σύνθεση αυτής της εικόνας θα γίνει φανερή αν μελετηθεί προσεκτικά.

(*Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις*, σελ. 310-11)

Β. ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

Απελευθερώνοντας τη Δύναμη της Ψυχής

- I. Ανυψώστε τη συνείδηση από την ολοκληρωμένη προσωπικότητα προς την ψυχή, διατηρώντας τη συνείδηση μέσα στο κέντρο άζνα. Δείτε το χρυσό νήμα, σαν δύο άλληλοσυμπλεκόμενα καλώδια φωτός, να συνδέουν την καρδιά και το κεφάλι με την ψυχή.
- II. Αντιληφθείτε ότι:
- α. Βρίσκεστε τώρα πρόσωπο με πρόσωπο με την ψυχή, στέκεστε μπροστά στον Άγγελο της Παρουσίας, που είναι ο εαυτός σας.
 - β. Εσείς, ο προσωπικός εαυτός, και ο Άγγελος, ο θείος Εαυτός, είστε μια ουσιαστική Πραγματικότητα, που εκδηλώνεται μέσω τριών όψεων. Είστε μια αντανάκλαση της Τριάδας της Θεότητας.
 - γ. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει διαχωρισμός ή δυαδικότητα, αλλά απλώς ένας Θεός σε εκδήλωση, Του Οποίου η φύση είναι Φως.

III. Αναλογιστείτε αυτές τις λέξεις για λίγα λεπτά:

Έχοντας διαπεράσει αυτόν τον κόσμο του μικρού εκδηλωμένου εαυτού με ένα τμήμα του Εαυτού μου, παραμένω, ολόκληρος, επισκιάζοντας όλη την καθημερινή μου ζωή.

IV. Στη συνέχεια, στοχαστείτε για πέντε λεπτά σε αυτήν τη σκέψη:

Εγώ, ο εκδηλούμενος Εαυτός, μέσα από τη μαγική δύναμη της φύσης μου, αναζωογονώ, απολυτρώνω και επαναπορροφώ αυτό το τμήμα που κατοικεί στο σώμα.

- V. Μεταφέρετε τη ζωή, την αγάπη και το φως του Αγγέλου της Παρουσίας συνειδητά πάλι πίσω στην προσωπικότητα, γνωρίζοντας ότι θα πρέπει να γίνει η σύμφυτη δύναμη της ψυχής, φωτίζοντας το νου, καθιστώντας θετική και ήρεμη τη συναισθηματική φύση, διεγείροντας το φυσικό σώμα. Κάντε το αργά και απόλυτα, χρησιμοποιώντας τη θέληση, λέγοντας αυτήν την επίκληση:

Είθε η ενέργεια του θείου Εαυτού να εμπνέει και το φως της Ψυχής κατευθύνει. Είθε να οδηγηθώ από το σκοτάδι στο φως, από το απατηλό στο πραγματικό, και από το θάνατο στην αθανασία.

- VI. Στείλτε το φως και την αγάπη της ψυχής με δύναμη και ευλογία, εργαζόμενοι συνειδητά ως ψυχή και ως εκπρόσωποι και αγωγοί για την πνευματική Ιεραρχία, χρησιμοποιώντας τα λόγια της Μεγάλης Επίκλησης. Κυκλοφορήστε την ενέργεια μέσω των πέντε πλανητικών κέντρων: Νέα Υόρκη, Γενεύη, Λονδίνο, Νταρτζίλινγκ και Τοκιο.

Δείτε τη συνείδηση ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής να ακτινοβολεί.

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή
Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων
Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

ΟΜ

ΟΜ

ΟΜ

Γ. ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Αν ο σπουδαστής έχει επιλέξει αυτή τη μελέτη ως πρόσθετο στη συνηθισμένη εργασία του βαθμού στη Σχολή Αρκέην, συνιστάται να μην αντικαταστήσει το έργο του βαθμού στο οποίο πρέπει να δοθεί επαρκής χρόνος. Η μελέτη των Ιεραρχικών Τμημάτων και των τομέων της υπηρεσίας για το μαθητή είναι διαρκής· θα δομηθεί σε μια μεγάλη χρονική περίοδο για να αποκαλύψει την πραγματικότητα του έργου που πρέπει να γίνει και να εξοπλίσει τον υπηρέτη για να εργαστεί.

Συνιστάται επομένως στον σπουδαστή να αφιερώσει όσο χρόνο μπορεί στην ίδια τη μελέτη και στους τρόπους και τα μέσα με τα οποία μπορεί να εξοικειωθεί με την συνηθισμένη έννοια. Δεν υπάρχει κάποιο όριο στις πηγές της μελέτης. Επιπρόσθετα με αυτή τη σειρά των εγγράφων και τις αναφορές των βιβλίων που έχουν ήδη δοθεί, τα ίδια τα βιβλία περιέχουν πολύτιμη διδασκαλία και θα πρέπει επίσης να ερευνηθούν βιβλία άλλων συγγραφέων.

Τα καθημερινά δεκαπέντε λεπτά στοχαστικού διαλογισμού που συνιστώνται στον σπουδαστή δεν πρέπει να αντικαθιστούν τον κανονικό διαλογισμό του βαθμού της Σχολής Αρκέην. Μπορούν να γίνουν κάποια άλλη ώρα, και θα είναι ιδιαίτερα κατάλληλα στο κλείσιμο της περιόδου της μελέτης αυτής της σειράς του Τμήματος Εκπαίδευσης.

Δεν αναμένεται γραπτή εργασία από τους σπουδαστές. Προτείνεται, ωστόσο, όλοι οι σπουδαστές να δημιουργήσουν το δικό τους πλαίσιο αναφοράς, σημειώνοντας όλο το σχετικό και σημαντικό υλικό που βρίσκουν, το οποίο φωτίζει το νου και διευρύνει τη σκέψη τους.

Όλες οι νέες ιδέες και σκέψεις που προκύπτουν από τον διαλογισμό πρέπει επίσης να σημειωθούν και να αναπτυχθούν με περαιτέρω προβληματισμό ή να απορριφθούν ως άσχετες.

Αν και σε αυτό το στάδιο δεν αναμένεται αναφορά ή γραπτή εργασία, η ομάδα των κεντρικών γραφείων καλωσορίζει οποιαδήποτε σκέψη, σχόλια, ιδέες ή ερωτήσεις που μπορεί να θέλετε να στείλετε μαζί με την τακτική μηνιαία αναφορά διαλογισμού σας. Θέλουμε να γνωρίζουμε πώς προχωράτε, τι αξίες έχει η μελέτη για εσάς και σε ποιο βαθμό μπορείτε να συσχετίσετε τη βασική διδασκαλία με τα πράγματα *όπως είναι τώρα* στον τομέα της εκπαίδευσης ως προς με *το πως πρέπει να είναι στο μέλλον*. Οποιαδήποτε άμεση εμπειρία «στο πεδίο», που δίνει αληθινή και βάσιμη γνώση, θα ήταν προφανώς ανεκτίμητη. Ο μερισμός της σκέψης και της ενέργειας είναι διεγερτικός και εφελκυστικός. Η εμπειρία σας μπορεί να είναι χρήσιμη στους άλλους.

Είμαστε επίσης έτοιμοι να προσφέρουμε βοήθεια, εισηγήσεις ή συμβουλές. Είναι μια ομαδική προσπάθεια να συν-εργαστούμε περισσότερο συνειδητά και χρήσιμα στην εξωτερική ιεραρχικών μεθόδων εργασίας και στη σύνδεση της εσωτερικής αιτίας με το εξωτερικό αποτέλεσμα.

Μπορεί να φανεί χρήσιμο στον σπουδαστή να οργανώσει τις σκέψεις του γύρω από ορισμένες βασικές ερωτήσεις.

1. Γιατί είναι τόσο σημαντική η ψυχολογία της ψυχής για την ορθή είσοδο στην εποχή του Υδροχόου;

2. Πώς μπορεί η γνώση των επτά ακτίνων και των επτά ομίλων να ενσωματωθεί δημιουργικά στις νέες εκπαιδευτικές τεχνικές;
 3. Εφόσον η ψυχή (psyche) είναι η ψυχή (soul), πώς μπορούν οι ψυχολόγοι του μέλλοντος να συμβάλουν στην επιστημονική απόδειξη του γεγονότος της ψυχής;
 4. Πώς μπορεί η ψυχή να αναδειχθεί στην καθημερινή ανθρώπινη ζωή σαν ένα φυσικό γεγονός απαραίτητο για μια ισορροπημένη, αρμονική ζωή;
-

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Σπερματικές Σκέψεις

Η κύρια επιστήμη σήμερα είναι η Ψυχολογία. Είναι ακόμη νηπιακή αλλά κρατά στα χέρια της τη μοίρα της ανθρωπότητας και έχει τη δύναμη (όταν αναπτυχθεί και χρησιμοποιηθεί σωστά) να σώσει τη φυλή. Ο λόγος του μεγαλείου και της χρησιμότητάς της βρίσκεται στο γεγονός πως δίνει έμφαση στη σχέση της μονάδας με το σύνολο, το περιβάλλον και τις επαφές· μελετά τον εξοπλισμό και το μηχανισμό του ανθρώπου για τέτοιες επαφές κι επιδιώκει να δημιουργήσει σωστή προσαρμογή, ορθή ολοκλήρωση και συντονισμό και την αποδέσμευση του ατόμου για μια ζωή χρησιμότητας, πληρότητας και υπηρεσίας.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ. 402-03)

Είναι κοινοτυπία να πούμε ότι η αληθινή έννοια της “ψυχολογίας” είναι ο “λόγος της ψυχής”. Είναι ο ήχος που παράγει ένα αποτέλεσμα στην ύλη, τον οποίο μπορεί να εκπέμψει μια ιδιαίτερη ακτίνα. Από μια άποψη είναι δύσκολος τρόπος να το εκφράσουμε, αν όμως γίνει αντιληπτό ότι καθεμιά από τις επτά ακτίνες εκπέμπει το δικό της ήχο κι έτσι θέτει σε κίνηση εκείνες τις δυνάμεις που πρέπει να εργασθούν σε ομοφωνία μαζί της, προβάλλει η λύση του όλου προβλήματος της ελεύθερης βούλησης του ανθρώπου, του αιώνιου πεπρωμένου του και τις δυνάμεις του ν’ αυτοεπιβεβαιώνεται.

(Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 80)

Έδωσα πολλές πληροφορίες πάνω στο θέμα και προσπάθησα να δείξω τη σημασία αυτής της διδασκαλίας απ’ την ψυχολογική σκοπιά, επειδή η νέα ψυχολογία διαμορφώνεται τώρα. Αν η εσωτερική διδασκαλία πρόκειται τελικά να γίνει κοινή στην παρουσίασή της, θα δοθεί πάνω στις γραμμές της ψυχολογίας, γιατί η εσωτερική διδασκαλία στην πληρέστατη και βαθύτατη έννοιά της αφορά την όψη συνείδηση του ανθρώπου και του Θεού.

(Οι Ακτίνες και οι Μνήμες σελ. 252)

Η νέα ψυχολογία ... θα καταστεί η βασική και θεμελιώδης επιστήμη της εποχής αυτής [Υδροχοϊκής], όπως ακριβώς η ηλεκτρική επιστήμη (ο ηλεκτρισμός της ύλης) είναι η βασική επίτευξη της Ιχθυακής εποχής... Πρόκειται να εξετάσουμε τις επιδράσεις που κάνουν τον άνθρωπο αυτό που είναι και καθορίζουν την ποιότητα της εμφάνισής του. Η εμφάνιση αυτή πρέπει να μελετηθεί με όρους του συνόλου της ολοκληρωμένης προσωπικότητας κι όχι μόνο απ’ την εξωτερική κι αντικειμενική φυσική κατάσταση. Οι επιδράσεις που τον καθορίζουν είναι η προσωπική του ακτίνα και η ακτίνα της ψυχής του, οι οποίες επιδρούν πάνω του κι επηρεάζουν τη συνείδησή του, βρίσκοντας είσοδο στο μορφικό του εξοπλισμό δια των ενεργειακών μονάδων από τις οποίες αποτελείται η μορφή αυτή.

(Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 331-32)

Η όλη έμφαση ολόκληρης της εξελικτικής διαδικασίας βρίσκεται σε τελευταία ανάλυση στην ανάπτυξη της συνειδητής, νοήμονος επίγνωσης της ζωής που εμψυχώνει τις διάφορες μορφές. Η ακριβής κατάσταση της επίγνωσης είναι συνάρτηση της ηλικίας της ψυχής.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ. 23)

Η ανακάλυψη της θέλησης μέσα μας και μάλιστα η συνειδητοποίηση ότι ο εαυτός και η θέληση είναι άρρηκτα συνδεδεμένα, αποτελεί μια αληθινή αποκάλυψη. Απόρροια της κατάστασης αυτής είναι η αλλαγή, συχνά με ριζικό τρόπο, της άποψης που έχουμε για το άτομό μας, για τους διπλανούς μας και για όλο τον κόσμο γενικότερα. Αντιλαμβάνεται ότι είμαστε «ζωντανά υποκείμενα» προικισμένα με τη δυνατότητα της επιλογής, της συσχέτισης, της αλλαγής στην ίδια μας την προσωπικότητα, των άλλων και στο περιβάλλον. Η αντίληψη αυτή που κυριαρχεί, τούτο το «ξύπνημα» και το όραμα του καινούργιου, οι απεριόριστες δυνατότητες για εσωτερική εξάπλωση και εξωτερική δράση, μας προσφέρει μια νέα αίσθηση εμπιστοσύνης, ασφάλειας, ευχαρίστησης – μια αίσθηση «πληρότητας».

Ρομπέρτο Ασατζιόλι, Η Δράση της Θέλησης, σελ. 9

Όταν εξετάζουμε το ανθρώπινο ον και την έκφραση και την ύπαρξή του ... εξετάζουμε πραγματικά την ενέργεια και τη σχέση ή μη-σχέση των δυνάμεων... Εξετάζουμε σχετιζόμενες μονάδες ενέργειας που λειτουργούν σε ένα πεδίο ενέργειας... Το πεδίο ενέργειας που ονομάζουμε ψυχή (η κύρια ενέργεια που αφορά τον άνθρωπο) απορροφά, κυριαρχεί ή χρησιμοποιεί τη μικρότερη ενέργεια που ονομάζουμε προσωπικότητα.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ. 23)

Κάθε ανθρώπινο ον είναι μια μικρογραφία του όλου σχεδίου. Είναι πνεύμα-ψυχή-σώμα, ζωή-ποιότητα-εμφάνιση. Χρωματίζει την εμφάνισή του με την ποιότητά του και την εμψυχώνει με τη ζωή του. Επειδή κάθε εμφάνιση είναι έκφραση ποιότητας και η μικρότερη περιλαμβάνεται στη μεγαλύτερη, κάθε μορφή στη φύση και κάθε ανθρώπινο ον βρίσκεται στη μια ή την άλλη από τις επτά ποιοτικές ακτίνες και η εμφάνισή του σε φαινομενική μορφή χρωματίζεται από την ποιότητα της βασικής του ακτίνας.

(Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 21)

Η επιστήμη των επτά ποιοτήτων ή ακτίνων και το αποτέλεσμά τους στις μυριάδες των μορφών που διαπλάθουν κι ενεργοποιούν αποτελεί την επερχόμενη νέα προσέγγιση στην ορθή μέθοδο εκγύμνασης και ανάπτυξης της ανθρώπινης οικογένειας.

(Αυτόθι, σελ.120)

Οι Ψυχολόγοι θα αποτελέσουν αυτόν τον όμιλο [όγδοο] και θα ασχολούνται με την αποκάλυψη του γεγονότος της ψυχής και με τη νέα ψυχολογία που θα βασίζεται στους επτά ακτινικούς τύπους και στη νέα εσωτερική αστρολογία. Το κύριο έργο τους θα είναι η σύνδεση μέσω αποδεκτών τεχνικών, της ψυχής και της προσωπικότητας, που θα οδηγήσει στην αποκάλυψη της Θεότητας με το μέσον της ανθρωπότητας. Θα δρουν επίσης σαν διαβιβαστές φώτισης μεταξύ ομάδων στοχαστών και σαν διαφωτιστές της ομαδικής σκέψης. Διαβιβάζουν ενέργεια από ένα κέντρο σκέψης σ' άλλο και πάνω απ' όλα διαβιβάζουν την ενέργεια των ιδεών.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή I, σελ. 39)

Οι εσωτερικές επιστήμες μας μεταφέρουν μέσα στη μορφή ή μορφές και μας επιτρέπουν να διεισδύσουμε στην όψη ποιότητα... Καθώς ο άνθρωπος μαθαίνει το “γνώθι σαυτόν”,

μαθαίνει αυτόματα να γνωρίζει την ποιότητα που υπόκειται σε κάθε εμφάνιση. Ζητήστε λοιπόν παντού την ποιότητα. ...Η ποιότητα σε τελευταία ανάλυση [που εμποτίζει την δεύτερη ακτίνα όψης], είναι λίγο ή πολύ η φύση αυτής της επίγνωσης και η ανταπόκριση με όρους ποιότητας στην αισθαντική επαφή.

(*Εσωτερική Ψυχολογία I*, σελ. 193-196)

Ορισμοί

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Τα διανοητικά ή συμπεριφορικά χαρακτηριστικά ενός ατόμου ή μιας ομάδας.

(*Εβδομο Νέο Ακαδημαϊκό Λεξικό του Webster*)

Ψυχολογία [είναι] η προσπάθεια να ερμηνεύσει την ανθρωπότητα και να ανακαλύψει τι είναι ουσιαστικά ο άνθρωπος και πώς λειτουργεί.

(*Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις*, σελ. 594)

Η αληθινή έννοια της «ψυχολογίας» είναι «ο κόσμος της ψυχής».

(*Εσωτερική Ψυχολογία I*, σελ. 8)

ΨΥΧΗ

Εσωτερικό ον ή φύση. Αυτό που κάποιος ταυτίζει με τον εαυτό του. Ουσία. Το ουσιώδες κομμάτι. Μια εσώτερη ή γενεσιουργός αρχή.

(*Λεξικό Chambers*)

Η ψυχή είναι η δύναμη αυτής της ίδιας της εξέλιξης... Η ψυχή είναι εκείνο που προσδίδει διακριτικά χαρακτηριστικά και διαφορετικές μορφές εκδήλωσης.

(*Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας*, σελ. 35-6)

Ο εαυτός είναι ο στόχος της ζωής μας, γιατί είναι η πληρέστερη έκφραση αυτού του μοιραίου συνδυασμού που ονομάζουμε ατομικότητα, η πλήρης άνθιση όχι μόνο του μεμονωμένου ατόμου, αλλά και της ομάδας, στην οποία ο καθένας προσθέτει το μερίδιό του στο σύνολο.

Καρλ Γιουνγκ, *Δύο Δοκίμια για την Αναλυτική Ψυχολογία*

Ε. Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΣΕ ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Η μελέτη υγιών ανθρώπων μπορεί να μας διδάξει πολλά για τα δικά μας λάθη, τις αδυναμίες μας, τις σωστές κατευθύνσεις για την ανάπτυξή μας. Κάθε εποχή εκτός από τη δική μας έχει το μοντέλο της, το ιδανικό της. Όλα αυτά έχουν εγκαταλειφθεί από τον πολιτισμό μας. ο άγιος, ο ήρωας, ο ευγενής, ο ιππότης, ο μυστικιστής. Το μόνο που έχει απομείνει είναι ο καλά προσαρμοσμένος άνθρωπος χωρίς προβλήματα, ένα πολύ χλωμό και αμφίβολο υποκατάστατο. Ίσως σύντομα να είμαστε σε θέση να χρησιμοποιήσουμε ως οδηγό μας και πρότυπο τον πλήρως αναπτυσσόμενο και αυτοβελτιούμενο άνθρωπο, αυτόν του οποίου όλες οι δυναμικότητες έρχονται σε πλήρη ανάπτυξη και του οποίου η εσωτερική φύση εκφράζεται ελεύθερα.

Abraham H. Maslow, *Προς μια Ψυχολογία του Είναι*

Η σύγχρονη ψυχολογία βρίσκεται σε αδιέξοδο. Οι πολλές ψυχολογίες έκαναν τη συμβολή τους στο όλο ζήτημα κι όλες έχουν αξία γιατί όλες ενσωμάτωσαν μια όψη της αλήθειας. Μέσα απ' αυτές φθάσαμε σε μια εκπληκτική γνώση του ανθρώπου, των ενστίκτων και των ζωωδών μηχανισμών του, των αντιδράσεών του στο περιβάλλον και της ευαίσθητης συσκευής του· μάθαμε πολλά για το υποσυνείδητο μέσω του οποίου αρχαίες φυλετικές αμαρτίες και γνώσεις, τα καταπιεσμένα συμπλέγματα και οι λανθάνουσες επιθυμίες καθώς και οι εξαιρετικά οργανωμένες ψυχιστικές αντιδράσεις αναβλύζουν στο συνειδητό νου τόσο καταστροφικά. Γνωρίζουμε πολλά για τον άνθρωπο σαν μια ολική λειτουργική ενότητα και για τις υφιστάμενες αλληλεπιδράσεις μεταξύ του νευρικού συστήματος, του αδενικού συστήματος, των μυών και της έκφρασής τους σε μορφές ποιότητας, χαρακτήρα, προσωπικότητας και περιβάλλοντος. Μάθαμε συνεπώς πολλά για το σύνθετο αυτό ον που ονομάζεται Άνθρωπος και ο άνθρωπος σαν ψυχιστική οντότητα είναι ένα εδραιωμένο γεγονός της φύσης, όπως είναι κι ο άνθρωπος, το ζώο. Αλλά ο άνθρωπος, η ψυχή ... δεν έχει ακόμη αποδειχθεί· και βοηθώντας να βγει η αλήθεια στο φως, επιδιώκω να φέρω το θέμα των επτά ακτίνων στην προσοχή των διανοητών της σύγχρονης εποχής, έτσι ώστε το φως της εσωτερικής αυτής γνώσης να μπορέσει να χυθεί στην επιστήμη της ψυχολογίας.

(*Εσωτερική Ψυχολογία I*, σελ. 118-19)

Η σύγχρονη εξωτερική επιστήμη γνωρίζει πολλά για την εξωτερική μορφή ή την υλική όψη και την ηλεκτρική φύση της. Η εσωτερική επιστήμη γνωρίζει πολλά για τη φύση των υποκειμενικών ενεργειών και των ποιοτήτων που χρωματίζουν και ρυθμίζουν τη μορφή. Όταν οι δύο αυτές γνώσεις προσεγγισθούν με νοημοσύνη, θ' αναπτύξουμε μια αληθινότερη και ακριβέστερη ψυχολογία και μια νέα επιστήμη της ανθρώπινης κουλτούρας. Τότε το έργο της ενοποίησης του ανθρώπου –του ανθρώπου, της ψυχικής οντότητας και του ανθρώπου, της ρυθμιστικής ψυχής– θα προχωρήσει γοργά.

(*Αυτόθι*, σελ.120)

Οι ψυχολόγοι γνωρίζουν καλά ότι το βαθύτερο στοιχείο της ανθρώπινης ευτυχίας ενσωματώνεται στην ιδέα της κίνησης προς κάτι, της κίνησης προς τη «ορθή» κατεύθυνση. Και όλα τα βοηθήματα της θεραπευτικής ψυχιατρικής είναι στην πραγματικότητα μόνο λακτίσματα και ωθήσεις και προτάσεις που προορίζονται να βοηθήσουν έναν νου να βρει τη συγκεκριμένη ορθή κατεύθυνση κίνησης. Οι συνεχείς παρατηρήσεις αυτής της βασικής δυναμικής φύσης της ευτυχίας, ειδικά στην κλινική πρακτική, οδηγούν σχεδόν αναπόφευκτα στο συμπέρασμα ότι ... είναι ο πόθος για γνώση της ορθής κατεύθυνσης – ή προσανατολισμού ... [που αποτελεί] την πιο πανανθρώπινη λαχτάρα στον ανθρώπινο εξοπλισμό.... Κάθε σύστημα φιλοσοφίας, είτε ονομάζεται θρησκεία είτε όχι, είναι κατά βάθος μια ανθρώπινη απόπειρα να ικανοποιήσει την επιθυμία του ανθρώπου να προσανατολιστεί προς τη σωστή κατεύθυνση.

Δρ. William H. Sheldon, *Ψυχολογία και η Προμηθεϊκή Θέληση*

Από τη σκοπιά της εσωτερικής ψυχολογίας πρέπει να σημειωθεί ότι όλες οι σχολές της ψυχολογίας παραστρατούν στον από μέρους τους χειρισμό της ανθρώπινης μονάδας γι' αυτό ακριβώς το λόγο· δεν κρίνουν τον άνθρωπο σαν ένα συνθετικό σύνολο και –λόγω της έλλειψης γνώσης και της αποτυχίας προς το παρόν της ενορατικής ικανότητας– ο μέσος ψυχολόγος σπάνια εισέρχεται στα βασίλεια της αληθινής ποιότητας και των ζωικών όψεων· ο υπό εξέταση άνθρωπος θεωρείται λίγο ή πολύ αντικειμενικά και σπάνια θίγονται οι αληθινές πηγές της φαινομενικής φύσης. Οι καθοριστικές όψεις της ακτίνας της προσωπικότητας, που παράγουν το σύνολο των φυσικών, συναισθηματικών και νοητικών ποιτήτων, βρίσκονται σε διαδικασία κατάταξης κι έρευνας και πολλά έχουν γίνει με πολύτιμη φύση.

(*Εσωτερική Ψυχολογία I*, σελ. 118-19)

Θα προσπαθήσουμε λοιπόν ... να συμβάλλουμε στη σύγχρονη ψυχολογία και να εμπλουτίσουμε το περιεχόμενό της με την εσωτερική εκείνη ψυχολογία που πραγματεύεται την ψυχή ή εαυτό, την εμψυχώνουσα οντότητα μέσα στη μορφή.

(*Αυτόθι*, σελ.7)

Όταν ο ψυχολόγος του μέλλοντος θα χρησιμοποιεί όλες τις επιστήμες που θα βρίσκονται στη διάθεσή του και ταυτόχρονα θα δίνει έμφαση σ' εκείνες τις επιστήμες που ασχολούνται με τον υποκειμενικό άνθρωπο κι όχι τόσο πολύ με τον αντικειμενικό άνθρωπο (μολονότι αυτό δεν πρέπει να παραλείπεται), θα έχουμε τότε μια θεμελιώδη αλλαγή στο χειρισμό του ανθρώπινου προβλήματος ... Ο ψυχολόγος τότε θα χρησιμοποιεί:

1. Τη σύγχρονη εξωτερική επιστήμη της ψυχολογίας με την έμφασή της στον εξοπλισμό, στους αδένες και τα αποτελέσματά τους, στα όνειρα και τα περιστασιακά αποτελέσματά τους, στην ενστικτώδη συμπεριφορά (που είναι κυρίως μια αντίδραση του φυσικού σώματος) και σε όλα τα τελευταία συμπεράσματα των ερευνητών υλιστών επιστημόνων σ' όλο τον κόσμο.
2. Την εσωτερική ψυχολογία ... Αυτή υποδεικνύει τους τύπους της ενέργειας και τις δυνάμεις που διέπουν, ελέγχουν και καθορίζουν τις ποικίλες όψεις του εξοπλισμού του μέσου ανθρώπου και ρυθμίζουν τη συνείδησή του.
3. Την αστρολογία με τις ενδείξεις της ... για τη θέση του ανθρώπου “στον ήλιο” και στο γενικό σχήμα των πραγμάτων. Αυτές τον σχετίζουν με το πλανητικό όλο και δίνουν

πολλές πληροφορίες σχετικά με τους χρονικούς παράγοντες που διέπουν κάθε άτομο...

[Αυτή] η αστρολογία ... δεν ασχολείται με την έκφραση της προσωπικότητας. Όσοι εργάζονται στην εσωτερική πλευρά γνωρίζουν ότι η πλανητική και φυλετική αστρολογία έχει βαθιά σημασία. Θεωρούν σπουδαία την αστρολογία της μαθητείας και τη σχέση των άστρων με τις δραστηριότητες της ψυχής.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ. 300-01)

Θα ασχοληθούμε με τις επτά ομάδες ψυχών (ή ψυχικών ενεργειών)

- [α. Ο τύπος της δύναμης
- β. Ο τύπος της αγάπης
- γ. Ο ενεργητικός τύπος
- δ. Ο καλλιτεχνικός τύπος
- ε. Ο επιστημονικός τύπος
- ζ. Ο ευλαβικός τύπος
- η. Ο επιχειρηματικός τύπος]

και με τις τριπλές μορφές του τέταρτου βασιλείου της φύσης τις οποίες δημιουργούν και δια των οποίων πρέπει να εκφράσουν την ποιότητα της ακτινικής τους ομάδας και την ενέργεια εκείνης από τις τρεις ουσιαστικές ομάδες με την οποία σχετίζεται η ψυχική τους ακτίνα.

(Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 118-19)

Μόνο όταν οι σύγχρονοι ψυχολόγοι προσθέσουν στην εκπληκτικά ενδιαφέρουσα γνώση που έχουν για τον κατώτερο άνθρωπο μια δυτική ερμηνεία της ανατολικής διδασκαλίας για τα κέντρα δύναμης μέσω των οποίων εκφράζονται οι υποκειμενικές όψεις του ανθρώπου –κατώτερου, προσωπικού και θείου– θα λύσουν το ανθρώπινο πρόβλημα και θα φτάσουν στην κατανόηση της τεχνικής της ανέλιξης και της ολοκλήρωσης, η οποία θα οδηγήσει σε νοήμονα αντίληψη και μια συνετή λύση των δυσχερειών ... που αντιμετωπίζουν τόσο συχνά.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ. 413)

Ο κάθε άνθρωπος είναι ... μέσα του μια ιεραρχία, μια αντανάκλαση της μεγάλης αλυσίδα της ύπαρξης – του Όντος που εκφράζει το σύμπαν. Η ψυχολογία πρέπει τελικά ν' αναγνωρίσει:

1. Το γεγονός της ψυχής, του ολοκληρώνοντα πράκτορα, του εαυτού.
2. Το Νόμο της Ευκαιρίας ή Επαναγέννησης.
3. Τη φύση της εσωτερικής δομής του ανθρώπου και τη σχέση της με την εξωτερική απτή μορφή.

Έχει ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι πρακτικά όλη η διδασκαλία που δόθηκε σχετικά με την επαναγέννηση ή μετενσάρκωση τόνισε την υλική φαινομενική πλευρά παρότι υπήρξε πάντα μια λίγο ή πολύ τυχαία αναφορά στα πνευματικά και νοητικά οφέλη που αποκτώνται στο σχολείο της ζωής πάνω σ' αυτό τον πλανήτη, από ενσάρκωση σε ενσάρκωση.

(Αυτόθι, σελ.432)

Η σύγχρονη ψυχολογία, μιλώντας γενικά, θεωρεί την ψυχή με τον έναν ή τον άλλο απ' τους ακόλουθους τρόπους:

1. Είτε σαν ανύπαρκτη, όπου το μόνο πρόδηλο και αποδείξιμο πράγμα είναι ο μηχανισμός της νοημοσύνης.
2. Σαν το σύνολο των συνειδητών αντιδράσεων των κυττάρων του σώματος – της αισθαντικότητας του οργανισμού...
3. Σαν ένα βαθμιαία εξελισσόμενο εαυτό που μεταφέρει τη ζωή και με την πάροδο του χρόνου την επίγνωση· θεωρείται ότι ρυθμίζεται από το σώμα κι ότι είναι προϊόν της εξέλιξης αυτού του σώματος ανά τους αιώνες. Ωστόσο δεν υφίσταται στους κατώτερους τύπους ανθρώπινων όντων κι ότι μάλλον έχει αθανασία, αλλά αυτή δεν είναι αποδείξιμη και δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν γεγονός.
4. Σαν ένα συγκεκριμένο Εαυτό, μια οντότητα που εμψυχώνει ένα σώμα, λειτουργεί σε διάφορα επίπεδα ... κι έχει συνέχεια, αθανασία και δυναμικότητα.

Η αποκρυφιστική διδασκαλία δέχεται όλες αυτές τις υποθέσεις σαν ορθές, αλλά σαν σχετικές στο χρόνο και το χώρο κι ότι αναφέρονται σε διαφορετικές μορφές της θείας ζωής και σε ποικίλες όψεις αυτών των μορφών. Επί του παρόντος ασχολούμαστε με την αποκρυφιστική διδασκαλία –ορθή ή εσφαλμένη– και οι θέσεις και τα συμπεράσματά μας μπορούν να διατυπωθούν στις ακόλουθες προτάσεις:

1. Κάθε ανθρώπινο ον, εντός ή εκτός ενσάρκωσης, είναι ένα “τμήμα της θειότητας” και μια προφυλακή της θείας συνείδησης που λειτουργεί σε χρόνο και χώρο για σκοπούς έκφρασης.
2. Όλες αυτές οι ψυχές, εαυτοί ή ανθρώπινα όντα απαντώνται ... στη μια ή την άλλη από τις επτά εκπορεύσεις της πνευματικής ενέργειας που εκπηγάζει από το Θεό στην αρχή μιας περιόδου δημιουργικής δραστηριότητας. Επιστρέφουν στην εκπορευτική Πηγή τους όταν ο ιδιαίτερος αυτός κύκλος φθάσει σ' ένα πέρας.
3. Στο διάλειμμα μεταξύ εκπόρευσης κι επαναπορρόφησης αυτές οι ψυχές περνούν μέσα από διάφορες εμπειρίες μέχρι να έλθει ο καιρός που θα μπορέσουν “να λάμψουν με όλη την ακρίβεια της αλήθειας τους”.
4. Ονομάζονται, όπως αναφέραμε, στην Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός (Βλέπε σελ. 855):
 - α. Λωτοί της αποκάλυψης.
 - β. Λωτοί με άρωμα.
 - γ. Ακτινοβόλοι λωτοί.
 - δ. Λωτοί των οποίων το άνθος ετοιμάζεται να ανοίξει.
 - ε. Λωτοί σε κατάσταση κλειστή και σφραγισμένη.
 - στ. Άχρωμοι λωτοί.
 - ζ. Λωτοί μπουμπουκιασμένοι.
5. Αυτές οι ψυχές περνώντας κυκλικά μέσα από διάφορες μορφές ζωής στη μακρά εξελικτική διαδικασία φθάνουν τελικά σε πλήρη, αυτοσυνείδητη ύπαρξη. Μ' αυτό εννοούμε ότι είναι αυτοκαθοριζόμενες, αυτορυθμιζόμενες και με αυτεπίγνωση. Έχουν επίσης συνείδηση και ανταποκρίνονται στο περιβάλλον τους.

6. Εφόσον επιτευχθεί η συνειδητή αυτή επίγνωση, τότε η πρόοδος γίνεται ταχύτερη. Πρέπει να έχετε κατά νου ότι πολλά ανθρώπινα όντα δεν έχουν τέτοια επίγνωση. Οι ομαδοποιήσεις που προκύπτουν απ' αυτή την επίγνωση (περιορίζοντας τις ιδέες μας ολοκληρωτικά σ' εκείνες που είναι μέσα στην ακτίνα της ανθρώπινης οικογένειας) μπορούν να εκφραστούν ως εξής:
 - α. Οι ψυχές που ζουν αλλά των οποίων η συνείδηση κοιμάται. Είναι τα υπνώττοντα ανθρώπινα όντα των οποίων η νοημοσύνη είναι τέτοιας χαμηλής τάξης ... ώστε μόνο οι κατώτατες μορφές της ανθρώπινης ύπαρξης υπάγονται σ' αυτή την κατηγορία...
 - β. Οι ψυχές που έχουν απλώς επίγνωση της ζωής του φυσικού πεδίου και της αίσθησης. Αυτοί οι άνθρωποι είναι βραδείς, αδρανείς, άναρθροι, φοβισμένοι απ' το περιβάλλον τους... Μπορούν να αναγνωρισθούν απ' την πλήρη ανικανότητά τους ν' ανταποκριθούν σε συναισθηματική και νοητική εκπαίδευση και καλλιέργεια.
 - γ. Οι ψυχές που αρχίζουν να ολοκληρώνονται και είναι ζωντανές συναισθηματικά και ψυχιστικά. Σ' αυτές βέβαια η ζωώδης φύση είναι αφυπνισμένη και η επιθυμητική φύση είναι αχαλίνωτη...
 - δ. Οι ψυχές που είναι πρωτίστως συναισθηματικές. Η νοητική φύση δε λειτουργεί έντονα... και το φυσικό σώμα γλιστρά σταθερά στο βασίλειο του ασυνείδητου...
 - ε. Εκείνες οι ψυχές που μπορούν πλέον να ταξινομηθούν σαν νοήμονα ανθρώπινα όντα, ικανά για νοητική εφαρμογή –αν εκπαιδευθούν– και δείχνουν ότι μπορούν να σκεφθούν αν παραστεί ανάγκη. Ωστόσο είναι ακόμη κατεξοχήν συναισθηματικές. Αποτελούν τον όγκο της σύγχρονης ανθρωπότητας αυτή την εποχή...
 - στ. Οι ψυχές που σκέφτονται και είναι διάνοιες. Αυξάνονται σε αριθμό σταθερά... Αποτελούν την κρέμα της ανθρώπινης οικογένειας και είναι οι άνθρωποι που φτάνουν στην επιτυχία σε κάποιο τμήμα της ανθρώπινης ζωής. Είναι συγγραφείς, καλλιτέχνες, στοχαστές ... πολιτικοί, θρησκευτικοί ηγέτες, επιστήμονες, ειδικευμένοι εργάτες και τεχνίτες κι όλοι εκείνοι που... παίρνουν ιδέες και προτάσεις κι εργάζονται μαζί τους για το υπέρτατο όφελος της ανθρώπινης οικογένειας...
 - ζ. Εκείνες οι ψυχές των οποίων η αίσθηση επίγνωσης στο φυσικό πεδίο είναι πια τέτοιας τάξης ώστε μπορούν να περάσουν στη Δοκιμαστική Ατραπό. Είναι οι μυστικιστές, με συνείδηση της δυαδικότητας... Οι νοητικές φύσεις τους είναι ζωντανές και δραστήριες αλλά δεν μπορούν ακόμη να τις ελέγξουν όπως πρέπει...
 - η. Οι ψυχές των οποίων η νοημοσύνη και η αγαπητική φύση αρχίζουν να είναι τόσο αφυπνισμένες και ολοκληρωμένες ώστε μπορούν ν' αρχίσουν να διανύουν την Ατραπό της Μαθητείας. Είναι οι πρακτικοί μυστικιστές ή οι αποκρυφιστές των σύγχρονων καιρών.
 - θ. Οι ψυχές που είναι μνημένες στα μυστήρια της βασιλείας του Θεού. Είναι ψυχές που... γνωρίζουν πέρα από κάθε αμφισβήτηση ότι δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως “η ψυχή μου και η ψυχή σου” αλλά απλώς “η Ψυχή”.

- ι. Οι ψυχές που έχουν επιτύχει την αποδέσμευση από όλους τους περιορισμούς της μορφικής φύσης και κατοικούν αιώνια στη συνείδηση της Μίας Ψυχής... Είναι οι Διδάσκαλοι της Ζωής, οι τέλειοι μύστες.
7. Στην ανάπτυξη της φυλής την εποχή αυτή μπορούμε πια να μελετήσουμε τους τύπους, τις ποιότητες αυτών των ψυχών, το μηχανισμό ανταπόκρισης που πρέπει να χρησιμοποιήσουν και τη φύση του μηχανισμού επαφής που έχουν κατασκευάσει για να τους επιτρέψει να λειτουργούν στον κόσμο όπως τον ξέρουμε σήμερα. Η επιστήμη και η θρησκεία δημιουργούν από κοινού την τελευταία απ' τις επιστήμες την οποία ονομάζουμε ψυχολογία. Γι' αυτήν ο καιρός είναι πλέον ώριμος.
8. Όλες αυτές οι εκδηλούμενες ψυχές έχουν προβάλλει από κάποια Πηγή σε κάποια στιγμή της κυκλικής τους έκφρασης... Ο αποκρυφιστής θεωρεί ότι όλες οι ανωτέρω θετικές δηλώσεις αποτελούν ακριβή και αποδειχθείσα επιστήμη, αλλά παρουσιάζονται σε συμβολική μορφή για να εξετασθούν από τις διάνοιες των ανθρώπων...
9. Η διαδικασία δια της οποίας η ψυχική φύση και η μορφική φύση συναντώνται και σμίγουν ονομάζεται ατομικοποίηση.
 - α. *Ατομικοποίηση* είναι η ανάδυση της ψυχής στην ατραπό της εξόδου, με το μεσον μια μορφής...
 - β. *Μύηση* είναι η διαδικασία δια της οποίας μια ψυχή, έχοντας εξαντλήσει τα αποθέματα της μορφικής ζωής κι έχοντας επιτύχει έτσι κυριαρχία και έκφραση, επιστρέφει πάλι στην πηγή της.

(Αυτόθι, σελ.201-209)

ΣΤ. ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Οι Επιδράσεις των Ακτίνων

Ένα από τα πρώτα πράγματα που χρειάζεται να συλλάβουμε καθώς μελετούμε τον άνθρωπο και τις ακτίνες, είναι ο μεγάλος αριθμός των ακτινικών αυτών επιδράσεων που δρουν πάνω του, τον διαμορφώνουν, του “δίνουν ζωή” και τον καθιστούν την πολυπλοκότητα που είναι. Θα ήταν συνετό να τις απαριθμήσουμε μία προς μία...

1. Η ακτίνα του ίδιου του ηλιακού συστήματος.
2. Η ακτίνα του πλανητικού Λόγου του πλανήτη μας.
3. Η ακτίνα του ίδιου του ανθρώπινου βασιλείου.
4. Η ιδιαίτερη φυλετική μας ακτίνα, η ακτίνα που προσδιορίζει την Αρεία φυλή.
5. Οι ακτίνες που διέπουν κάθε ιδιαίτερο κύκλο.
6. Η εθνική ακτίνα, ή εκείνη η ακτινική επίδραση που επηρεάζει ιδιαιζόντως ένα ιδιαίτερο έθνος.
7. Η ακτίνα της ψυχής ή εγώ.
8. Η ακτίνα της προσωπικότητας.
9. Οι ακτίνες που διέπουν:
 - α. Το νοητικό σώμα.
 - β. Το συναισθηματικό ή αστρικό σώμα.
 - γ. Το φυσικό σώμα.

(Εσωτερική Ψυχολογία Ι, σελ. 333-34)

Οι ομάδες ατόμων, οι οργανώσεις, τα έθνη και οι ομάδες εθνών είναι όλες αποτέλεσμα ακτινικής δραστηριότητας και μαγνητισμού... Οι επτά πλανήτες διέπονται από κάποια από τις ακτίνες... Οι χώρες... είναι επίσης αποτέλεσμα ακτινικής δραστηριότητας...

(Αυτόθι, σελ.129)

Η μελέτη των ακτίνων... θα ρίξει πολύ φως πάνω στις εποχές και τους κύκλους του ανεπισσώμενου πανοράματος της ιστορίας. Σε τελευταία ανάλυση η ιστορία είναι ένας απολογισμός της αύξησης και της ανάπτυξης του ανθρώπου από το στάδιο του ανθρώπου των σπηλαίων με τη συνείδησή του επικεντρωμένη στη ζωώδη ζωή του ως τη σημερινή εποχή όπου η ανθρώπινη συνείδηση αποβαίνει σταθερά περισσότερο περιεκτική και νοητική και μέχρι το στάδιο ενός τέλει υιού του Θεού. Είναι ένας απολογισμός της αντίληψης από τον άνθρωπο των δημιουργικών ιδεών που διέπλυσαν τη φυλή και εδραιώνουν το πεπρωμένο της. Μας δίνει μια δραματική εικόνα της προόδου εκείνων των ψυχών που μεταφέρονται εντός ή εκτός εκδήλωσης από την εμφάνιση ή εξαφάνιση μιας ακτίνας... Οι ακτίνες αυτές βρίσκονται σε συνεχή κίνηση και κυκλοφορία... Κυριαρχούν σε μια χρονική στιγμή και ηρεμούν σε μια άλλη και ανάλογη με την ιδιαίτερα ακτίνα που κάνει αισθητή την παρουσία της σε κάθε ιδιαίτερη στιγμή, τέτοια θα είναι και η ποιότητα του πολιτισμού, ο τύπος των μορφών που θα κάνουν την εμφάνισή τους στα βασίλεια της φύσης και το επακόλουθο στάδιο επίγνωσης (η κατάσταση συνείδησης) των ανθρώπινων όντων που οδηγούνται στη μορφική ζωή την ιδιαίτερη εκείνη εποχή. Αυτές οι ενσωματωμένες ζωές

(πάλι και στα τέσσερα βασίλεια) θ' ανταποκρίνονται στον ιδιάζοντα κραδασμό, την ποιότητα, το χρωματισμό και τη φύση της σχετικής ακτίνας. Η ακτίνα που είναι σ' εκδήλωση επηρεάζει δυναμικά τα τρία σώματα που απαρτίζουν την προσωπικότητα του ανθρώπου και η επίδραση της ακτίνας προκαλεί αλλαγές στο νοητικό περιεχόμενο και τη συναισθηματική φύση του ανθρώπου και προσδιορίζει την ολκή του φυσικού σώματος.

(Αυτόθι, σελ. 3-4)

Όχι μόνο θα καταλάβουμε κάπως την εσωτερική πλευρά της ιστορίας, όχι μόνο θ' αποκτήσουμε μια ιδέα των θείων ποιότητων που προβάλλουν απ' τις τρεις όψεις και προσδιορίζουν τις μορφές έκφρασης στο φυσικό πεδίο, αλλά θα έχουμε μια πρακτική μέθοδο ανάλυσης με την οποία θα μπορέσουμε να φτάσουμε σε ορθή κατανόηση του εαυτού μας σαν εμψυχώνουσας οντότητας και σε συνετότερη αντίληψη των συνανθρώπων μας. Όταν δια της μελέτης μας διακριθώσουμε, λόγου χάρη, ότι η τάση της ψυχικής μας ακτίνας είναι εκείνη της θέλησης ή δύναμης, αλλά η ακτίνα που διέπει την προσωπικότητα είναι εκείνη της αφοσίωσης, θα μπορέσουμε να εκτιμήσουμε αληθινότερα την ευκαιρία μας, τις ικανότητες και τους περιορισμούς μας· θα μπορέσουμε να καθορίσουμε ακριβέστερα το επάγγελμα και την υπηρεσία μας, το ενεργητικό και παθητικό μας, την αληθινή αξία και δύναμή μας. Όταν μπορέσουμε να προσθέσουμε σ' αυτή τη γνώση μια ανάλυση που θα μας επιτρέψει να αντιληφθούμε ότι το φυσικό σώμα αντιδρά κατεξοχήν στην ψυχική ακτίνα, ενώ το συναισθηματικό σώμα είναι υπό την επιρροή της ακτίνας της προσωπικότητας, η οποία είναι ιστορικά σ' εκδήλωση αυτή την εποχή, τότε θα είμαστε σε θέση να εκτιμήσουμε με ακρίβεια το ιδιαίτερο πρόβλημά μας. Θα μπορούμε τότε να χειρισθούμε με περισσότερη νοημοσύνη τον εαυτό μας, τα παιδιά μας και τους φίλους και συντρόφους μας. Θα βρούμε ότι είμαστε ικανοί να συνεργασθούμε πιο συνετά με το Σχέδιο, καθώς ζητά έκφραση σε κάθε ιδιαίτερη εποχή.

(Αυτόθι, σελ. 8)

Οι Ακτινικοί Τύποι

[Οι κύριες υποδιαίρεσεις στις οποίες η εσωτερική ψυχολογία κατατάσσει την ανθρωπότητα] είναι πέντε σε αριθμό...

1. Οι *φυλετικές υποδιαίρεσεις*. Αυτές μπορούν να εξετασθούν κατά δύο τρόπους:
 - α. Από τη σκοπιά της σύγχρονης εσωτερικής επιστήμης.
 - β. Από τη σκοπιά της Μυστικής Δοξασίας με τις επταδικές της υποδιαίρεσεις του ανθρώπινου γένους και τις σαράντα εννέα υποδιαίρεσεις της.
2. Η υποδιαίρεση της ανθρωπότητας σε επτά κύριους ακτινικούς τύπους που θα μπορούσαν να απαριθμηθούν ως εξής:

α. Ο τύπος της δύναμης	γεμάτος θέληση και ικανότητα διακυβέρνησης.
β. Ο τύπος της αγάπης	γεμάτος αγάπη και δύναμη συγχώνευσης.
γ. Ο ενεργητικός τύπος	γεμάτος δράση και ενέργεια στο χειρισμό.
δ. Ο καλλιτεχνικός τύπος	γεμάτος από την αίσθηση του κάλλους και της δημιουργικής έφησης
ε. Ο επιστημονικός τύπος	γεμάτος από την ιδέα του αιτίου και των αποτελεσμάτων. Ο μαθηματικός τύπος.
στ. Ο ευλαβικός τύπος	γεμάτος ιδεαλισμό
ζ. Ο επιχειρηματικός τύπος	γεμάτος οργανωτική δύναμη που δίνεται στην τυπική τελετουργία

3. Οι δώδεκα αστρολογικές ομάδες. Θα τις εξετάσουμε όταν ασχοληθώ με τις *Ακτίνες και το Ζωδιακό* και δε θα τις θίξω εδώ.
4. Η υποδιαίρεση των ανθρώπινων όντων σε *τρεις εσωτερικές ομάδες*:
 - α. Όσους δεν είναι αφυπνισμένοι στη συνείδηση του “εγώ”... ονομάζονται εσωτερικά “οι σκοτεινοί σπινθήρες”.
 - β. Όσους είναι αφυπνισμένοι στην κατάσταση ατομικότητας... ονομάζονται “τα φώτα που τρεμοσβήνουν”.
 - γ. Όσους είναι αφυπνισμένοι στη γνώση της ψυχής... ονομάζονται “οι ακτινοβόλοι υιοί του φωτός”.
5. Η υποδιαίρεση της ανθρωπότητας σε *τρεις τύπους ζηλωτών*:
 - α. Όσους επιτηρούνται εκ του μακρόθεν απ’ την καθοδηγούσα Ιεραρχία.
 - β. Όσους αφυπνίσθηκαν κι έλκονται από την Ιεραρχία.
 - γ. Όσους από τη σκοπιά της προσωπικότητας ανήκουν στον κόσμο των δυνάμεων, αλλά είναι αφυπνισμένες ψυχές των οποίων η συνείδηση ολοκληρώνεται σ’ εκείνη της Ιεραρχίας. Είναι ο νέος όμιλος Υπηρετών του Κόσμου.

Στις τρεις τελευταίες αυτές ομάδες θα μπορούσε κάλλιστα να προστεθεί η ίδια η Ιεραρχία.
(*Αυτόθι*, σελ. 329-30)

Η Διαδικασία της Μεταβίβασης

Λίγα είναι ακόμη γνωστά και διδάσκονται σχετικά με τα κέντρα και τις δυναμικές εκπορεύσεις τους και τη δραστηριότητα του ζωτικού ή αιθερικού σώματος που είναι ο δέκτης και διανομέας των ενεργειών. Αυτές οι ενέργειες προσδιορίζουν και ρυθμίζουν τις περιστάσεις και τη φυσική διάπλαση του ανθρώπινου όντος...

Ακτίνα ένα	Δύναμη ή Θέληση	Κεφαλικό κέντρο
Ακτίνα δύο	Αγάπη-Σοφία	Καρδιακό κέντρο.
Ακτίνα τρία	Ενεργός Νοημοσύνη	Κέντρο λαιμού.
Ακτίνα τέσσερα	Αρμονία μέσω Διαμάχης	Κέντρο άζνα.
Ακτίνα πέντε	Συγκεκριμένη Γνώση	Ιερό κέντρο.
Ακτίνα έξι	Αφοσίωση	Ηλιακό πλέγμα.
Ακτίνα επτά	Τελετουργική Τάξη	Βάση σπονδυλικής στήλης.

Το μόνο που μπορώ να κάνω εδώ είναι να δώσω μια γενική ιδέα του ζητήματος, να υποδείξω ορισμένες γραμμές ανάπτυξης και σχέσης αναφορικά με τα επτά κύρια κέντρα, τους επτά κύριους αδένες και τις θέσεις και περιοχές του ανθρώπινου σώματος όπου βρίσκονται αυτοί οι αδένες και τα κέντρα. Θα σας παρακαλούσα επίσης να αντιληφθείτε πέντε γεγονότα:

1. Ότι οι υπανάπτυκτοι άνθρωποι ενεργοποιούνται και γαλβανίζονται σε εξωτερική δραστηριότητα με το μέσον των τριών κέντρων κάτω του διαφράγματος.
2. Ότι ο μέσος άνθρωπος αρχίζει να λειτουργεί πρωτίστως μέσω του ηλιοπλεγματικού κέντρου και να το χρησιμοποιεί σαν μεταφορικό κέντρο δύναμης για τις ενέργειες που πρέπει να μεταφερθούν από κάτω απ' το διάφραγμα πάνω απ' το διάφραγμα.
3. Ότι οι ζηλωτές του κόσμου ενεργοποιούνται αργά και ελέγχονται από τις δυνάμεις που μεταφέρονται από τα κέντρα κάτω του διαφράγματος στο κέντρο του λαιμού και από την ψυχή στο κέντρο του λαιμού. Αυτό οδηγεί σε κάποιου είδους δημιουργική δραστηριότητα.
4. Ότι οι μαθητές του κόσμου αρχίζουν να διέπονται και να ελέγχονται απ' τα κέντρα λαιμού και καρδιάς κι επίσης αρχίζουν να μεταφέρουν τις δυνάμεις που ανυψώθηκαν στην καρδιά και το λαιμό, στο κέντρο άζνα μεταξύ των φρυδιών, στο μέσο του μετώπου. Όταν γίνει αυτό, τότε ο άνθρωπος είναι μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα. Η ψυχή διεγείρει επίσης το κέντρο άζνα.
5. Ότι οι πιο προχωρημένοι μαθητές και οι μνημένοι του κόσμου ενεργοποιούνται επίσης από δύο πηγές: μέσω των ενεργειών που ανυψώθηκαν κι έφτασαν στο κεφάλι απ' όλα τα κέντρα του σώματος και απ' όσες εισρέουν στο ανθρώπινο σύστημα απ' την ψυχή μέσω του ύψιστου κέντρου στην κορυφή της κεφαλής.

Η όλη διαδικασία, όπως μπορείτε να δείτε, είναι διαδικασία ανάπτυξης, χρήσης και μεταφοράς, όπως συμβαίνει με κάθε εξελικτική ανάπτυξη. Υπάρχουν δύο κύρια κέντρα μεταφοράς στο αιθερικό σώμα –το ηλιακό πλέγμα και ο λαιμός– κι ένα βασικό κέντρο δια του οποίου πρέπει να χυθεί η ενέργεια της ψυχής όταν έρθει ο κατάλληλος καιρός κι αυτό συνειδητά και με πλήρη επίγνωση του μαθητή. Το κέντρο αυτό είναι το κεφαλικό κέντρο που ονομάζεται στην Ανατολική φιλοσοφία “χιλιοπέταλος λωτός”. Το πρόβλημα του μέσου ανθρώπου συνδέεται συνεπώς με το ηλιακό πλέγμα. Το πρόβλημα του μαθητή, του προχωρημένου ζηλωτή και του μνημένου των κατώτερων βαθμών συνδέεται με το δημιουργικό κέντρο, το λαιμό... Οι σπουδαστές πρέπει να έχουν κατά νου τα ακόλουθα τρία σημεία που σχετίζονται με τη μεταφορά της ενέργειας:

1. Ότι υπάρχει μια μεταφορά που πρέπει να γίνει απ' όλα τα κατώτερα κέντρα στα ανώτερα κι ότι αυτή γίνεται συνήθως σε δύο στάδια. Αυτή η μεταφορά που διεξάγεται μέσα στην προσωπικότητα, παραλληλίζεται με τη μεταφορά πνευματικής ενέργειας από εκείνο το απόθεμα δύναμης που ονομάζουμε ψυχή για τον άνθρωπο του φυσικού πεδίου. Αυτή γίνεται εφικτή καθώς ο άνθρωπος κάνει την αναγκαία μεταφορά μέσα του. Οι μεταφορές αυτές μπορούν να λάβουν χώρα στην πορεία της εξελικτικής διαδικασίας, ή μπορούν να επιταχυνθούν δια της αναγκαστικής εκγύμνασης που δίνεται στους μαθητές όλων των βαθμών.

2. Ότι μέσα σ' αυτό το κύριο πεδίο δραστηριότητας πρέπει να γίνουν οι ακόλουθες μεταφορές:

- α. Η ενέργεια του κέντρου της βάσης της σπονδυλικής στήλης (του οργάνου της προσωπικής βούλησης) πρέπει να ανυψωθεί και να μεταφερθεί κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης στο κεφαλικό κέντρο μέσω του κέντρου άζνα.
- β. Η ενέργεια του ιερού κέντρου (που κυβερνά τη σεξουαλική ζωή και τα όργανα

της φυσικής δημιουργίας) πρέπει να ανυψωθεί στο κέντρο του λαιμού που γίνεται το όργανο της δημιουργικής δραστηριότητας μιας μη-φυσικής φύσης.

- γ. Η ενέργεια του ηλιακού πλέγματος (του οργάνου της αυτοσυνείδητης προσωπικής επιθυμίας) πρέπει ν' ανυψωθεί στην καρδιά κι εκεί να μετουσιωθεί σε ομαδική υπηρεσία.

3. Ότι όλα αυτά τα κέντρα αναπτύσσονται και έρχονται σε δραστηριότητα σε τρία στάδια κι έτσι ρυθμίζουν προοδευτικά τις εξωτερικές όψεις της ζωής του ανθρώπου:

- α. Μια περίοδο κατά την οποία τα κέντρα είναι ενεργά μόνο με ένα βραδύ και ημι-ληθαργικό τρόπο: οι δυνάμεις που τα σχηματίζουν και τις οποίες εκφράζουν, κινούνται αργά και με ένα βαρύ αδρανή ρυθμό· το φως που μπορεί να ιδωθεί εκεί όπου υπάρχει κέντρο, είναι αμυδρό· το σημείο ηλεκτρικής δύναμης στο κέντρο (την “καρδιά του λωτού ή τσάκρα”...) είναι σχετικά ήρεμο. Στο κέντρο εισρέει τόσο μόνο ενέργεια όση χρειάζεται για να επιφέρει τη συντήρηση της ζωής, την ομαλή λειτουργία της ενστικτώδους φύσης συν μια τάση αντίδρασης, με έναν κυμαινόμενο και μη νοήμονα τρόπο, σε ερεθίσματα που έρχονται από το αστρικό πεδίο μέσω του ατομικού αστρικού σώματος.
- β. Μια περίοδο κατά την οποία λαμβάνει χώρα μια συγκεκριμένη αύξηση και ένταση της δύναμης. Το φως των κέντρων είναι λαμπρότερο και ιδιαίτερα το ηλιοπλεγματικό κέντρο γίνεται πολύ ενεργό. Όμως όλη η πραγματική ζωή του ανθρώπου είναι εστιασμένη κάτω από το διάφραγμα. Τα κέντρα πάνω από το διάφραγμα είναι αμυδρά και θαμπά και σχετικά αδρανή· το σημείο στο κέντρο ωστόσο είναι πιο ηλεκτρικό και δυναμικό. Σ' αυτό το στάδιο ο άνθρωπος είναι ο μέσος νοήμων πολίτης που κυριαρχείται κατεξοχήν από την κατώτερη φύση του και τις συναισθηματικές του αντιδράσεις και με όποιο νου χρησιμοποιεί ενεργά για να ικανοποιήσει τις ανάγκες του. Τα κέντρα του είναι πρωτίστως δέκτες φυσικών και αστρικών δυνάμεων, αλλά περιστασιακά ανταποκρίνονται σε νοητικές κρούσεις.
- γ. Μια περίοδο κατά την οποία γίνεται η πρώτη μεταφορά. Μπορεί να διαρκέσει πολύ χρόνο και να καλύψει διάφορες ζωές. Τα κέντρα κάτω από το διάφραγμα είναι πλήρως αφυπνισμένα· η δραστηριότητά τους είναι μεγάλη· το φως τους είναι ζωηρό· η αλληλοσυσχέτισή τους είναι πραγματική, τόσο πολύ ώστε να εδραιωθεί ένα πλήρες μαγνητικό πεδίο που περιλαμβάνει ολόκληρη την περιοχή κάτω από το διάφραγμα και είναι αρκετά ισχυρό ώστε να επεκτείνει την επιρροή του πάνω από το διάφραγμα. Το ηλιακό πλέγμα γίνεται το δεσπόζον όργανο στη θέση του ιερού κέντρου το οποίο για τόσο πολύ καθόρισε τη ζωή της ζωώδους φύσης. Γίνεται δέκτης ενεργειακών ρευμάτων από κάτω, τα οποία απορροφά και αρχίζει το έργο του της εκτροπής τους και της μεταφοράς τους στα ανώτερα κέντρα. Ο άνθρωπος είναι πλέον πολύ νοήμων πολίτης και ζηλωτής. Έχει συνείδηση του δυαδισμού της φύσης του, εκείνου που είναι κάτω κι εκείνου που είναι πάνω, όπως αποκλήθηκε και είναι έτοιμος να βαδίζει τη Δοκιμαστική Ατραπό.
- δ. Μια περίοδο κατά την οποία συνεχίζεται η μεταφορά. Οι ιερές δυνάμεις μεταφέρονται στο λαιμό και οι ηλιοπλεγματικές δυνάμεις μεταφέρονται στην καρδιά. Η τελευταία μεταφορά είναι προς το παρόν τόσο μικρή ώστε το αποτέλεσμα της μεταφοράς είναι σχεδόν αμελητέο. Αυτή η περίοδος είναι μακρά και πολύ δύσκολη. Σήμερα οι περισσότεροι άνθρωποι περνούν από τις περιόδους γ και δ, που προετοιμάζουν την έκφραση της μυστικιστικής ζωής.

- ε. Μια περίοδο κατά την οποία έρχονται σε δραστηριότητα τα κέντρα καρδιάς και λαιμού. Ο άνθρωπος είναι δημιουργικά νοήμων στη μια ή την άλλη γραμμή κι αποκτά βραδέως ομαδική συνείδηση. Προς το παρόν ωστόσο οι αντιδράσεις του έχουν ακόμη ιδιοτελή ελατήρια παρότι –ταυτόχρονα– υπόκειται σε κύκλους οραματισμού και περιόδους πνευματικής προσπάθειας. Η μυστικιστική ζωή τον ελκύει σαφώς. Γίνεται μυστικιστής.
- στ. Μια δεύτερη περίοδος μεταφοράς ακολουθεί και το κέντρο άζνα που κυβερνά την ολοκληρωμένη προσωπικότητα, γίνεται ενεργό και δεσπόζον. Η ζωή του αισθηματος και της μυστικιστικής προσπάθειας την εποχή αυτή τείνει να σβήσει προσωρινά ως προς τον εκφρασμένο ζήλο της και τις φλογερές πειθαρχίες της και τη θέση της παίρνουν η ολοκλήρωση της προσωπικότητας, οι φιλοδοξίες της προσωπικότητας, οι επιδιώξεις της προσωπικότητας και η έκφραση της προσωπικότητας. Είναι μια σωστή και καλή αλλαγή και τείνει ορθά σε μια σφαιρική ανάπτυξη. Είναι μόνο πρόσκαιρη, γιατί ο μυστικιστής κοιμάται ακόμη κάτω από την εξωτερική δραστηριότητα και τη νοήμονα εγκόσμια προσπάθεια και θα προβάλλει πάλι σε ζωντανή έκφραση όταν η νοητική φύση αφυπνισθεί πλήρως κι ελέγχει, όταν η επιθυμία για νοητική ικανοποίηση κορεστεί κι ο “υιός του Θεού είναι έτοιμος να εγερθεί και να εισέλθει στον οίκο του Πατρός”. Στη διάρκεια αυτής της περιόδου βρίσκουμε ότι ο δημιουργικά νοήμων άνθρωπος ή ο ισχυρός άνθρωπος φτάνει στο ζενίθ της ζωής της προσωπικότητάς του. Τα κέντρα κάτω απ’ το κεφάλι είναι όλα ενεργά και λειτουργικά, αλλά τα κέντρα κάτω απ’ το διάφραγμα είναι υποταγμένα κι ελέγχονται από εκείνα που βρίσκονται πάνω. Τότε υπόκεινται στη ρυθμιστική θέληση του ανθρώπου που κυβερνάται αυτή την εποχή από τη φιλοδοξία, τη διανοητική σκοπιμότητα και από εκείνη τη μορφή ομαδικού έργου που τείνει στην έκφραση της δυναμικότητας της προσωπικότητάς του. Το κέντρο άζνα είναι ζωντανό και δυναμικό· το κέντρο του λαιμού είναι έντονα ενεργό και το καρδιακό κέντρο αφυπνίζεται γοργά.
- ζ. Μια περίοδο κατά την οποία το ύψιστο κεφαλικό κέντρο έρχεται σε ακτινοβόλο δραστηριότητα. Συμβαίνει σαν αποτέλεσμα έξαρσης (με ένα νέο και πιο δυναμικό τρόπο) του μυστικιστικού ενστίκτου συν τη φορά αυτή μιας νοήμονος προσέγγισης στην πραγματικότητα. Το αποτέλεσμα είναι διπλό:
 - α. Η ψυχή αρχίζει να διαχύνει την ενέργειά της σ’ όλα τα αιθερικά ή ζωτικά κέντρα μέσω του κεφαλικού κέντρου.
 - β. Το σημείο στην καρδιά κάθε κέντρου φτάνει στην πρώτη πραγματική δραστηριότητά του· γίνεται ακτινοβόλο, λαμπρό, μαγνητικό και ισχυρό, έτσι ώστε “να αμαρύνει το φως όλων όσων βρίσκονται γύρω του”.

Όλα τα κέντρα του σώματος παρασύρονται τότε σε μια διευθετημένη δραστηριότητα από τις δυνάμεις της αγάπης και της θέλησης. Τότε λαμβάνει χώρα η τελική μεταφορά όλων των σωματικών και ψυχικών ενεργειών στο κεφαλικό κέντρο δια της αφύπνισης του κέντρου στη βάση της σπονδυλικής στήλης. Τότε τα μεγάλα Πολικά αντίθετα, όπως συμβολίζονται κι εκφράζονται από το κεφαλικό κέντρο (το όργανο της πνευματικής ενέργειας) και το κέντρο στη βάση της σπονδυλικής στήλης (το όργανο των υλικών δυνάμεων), συγχωνεύονται και σμίγουν και από τη στιγμή αυτή ο άνθρωπος ελέγχεται μόνο εκ των άνω, από την ψυχή.

Υπάρχουν συνεπώς δύο σημεία που πρέπει να έχουμε υπόψη καθώς μελετάμε το μυστικιστή και τις δυσκολίες του· πρώτα απ’ όλα την περίοδο της αφύπνισης και της επακόλουθης χρήσης των κέντρων και δεύτερο, την περίοδο της μεταφοράς ενέργειας από το ηλιακό πλέγμα στην καρδιά και κατόπιν από τα τέσσερα κέντρα κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης στο κέντρο του λαιμού, πριν την εστίαση της ενέργειας όλων των κέντρων στο κέντρο άζνα (μεταξύ των φρυδιών). Το κέντρο αυτό είναι το κέντρο ελέγχου της ζωής της προσωπικότητας και απ’ αυτό προέρχεται κάθε διεύθυνση και καθοδήγηση της προσωπικότητας στα πέντε κατώτερα κέντρα τα οποία συνθέτει. Καθένα απ’ αυτά τα στάδια συνεπιφέρει τις δικές του δυσχέρειες και προβλήματα. Ωστόσο θα ασχοληθούμε με τα προβλήματα αυτά μόνο στο βαθμό που επηρεάζουν την τωρινή ευκαιρία ή παρεμποδίζουν τον άνθρωπο που βρίσκεται πάνω στην Ατραπό κι επομένως παίρνει στα χέρια του την εξέλιξή του. Τότε στέκει “στο μέσο μεταξύ των ζευγών των αντιθέτων” κι αυτό σημαίνει (όσον αφορά το ιδιαίτερο ενδιαφέρον μας την εποχή αυτή) ότι θα βρούμε τρία στάδια στο μυστικιστικό έργο, που καθένα τους σημαδεύει ένα συγκεκριμένο σημείο κρίσης με τις συνακόλουθες δοκιμές και δοκιμασίες:

1. Το στάδιο κατά το οποίο γίνεται η μεταφορά όλων των κατώτερων ενεργειών στο ηλιακό πλέγμα, προπαρασκευαστικά για τη μεταφορά τους στα κέντρα λαιμού και καρδιάς πάνω από το διάφραγμα. Το στάδιο αυτό δεν καλύπτει μόνο τη διαδικασία μεταφοράς, αλλά κι εκείνη της εστίασης των δυνάμεων στα ανώτερα κέντρα.

Περίοδος	Τα τελευταία στάδια της Ατραπού της Δοκιμασίας και τα πρώτα στάδια της Ατραπού της Μαθητείας
Βασικός τόνος	Πειθαρχία
Αντικείμενο	Ιδεαλισμός, συν προσπάθεια της προσωπικότητας. Κάθαρση και έλεγχος

2. Το στάδιο κατά το οποίο γίνεται η μεταφορά στο κέντρο άζνα και η ζωή της προσωπικότητας αποβαίνει ολοκληρωμένη και ισχυρή.

Περίοδος	Τα τελευταία στάδια της Ατραπού της Μαθητείας και μέχρι την εποχή της τρίτης μύησης.
Βασικός τόνος	Έκφραση της ψυχής με το μέσον της προσωπικότητας.
Αντικείμενο	Κατανόηση του Σχεδίου κι επακόλουθη συνεργασία μαζί του.

Κατόπιν ακολουθεί το τρίτο και τελικό στάδιο με το οποίο δε χρειάζεται να ασχοληθούμε, στο οποίο έχουμε το πλήρες σμίξιμο των σωματικών δυνάμεων (που εστιάζονται δια του κέντρου άζνα) με τις Ψυχικές δυνάμεις (που εστιάζονται δια του κεφαλικού κέντρου). Σ’ αυτή τη στιγμή επέρχεται η τελική εφέλκυση της θέλησης της προσωπικότητας (εξαγνισμένης και καθαγιασμένης) που “κοιμάται κουλουριασμένη σαν τον όφη της σοφίας” στη βάση της σπονδυλικής στήλης· ορμά προς τα πάνω ωθούμενη από την αφοσίωση, την έφεση και τη φωτισμένη θέληση κι έτσι συγχωνεύεται στο κεφάλι με την πνευματική θέληση. Είναι η τελική ανύψωση του κουνταλινικού πυρός με μια πράξη διακριτικής απόφασης.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ. 520-28)

Ζ. ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

Η απομάκρυνση από το βασίλειο του κόσμου προς το βασίλειο της ψυχής γίνεται μια εσωτερική συνήθεια και στη σκέψη αυτή κρύβεται το μυστικό της εσωτερικής ψυχολογίας.

(Πραγματεία επί της Λευκής μαγείας, σελ. 149)

Οι θεμελιώδεις προτάσεις στις οποίες στηρίζεται όλη αυτή (εσωτερική ψυχολογία) η διδασκαλία...

Πρώτο: Υπάρχει μία Ζωή η οποία εκφράζεται πρωτίστως μέσω επτά βασικών ποιοτήτων ή όψεων και δευτερευόντως μέσω της ποικιλίας των μυριάδων μορφών.

Δεύτερο: Οι επτά αυτές ακτινοβόλες ποιότητες είναι οι επτά Ακτίνες, οι επτά Ζωές που δίνουν τη ζωή Τους στις μορφές και δίνουν στο μορφικό κόσμο το νόημά του, τους νόμους του και την ώθησή του για εξέλιξη.

Τρίτο: Η ζωή, η ποιότητα και η εμφάνιση, ή το πνεύμα, η ψυχή και το σώμα συνιστούν παν ό,τι υπάρχει. Είναι η ίδια η ύπαρξη, με την ικανότητά της για ανάπτυξη, για δραστηριότητα, για εκδήλωση κάλλους και για πλήρη συμμόρφωση με το Σχέδιο. Το Σχέδιο αυτό έχει τις ρίζες του στη συνείδηση των επτά ακτινικών Ζωών.

Τέταρτο: Οι επτά αυτές Ζωές των Οποίων η φύση είναι συνείδηση και των Οποίων η έκφραση είναι αισθαντικότητα και ειδική ποιότητα, δημιουργούν κυκλικά τον εκδηλωμένο κόσμο· εργάζονται μαζί με... το Σχέδιο του οποίου είναι θεματοφύλακες. Είναι οι επτά Δομητές οι Οποίοι φτιάχνουν τον ακτινοβόλο ναό του Κυρίου, κάτω από την καθοδήγηση του Νου του Μεγάλου Αρχιτέκτονα του Σύμπαντος.

Πέμπτο: Κάθε ακτινική Ζωή εκφράζεται κατεξοχήν μέσω ενός απ' τους επτά ιερούς πλανήτες, αλλά η ζωή και των επτά ρέει μέσα από κάθε πλανήτη –περιλαμβανομένης της Γης– κι έτσι εξειδικεύοντας κάθε μορφή. Σε κάθε πλανήτη υπάρχει ένα μικρό αντίγραφο του γενικού σχήματος και κάθε πλανήτης συμμορφώνεται με την πρόθεση και το σκοπό του όλου.

Έκτο: Η ανθρωπότητα ... αποτελεί έκφραση της ζωής του Θεού και κάθε ανθρώπινο ον έχει προβάλει πάνω στη μια ή την άλλη γραμμή των επτά ακτινικών δυνάμεων. Η φύση της ψυχής του εξειδικεύεται ή καθορίζεται από την ακτινική Ζωή που την εξέπνευσε και η μορφική του φύση χρωματίζεται από την ακτινική Ζωή η οποία –στην κυκλική της εμφάνιση στο φυσικό πεδίο σε κάθε ιδιαίτερη εποχή– ρυθμίζει την ποιότητα της φυλετικής ζωής και των μορφών των βασιλείων της φύσης. Η ψυχική φύση ή ποιότητα παραμένει η ίδια σ' όλη τη διάρκεια μιας παγκόσμιας περιόδου· η μορφική ζωή και φύση της αλλάζουν από ζωή σε ζωή, σύμφωνα με την κυκλική της ανάγκη και τις ομαδικές συνθήκες που την

περιβάλλουν. Το τελευταίο αυτό καθορίζεται από την ακτίνα ή τις ακτίνες που είναι σε ενσάρκωση την εποχή εκείνη.

Έβδομο: Η Ενάδα είναι η Ζωή που ζει σε ομοφωνία με τις επτά ακτινικές Ζωές. Μία Ενάδα, επτά ακτίνες και μυριάδες μορφών – αυτή είναι η δομή πίσω από τους εκδηλωμένους κόσμους.

Όγδοο: Οι Νόμοι που διέπουν την ανάδυση της ποιότητας ή ψυχής με το μέσον των μορφών, είναι απλά ο νοητικός σκοπός και η ζωική κατεύθυνση των ακτινικών Κυρίων των Οποίων ο σκοπός είναι αμετάβλητος, των Οποίων το όραμα είναι τέλειο και των Οποίων η δικαιοσύνη είναι υπέρτατη.

Ένατο: Ο τρόπος ή η μέθοδος ανάπτυξης για την ανθρωπότητα είναι η αυτο-έκφραση και η αυτο-αντίληψη. Όταν αυτή η διαδικασία κορυφωθεί, ο εαυτός που εκφράζεται είναι ο Ένας Εαυτός ή η ακτινική Ζωή και η αντίληψη που επιτυγχάνεται είναι η αποκάλυψη του Θεού σαν της ποιότητας του εκδηλωμένου κόσμου και σαν της Ζωής πίσω από την εμφάνιση και την ποιότητα. Οι επτά ακτινικές Ζωές, οι επτά ψυχικοί τύποι παρουσιάζονται σαν έκφραση της μίας Ζωής και η ποικιλία χάνεται στη θέα του Ενός και στην ταύτιση με τον Έναν.

Δέκατο: Η μέθοδος που χρησιμοποιείται για να επιτευχθεί αυτή η αντίληψη είναι η εμπειρία που αρχίζει με την ατομικοποίηση και τελειώνει με τη μύηση, επιφέροντας έτσι την τέλεια συγχώνευση και έκφραση της ζωής-ποιότητας-εμφάνισης.

Αυτή είναι μια σύντομη δήλωση του Σχεδίου. Του Σχεδίου αυτού η Ιεραρχία των Διδασκάλων στα επτά Της τμήματα (τις αντιστοιχίες των επτά ακτίνων) είναι ο θεματοφύλακας και δική Της είναι η ευθύνη σε κάθε αιώνα να διεκπεραιώσει το επόμενο στάδιο αυτού του Σχεδίου.

(*Εσωτερική Ψυχολογία I*, σελ. 141-43)

Αρχίζοντας τη μελέτη της ακτίνας του Εγώ ή Ψυχής, θα μπορούσαμε να διατυπώσουμε ορισμένες βασικές θέσεις και να τις ενσωματώσουμε σε μια σειρά προτάσεων... ως εξής:

1. Τα εγώ όλων των ανθρώπινων όντων απαντώνται σε κάποια απ' τις επτά ακτίνες.
2. Όλα τα εγώ που βρίσκονται στην τέταρτη, την πέμπτη, την έκτη και την έβδομη ακτίνα πρέπει τελικά, μετά την τρίτη μύηση, να σμίξουν με τις τρεις κύριες ακτίνες ή εναδικές ακτίνες.
3. Η εναδική ακτίνα κάθε εγώ είναι μια απ' τις τρεις ακτίνες όψης και οι υιοί των ανθρώπων είναι είτε ενάδες δύναμης, είτε ενάδες αγάπης, είτε ενάδες νοημοσύνης.
4. Για τους ειδικούς σκοπούς μας θα περιορίσουμε την προσοχή μας στις επτά ομάδες ψυχών που απαντώνται σε κάποια από τις επτά ακτίνες ή ρεύματα θείας ενέργειας.

5. Στο μεγαλύτερο μέρος της φυλετικής και ζωικής εμπειρίας μας διεπόμαστε διαδοχικά και αργότερα ταυτόχρονα από:
 - α. Το φυσικό σώμα που κυριαρχείται από την ακτίνα που διέπει το σύνολο των ατόμων αυτού του σώματος.
 - β. Τη συναισθηματική επιθυμητική φύση που βρίσκουμε να επηρεάζεται και να ελέγχεται απ' την ακτίνα που χρωματίζει την ολότητα των αστρικών ατόμων.
 - γ. Το νοητικό σώμα ή νοητική φύση και από την ολκή και την ποιότητα της ακτίνας που καθορίζει την ατομική του αξία.
 - δ. Αργότερα, στο φυσικό πεδίο, η ψυχική ακτίνα αρχίζει να εργάζεται μέσα και μαζί με το σύνολο των τριών σωμάτων τα οποία απαρτίζουν –όταν είναι ευθυγραμμισμένα και λειτουργούν με ομοφωνία– την προσωπικότητα. Το αποτέλεσμα της γενικής αυτής ολοκλήρωσης είναι να προκαλέσει κάποια ενσάρκωση ή ενσαρκώσεις όπου η ακτίνα της προσωπικότητας προβάλλει με διαύγεια και τα τρία σώματα ή εαυτοί αποτελούν τις τρεις όψεις ή ακτίνες του κατώτερου προσωπικού εαυτού.
6. Όταν η ακτίνα της προσωπικότητας γίνει έκδηλη και δεσπόζει και οι ακτίνες των τριών σωμάτων είναι υποταγμένες σ' αυτή, τότε λαμβάνει χώρα η μεγάλη μάχη μεταξύ της εγωικής ή ψυχικής ακτίνας και της ακτίνας της προσωπικότητας. Η διαφοροποίηση γίνεται σαφώς ευδιάκριτη και η αίσθηση της δυαδικότητας εδραιώνεται οριστικότερα. Οι εμπειρίες που εκθέτονται λεπτομερώς στην *Μπαγκαβάτ Γκιτά*, αποβαίνουν οι εμπειρίες της ατραπού της μαθητείας: ο Αρζούνα στέκει “στο μεσαίο σημείο” στο πεδίο της Κουρουκσέτρα, μεταξύ των δύο αντιτιθέμενων δυνάμεων και λόγω του καπνού της μάχης διαπιστώνει ότι είναι ανίκανος να δει καθαρά.
7. Τελικά η ψυχική ακτίνα ή επίδραση αποβαίνει ο δεσπότης παράγοντας και οι ακτίνες των κατώτερων σωμάτων γίνονται υποακτίνες της ελέγχουσας αυτής ακτίνας. Η τελευταία αυτή πρόταση έχει βασική σπουδαιότητα, γιατί υποδεικνύει την αληθινή σχέση της προσωπικότητας με το εγώ ή ψυχή. Ο μαθητής που κατανοεί αυτή τη σχέση και συμμορφώνεται μ' αυτή είναι έτοιμος να βαδίσει την ατραπό της μύησης.
8. Καθεμιά απ' τις επτά ομάδες ψυχών παρουσιάζει ανταπόκριση σε έναν από τους επτά τύπους δύναμης κι όλες μαζί παρουσιάζουν ανταπόκριση στην ακτίνα του πλανητικού Λόγου του πλανήτη μας, που είναι η τρίτη Ακτίνα της Ενεργού Νοημοσύνης. Όλες κατά συνέπεια βρίσκονται σε μια υποακτίνα της ακτίνας αυτής, αλλά ποτέ δεν πρέπει να λησμονούμε ότι ο πλανητικός Λόγος βρίσκεται επίσης σε μια ακτίνα που είναι υποακτίνα της δεύτερης Ακτίνας της Αγάπης-Σοφίας.

(Αυτόθι, σελ. 401-03)

Οι ενέργειες που εμψυχώνουν τις προσωπικότητες και συνιστούν τη φύση του ανθρώπινου όντος, υποδιαιρούνται φυσιολογικά σε τρεις ομάδες:

1. Εκείνες τις ενέργειες που καλούμε “τα εν ανθρώποις πνεύματα”... Το πνεύμα είναι Ένα, αλλά μέσα στην ουσιαστική αυτή ενότητα μπορούν να ιδωθούν και να σημειωθούν τα “σημεία πυρός” ή οι “θείοι σπινθήρες”. Αυτές οι ενότητες μέσα στην ενότητα χρωματίζονται κι αντιδρούν ποιοτικά σε τρεις τύπους ενέργειας, γιατί είναι επιστημονικά αληθινό και πνευματικό γεγονός στη φύση ότι ο Θεός είναι Τρεις σε Έναν και Ένας σε Τρεις...
2. Αυτά τα ρεύματα ενέργειας διαφοροποιούνται σε τρία κύρια, όμως παραμένουν ένα ρεύμα. Είναι ένα αποκρυφιστικό γεγονός που αξίζει τον πιο βαθύ διαλογισμό. Με τη σειρά τους διαφοροποιούνται σε επτά ρεύματα που “μεταφέρουν στο φως”... τους επτά τύπους ψυχών...
3. Οι ενέργειες στις οποίες κατανέμονται οι τρεις κι έτσι γίνονται επτά, με τη σειρά τους παράγουν τους σαράντα εννέα τύπους δύναμης, που εκφράζονται μέσω όλων των μορφών στους τρεις κόσμους και τα τέσσερα βασίλεια της φύσης. Συνεπώς έχετε:
 - α. Τρεις εναδικές ομάδες ενεργειών. Η ουσιαστική Ενότητα εκφράζει μέσω αυτών των τριών τις ποιότητες της Θέλησης, της Αγάπης και της Νοημοσύνης.
 - β. Επτά ομάδες ενεργειών που είναι το μέσον δια του οποίου οι τρεις κύριες ομάδες εκφράζουν τις θείες ποιότητες.
 - γ. Σαράντα εννέα ομάδες δυνάμεων στις οποίες ανταποκρίνονται όλες οι μορφές και οι οποίες συνιστούν το σώμα έκφρασης των επτά που με τη σειρά τους είναι αντανakλάσεις των τριών θείων ποιότητων.

Με κάποιους λοιπόν μυστηριώδεις τρόπους οι διαφοροποιήσεις που εκδηλώνονται στη φύση βρίσκονται στο βασίλειο της ποιότητας κι όχι στο βασίλειο της πραγματικότητας.

(Αυτόθι, σελ. 6-7)

Μόνο όταν ο άνθρωπος δεν εξαπατάται πια από την εμφάνιση κι έχει ελευθερωθεί από τον πέπλο της πλάνης, φτάνει στη γνώση της ποιότητας της συνείδησης του Θεού και στο σκοπό που αποκαλύπτει. Το κάνει μ’ έναν τριπλό τρόπο:

1. Ανακαλύπτει τη δική του ψυχή, το προϊόν της ένωσης του Πατρός του στους ουρανούς με τη Μητέρα ή την υλική φύση. Αυτή η τελευταία είναι η προσωπικότητα. Τότε, έχοντας ανακαλύψει την προσωπικότητα, ανακαλύπτει την ποιότητα της δικής του ψυχικής ζωής και το σκοπό για τον οποίο “εμφανίσθηκε” ο ίδιος.
2. Βρίσκει ότι αυτή η ποιότητα εκφράζεται μέσω επτά όψεων ή βασικών διαφοροποιήσεων κι ότι αυτή η επτάδα ποιότητων χρωματίζει εσωτερικά όλες τις μορφές σ’ όλα τα βασίλεια της φύσης, συνιστώντας έτσι την ολότητα των αποκαλύψεων του θείου σκοπού. Βρίσκει ότι αυτός είναι ουσιαστικά μια επταδική συνάθροιση ενεργειών κι ότι κάθε ενέργεια παράγει διαφορετικά αποτελέσματα και εμφανίσεις. Την ανακάλυψη αυτή την κάνει βρίσκοντας ότι η δική του ψυχή είναι χρωματισμένη με μια από τις επτά ακτινικές ποιότητες, ότι είναι

ταυτισμένος με τον ακτινικό του σκοπό –όποιος κι αν είναι– κι ότι εκφράζει έναν ιδιαίτερο τύπο θείας ενέργειας.

3. Απ' αυτό το σημείο προχωρεί στην αναγνώριση ολόκληρης της επτάδας και στην Ατραπό της Μύησης έχει μια αναλαμπή της Ενότητας που ως τότε δεν ήταν αντιληπτή ούτε και αισθητή.

Έτσι απ' τη συνείδηση του εαυτού του ο άνθρωπος φτάνει στην επίγνωση της αλληλοσχέτισης των επτά βασικών ενεργειών ή ακτίνων κι από εκεί προχωρεί στην αντίληψη της τριπλής Θεότητας, ωστόσο στην τελική μύηση (την πέμπτη) βρίσκεται συνειδητά ενοποιημένος με την ενωμένη θεία πρόθεση που υπάρχει πίσω από κάθε εμφάνιση και κάθε ποιότητα.

(Αυτόθι, σελ. 36-37)

Καθώς μια ανθρώπινη μονάδα βρίσκει τη θέση της στη μια ή την άλλη απ' αυτές τις ακτίνες... [θα πρέπει να διατηρεί σταθερά στο νου ότι] το φυσικό σώμα μπορεί ν' ανταποκρίνεται σ' έναν τύπο ακτινικής δύναμης, ενώ η προσωπικότητα σαν σύνολο μπορεί να δονείται ομόφωνα μ' έναν άλλο. Το εγώ ή ψυχή μπορεί να βρίσκεται επίσης σ' έναν τρίτο τύπο ακτίνας, ανταποκρινόμενο έτσι σ' έναν άλλο τύπο ακτινικής ενέργειας. Το ζήτημα της εναδικής ακτίνας εισάγει έναν ακόμη παράγοντα... αλλά αυτός μπορεί μόνο να υπονοηθεί κι όχι να διευκρινισθεί πραγματικά.

(Αυτόθι, σελ. XXIV)

Η *ακτίνα της Προσωπικότητας* βρίσκει το κύριο πεδίο δραστηριότητας κι έκφρασής της στο φυσικό σώμα. Καθορίζει τη ζωή, τη ροπή και το σκοπό του, την εμφάνιση και την ενασχόλησή του. Είναι επιλεκτική της ποιότητας, όταν επηρεάζεται από την εγωική ακτίνα.

Η *Εγωική ακτίνα* έχει άμεση και ειδική δράση στο αστρικό σώμα. Έτσι το πεδίο μάχης της ζωής είναι πάντα στο πεδίο της πλάνης· καθώς η ψυχή επιδιώκει να διαλύσει την αρχαία γοητεία, ο ζηλωτής καθίσταται ικανός να βαδίζει στο φως.

Η *Εναδική ακτίνα* επηρεάζει το νοητικό σώμα όταν επιτευχθεί ολοκλήρωση της προσωπικότητας. Συντείνει ώστε η νοητική φύση να επιτύχει τη διαυγή εκείνη όραση που φτάνει στο επιστέγασμά της στην τέταρτη μύηση και αποδεσμεύει τον άνθρωπο από τους περιορισμούς της μορφής.

(Αυτόθι, σελ. 406)

Η. ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ

Όπως τα ποτάμια έχουν την προέλευσή τους σε κάποια μακρινή πηγή, έτσι και το ανθρώπινο πνεύμα έχει την πηγή του. Για να βρει την πηγή του πνεύματος σημαίνει να μάθει το μυστικό του ουρανού και της γης.

Λάο-τσε

Δύο ομάδες αρχών βρίσκονται να ελέγχουν την ανθρώπινη ζωή – το ιδιοτελές και το ανιδιοτελές, το ατομικό καλό και το ομαδικό καλό, ο αντικειμενικός στόχος κι ο υποκειμενικός στόχος, το υλικό κίνητρο και η πνευματική παρώθηση, ο εθνικός πατριωτισμός και το παγκόσμιο ιδεώδες, η χωριστική θρησκευτική πίστη κι ο συνασπισμός των θρησκειών κι όλες οι πολλές μαζικές δυαδικότητες που υποδεικνύουν απλώς το ρεαλισμό των ανθρώπων που είναι προσωπικότητες (ολοκληρωμένες και χωριστικές) ή ψυχές (ευθυγραμμισμένες κι ομαδικά συνειδητές)... Η εξισορρόπηση των δύο θα επέλθει βαθμιαία... Επομένως μπορούμε να αναζητήσουμε τους νέους νόμους που διέπουν την ψυχική ζωή η οποία είναι ομαδική ζωή, καθώς αρχίζουν να λειτουργούν και να κάνουν αισθητή την παρουσία τους.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ. 86-7)

Οι τρεις κύριοι νόμοι είναι ...

1. *Ο Νόμος της Οικονομίας.* Αυτός διέπει πρωτίστως την ενστικτώδη φύση του ανθρώπου.
2. *Ο Νόμος της Έλξης,* που διέπει την ψυχική όψη στον άνθρωπο και σ' όλες τις μορφές ζωής, από ένα άτομο μέχρι ένα ηλιακό σύστημα.
3. *Ο Νόμος της Σύνθεσης,* που θα διέπει τον άνθρωπο όταν φτάσει στην Ατραπό της Μύησης...

Υπάρχουν κατόπιν οι επτά μικρότεροι Νόμοι που επιφέρουν την εξελικτική ανέλιξη του ανθρώπου, του προσώπου και του ανθρώπου, της ψυχής. Αυτοί είναι:

1. *Ο Νόμος του Κραδασμού,* ο ατομικός νόμος του ηλιακού συστήματος.
2. *Ο Νόμος της Συνοχής,* μια όψη του Νόμου της Έλξης.
3. *Ο Νόμος του Μαγνητικού Ελέγχου,* που διέπει τον έλεγχο της προσωπικότητας από την πνευματική φύση μέσω της ψυχικής φύσης.
4. *Ο Νόμος της Διάσπασης.*
5. *Ο Νόμος της Παγίωσης.* Μέσω αυτού του νόμου ο νους ελέγχει και σταθεροποιεί.
6. *Ο Νόμος της Αγάπης,* δια του οποίου η κατώτερη επιθυμητική φύση μετουσιώνεται.
7. *Ο Νόμος της Θυσίας και του Θανάτου.*

Οι επτά αυτοί νόμοι αφορούν τη μορφική πλευρά της ζωής. Στους δέκα αυτούς νόμους πρέπει να προστεθούν οι επτά νόμοι της ψυχής... Αυτοί αρχίζουν να επιδρούν στον άν-

θρωπο και να επιφέρουν την πιο γοργή του ανέλιξη αφού υπαχθεί στην πειθαρχία της Δοκιμαστικής Ατραπού... Οι επτά αυτοί νόμοι είναι η βάση κάθε αληθινής ψυχολογικής κατανόησης κι όταν η επίδρασή τους συλληφθεί καλύτερα, ο άνθρωπος θα φτάσει σε πραγματική αυτογνωσία. Τότε θα είναι έτοιμος για την τέταρτη μύηση που τον απαλλάσσει από κάθε περαιτέρω ανάγκη για επαναγέννηση...

(Αυτόθι, σελ.151-52)

Οι επτά Νόμοι της Ψυχικής ή Ομαδικής Ζωής:

1. Ο Νόμος της Θυσίας
2. Ο Νόμος της Μαγνητικής Ωθησης
3. Ο Νόμος της Υπηρεσίας
4. Ο Νόμος της Άπωσης
5. Ο Νόμος της Ομαδικής Προόδου
6. Ο Νόμος της Διευρυνόμενης Ανταπόκρισης
7. Ο Νόμος των Κατώτερων Τεσσάρων

(Αυτόθι, σελ.ΙΧ-Χ)

Υπάρχει ένας αξιοσημείωτος παραλληλισμός ανάμεσα:

1. Στους δεκαοκτώ νόμους:
 - α. Τους τρεις κύριους νόμους του σύμπαντος,
 - β. Τους επτά μικρότερους νόμους του ηλιακού συστήματος,
 - γ. Τους επτά βασικούς νόμους της ψυχής συν ό,τι θα μπορούσαμε να ονομάσουμε το μεγάλο νόμο της ίδιας της Θειότητας, το νόμο του συνθετικού σκοπού του Θεού.
2. Στα δεκαοκτώ υποπεδία δια των οποίων διέρχεται ο άνθρωπος:
 - α. Τα επτά φυσικά υποπεδία.
 - β. Τα επτά αστρικά ή συναισθηματικά-επιθυμητικά υποπεδία.
 - γ. Τα τέσσερα κατώτερα νοητικά υποπεδία.
3. Στους δεκαοκτώ βαθμούς του Τεκτονισμού, από εκείνον του Μαθητή μέχρι εκείνον του τέλειου μνημένου του Τάγματος του Ροδόσταυρου.
4. Στα δεκαοκτώ κέντρα δύναμης με τα οποία πρέπει να εργασθεί ο πνευματικός άνθρωπος:
 - α. Τα επτά κέντρα του αιθερικού σώματος.
 - β. Τα επτά κέντρα του αστρικού σώματος.
 - γ. Τις τρεις σειρές πετάλων του εγωικού λωτού.
 - δ. Το “Πετράδι στο Λωτό”, στην καρδιά του “άνθους της ψυχής”, που συνιστά το δέκατο όγδοο κέντρο.

Η κατανόηση των συμβολικών αυτών σχέσεων θα συμβάλλει πολύ στην αποσαφήνιση του δρόμου της ψυχής σ’ ένα σώμα και θα αποτελέσει τη βάση κάθε αληθινής εσωτερικής ψυχολογικής μελέτης.

(Αυτόθι, σελ.153)

Οι επτά παράγοντες ή «Κανόνες για Επίτευξη Ψυχικού Ελέγχου»... [γιατί ενσωματώνουν τις ιδέες-κλειδιά που θ' αποκαλύψουν τη Θεότητα σε λειτουργία σαν Ψυχή όλων των πραγμάτων· θα αποκαλύψουν τη φύση και τη μέθοδο δράσης του Κοσμικού Χριστού και θα υποδείξουν τις διέπουσες ποιοτικές τάσεις που καθορίζουν την ψυχική ζωή όλων των μορφών – από ένα σύμπαν μέχρι ένα άτομο.

(Αυτόθι, σελ.228)

Είναι οι εξής:

1. Η τάση, εγγενής και αδιάσπαστη, για ανάμειξη και σύνθεση...
2. Η ποιότητα του κρυμμένου οράματος...
3. Η παρόρμηση για τη διατύπωση σχεδίου...
4. Η παρόρμηση για δημιουργική ζωή, μέσω της θείας ιδιότητας της φαντασίας...
5. Ο παράγοντας της ανάλυσης...
6. Η έμφυτη ποιότητα στον άνθρωπο να εξιδανικεύει...
7. Η αλληλεπίδραση των μεγάλων δυαδικότητων...

(Αυτόθι, σελ.220-24)

Ο Νόμος της Υπηρεσίας είναι η έκφραση της ενέργειας μιας μεγάλης Ζωής η οποία σε συνεργασία με τον Έναν “εν τω Οποίω ζώμεν και κινούμεθα και εσμέν” υποβάλλει την ανθρώπινη οικογένεια σε ορισμένες επιρροές και ρεύματα ενέργειας που τελικά θα κάνουν τρία πράγματα:

1. Θα αφυπνίσουν το καρδιακό κέντρο σε όλους τους ζηλωτές και μαθητές.
2. Θα επιτρέψουν στη συναισθηματικά πολωμένη ανθρωπότητα να εστιασθεί με νοημοσύνη στο νου.
3. Θα μεταφέρουν την ενέργεια του ηλιακού πλέγματος στην καρδιά.

(Αυτόθι, σελ.122)

Καθώς προχωρά το έργο της εκμάθησης της υπηρεσίας και η εσώτερη επαφή γίνεται πιο σίγουρη, το επόμενο πράγμα που θα συμβεί θα είναι μια εμβάθυνση της ζωής του διαλογισμού και μια συχνότερη φώτιση του νου από το φως της ψυχής. Έτσι αποκαλύπτεται το Σχέδιο. Δεν πρόκειται για διάχυση αυτού του φωτός πάνω στα σχέδια του υπηρέτη είτε στη δική του ζωή είτε στο επιλεγμένο πεδίο υπηρεσίας του...

Πρόκειται για την αναγνώριση στο νου του Σχεδίου του Θεού για τον κόσμο την ιδιαίτερη εποχή που ζει ο υπηρέτης και του ρόλου που μπορεί να παίξει στην προώθηση των σκοπών όσων ευθύνονται για την προαγωγή αυτού του Σχεδίου.

(Αυτόθι, σελ.135-36)

Χρειάζεται η ίδια η ψυχή για να αποκαλύψει στον ισορροπημένο και γαλήνιο νου το επόμενο βήμα που πρέπει να γίνει στο έργο της παγκόσμιας εξέλιξης μέσω της μετάδοσης ιδεών. Τέτοιο είναι το Σχέδιο για την ανθρωπότητα... Αν όμως [οι υπηρετούντες] μπορέσουν να αποφύγουν τη γοητεία και να διακρίνουν ανάμεσα στο Πραγματικό και το απατηλό, τότε η εισρέουσα δύναμη θα πλημμυρίσει τις ζωές τους με αποτελεσματική ανιδιοτελή αγάπη και με αφοσίωση στο Σχέδιο, σ' εκείνους που το Σχέδιο υπηρετεί και σ' εκείνους οι οποίοι υπηρετούν το Σχέδιο.

(Αυτόθι, σελ.136-37)

Θ. ΟΙ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΑΚΤΙΝΩΝ

Κανείς δεν γεννιέται σαν μια νέα ύπαρξη. Φέρει στην ψυχή του το αποτύπωμα των προηγούμενων γενεών. Είναι ένας συνδυασμός προγονικών μονάδων από τις οποίες πρέπει να συντεθεί ένα νέο ον, αλλά φέρει επίσης μέσα του ένα στοιχειώδες σπέρμα, ένα δυναμικό μοναδικής ατομικής αξίας. Η ανακάλυψη αυτής της μοναδικής ουσίας και η ανάπτυξή της είναι η αναζήτηση της συνείδησης.

Frances G. Wickes, Ο Εσωτερικός Κόσμος του Ανθρώπου

Οι επτά ακτίνες είναι το άθροισμα της θείας Συνείδησης, του παγκόσμιου Νου· μπορούν να θεωρηθούν σαν επτά νοήμονες Οντότητες δια των Οποίων πραγματώνεται το σχέδιο...

Κάθε ανθρώπινο ον παρασύρεται σε εκδήλωση υπό την ώθηση κάποιας ακτίνας και χρωματίζεται από την ιδιαίτερη αυτή ακτινική ποιότητα που καθορίζει τη μορφική όψη, υποδεικνύει το δρόμο που πρέπει να βαδίζει και του επιτρέπει (τη στιγμή που προσεγγίζεται η τρίτη μύηση) να νιώσει και κατόπιν να συνεργασθεί με τον ακτινικό του σκοπό.

(Εσωτερική Ψυχολογία Ι, σελ. 59-61)

Μια ακτίνα επιφέρει δια της ενέργειάς της ιδιάζουσες φυσικές συνθήκες και καθορίζει την ποιότητα της αστρικο-συναισθηματικής φύσης· χρωματίζει το νοητικό σώμα· ελέγχει τη διανομή της ενέργειας... Κάθε ακτίνα εργάζεται πρώτιστα μέσω ενός κέντρου και μέσω των υπόλοιπων έξι με μια ειδική σειρά. Η ακτίνα προδιαθέτει τον άνθρωπο σε ορισμένες δυνάμεις και αδυναμίες και συνιστά την αρχή του περιορισμού του, ενώ τον προικίζει με ικανότητα. Διέπει τη μέθοδο των σχέσεών του με άλλους ανθρώπινους τύπους κι ευθύνεται για τις αντιδράσεις του στη μορφή με άλλες μορφές. Του δίνει το χρωματισμό και την ποιότητά του, το γενικό του τόνο στα τρία πεδία της προσωπικότητας και διαπλάθει τη φυσική του εμφάνιση. Ορισμένες στάσεις του νου είναι εύκολες για έναν ακτινικό τύπο και δύσκολες γι' άλλον... Κάποιες ψυχές, απ' το ακτινικό πεπρωμένο τους, βρίσκονται σε ορισμένα πεδία δραστηριότητας κι ένα ιδιαίτερο πεδίο προσπάθειας παραμένει σχετικά ίδιο για πολλές ζωικές εκφράσεις... Συνεπώς η γνώση των ακτίνων και των ποιοτήτων και δραστηριοτήτων τους έχει από τη σκοπιά της ψυχολογίας βαθιά σημασία.

(Αυτόθι, σελ.128-29)

Η έμφαση που δόθηκε από τις εκκλησίες στην καλλιέργεια των αρετών και από τους αποκρυφιστές στη χρήση μιας σπερματικής σκέψης στο διαλογισμό ...υπηρετούν έναν πολύτιμο κι εποικοδομητικό σκοπό. Το Βιβλικό αξίωμα “όπως σκέφτεται ο άνθρωπος στην καρδιά του, έτσι και είναι”, στηρίζεται στην ίδια βασική αντίληψη και η διάκριση μεταξύ του πνευματικού ανθρώπου και του ανθρώπου του εγκόσμιου και υλικού σκοπού συνίσταται στο γεγονός ότι ο ένας επιχειρεί να εργασθεί με την όψη ποιότητα της ζωής κι ο άλλος εστιάζει την προσοχή του στην όψη εμφάνιση.

(Αυτόθι, σελ.196-97)

Οι ποιότητες δεν επιτυγχάνονται σαν αποτέλεσμα πειθάρχησης της συναισθηματικής φύσης, αλλά καταδεικνύονται σαν μια φυσική, αυτόματη αντίδραση της ψυχής. Αυτή είναι

η ανταμοιβή μιας σαφώς επιτευχθείσας ευθυγράμμισης. Οι δύο αυτές ποιότητες της ψυχής – η γαλήνη και η χαρά – είναι οι ενδείξεις ότι η ψυχή, το εγώ, ο Ένας ο Οποίος στέκει μόνος, ελέγχει ή κυριαρχεί την προσωπικότητα, τις περιστάσεις και όλες τις περιβαλλοντικές συνθήκες της ζωής στους τρεις κόσμους.

(*Εσωτερική Ψυχολογία II*, σελ. 200)

Συνόψιση των Ακτινικών Ποιοτήτων

[Τα ακόλουθα αποτελούν μια ανάλυση των Ακτίνων και της έκφρασής τους, κατ' ανάγκη ατελούς, της δράσης και των αποτελεσμάτων των ακτινικών επιδράσεων στον άνθρωπο]:

Ειδικές Αρετές:

Δύναμη, θάρρος, σταθερότητα, ειλικρίνεια που προκύπτει από απόλυτη αφοβία, ηγετική δύναμη, ικανότητα σύλληψης μεγάλων θεμάτων με ευρύτητα νου και χειρισμός ανθρώπων και μέτρων.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Υπερηφάνεια, φιλοδοξία, πεισματικότητα, σκληρότητα, αλαζονεία, επιθυμία ελέγχου των άλλων, ισχυρογνωμοσύνη, οργή.

Αρετές προς απόκτηση:

Τρυφερότητα, ταπεινότητα, συμπάθεια, ανεκτικότητα, υπομονή.

Αναφέρεται σαν ακτίνα της δύναμης κι ορθά καλείται έτσι, αλλά αν επρόκειτο μόνο για δύναμη, χωρίς σοφία και αγάπη, θα κατέληγε σε καταστροφική και διασπαστική δύναμη. Όταν ωστόσο τα τρία χαρακτηριστικά συνενωθούν, αποβαίνει μια δημιουργική και ηγετική ακτίνα. Όσοι είναι σ' αυτή την ακτίνα έχουν ισχυρή δύναμη θέλησης, είτε για το καλό είτε για το κακό, για το πρώτο όταν η θέληση διευθύνεται από τη σοφία και γίνεται ανιδιοτελής από την αγάπη. Ο άνθρωπος της πρώτης ακτίνας πάντοτε θα “βγει στην πρώτη γραμμή” στον τομέα του. Μπορεί να είναι ο διαρρήκτης ή ο δικαστής που τον καταδικάζει, αλλά και στις δύο περιπτώσεις θα είναι στην κορυφή του επαγγέλματός του. Είναι ο γεννημένος αρχηγός σε κάθε δημόσια σταδιοδρομία, είναι αυτός που μπορούμε να εμπιστευόμαστε και να στηριζόμαστε πάνω του, αυτός που υπερασπίζεται τους αδύνατους και συντρίβει την καταπίεση, άφοβος στις συνέπειες και τελείως αδιάφορος στα σχόλια. Απ' την άλλη, μια μη τροποποιημένη πρώτη ακτίνα μπορεί να δημιουργήσει έναν άνθρωπο με αδυσώπητη σκληρότητα και άτεγκτη φύση.

Ο άνθρωπος της πρώτης ακτίνας έχει συχνά ισχυρό αίσθημα και στοργή, αλλά δεν το εκφράζει πρόθυμα· του αρέσουν οι έντονες αντιθέσεις κι ο πλούτος του χρώματος, αλλά σπάνια είναι καλλιτέχνης· απολαμβάνει τα μεγάλα ορχηστρικά εφέ και τα βροντερά χορωδιακά και αν τροποποιείται από την τέταρτη, την έκτη ή την έβδομη ακτίνα, μπορεί να είναι μεγάλος συνθέτης, όχι όμως αλλιώς· και υπάρχει ένας τύπος σ' αυτή την ακτίνα που δεν ξεχωρίζει τους τόνους και ένας άλλος που δε διακρίνει τα πιο απαλά χρώματα. Ένας τέτοιος άνθρωπος διακρίνει το ερυθρό και το κίτρινο, αλλά συγχέει απελπιστικά το κυανούν, το πράσινο και το ιώδες.

Το λογοτεχνικό έργο ενός ανθρώπου πρώτης ακτίνας είναι δυνατό κι αιχμηρό, αλλά νοιά-

ζεται ελάχιστα για το στυλ ή την καλαισθησία των κειμένων του. Ίσως παραδείγματα αυτού του τύπου να είναι ο Λούθηρος, ο Καρλάιλ και ο Ουόλτ Χούιτμαν. Λέγεται ότι όταν επιχειρεί τη θεραπεία ασθένειας η καλύτερη μέθοδος για τον άνθρωπο της πρώτης ακτίνας είναι ν' αντλεί υγεία και ισχύ απ' τη μεγάλη πηγή της παγκόσμιας ζωής με τη δύναμη της θέλησής του κι έπειτα να τη διοχετεύει στον ασθενή. Αυτό βέβαια προϋποθέτει από μέρους του γνώση των αποκρυφιστικών μεθόδων.

Η χαρακτηριστική μέθοδος προσέγγισης της μεγάλης Αναζήτησης σ' αυτή την ακτίνα είναι με την καθαρή δύναμη της θέλησης. Ένας τέτοιος άνθρωπος καταλαμβάνει τη βασιλεία των ουρανών “δια της βίας”. Είδαμε ότι ο γεννημένος αρχηγός ανήκει σ' αυτή την ακτίνα, ολικά ή μερικά. Αποβαίνει ο ικανός στρατηλάτης, όπως ο Ναπολέον ή ο Κίτσεναρ. Ο Ναπολέον είχε την πρώτη και τέταρτη ακτίνα και ο Κίτσεναρ την πρώτη και έβδομη και η έβδομη ακτίνα του έδινε την αξιοσημείωτη οργανωτική του δύναμη.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΚΤΙΝΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ-ΣΟΦΙΑΣ

Ειδικές Αρετές:

Γαλήνη, δύναμη, υπομονή και καρτερικότητα, αγάπη για την αλήθεια, εντιμότητα, ενόραση, διαυγής νοημοσύνη και ήρεμος χαρακτήρας.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Υπεραπορρόφηση στη μελέτη, ψυχρότητα, αδιαφορία για τους άλλους, περιφρόνηση των διανοητικών περιορισμών των άλλων.

Αρετές προς απόκτηση:

Αγάπη, συμπόνια, ανιδιοτέλεια, ενεργητικότητα.

Αποκαλείται ακτίνα της σοφίας λόγω της χαρακτηριστικής της επιθυμίας για καθαρή γνώση και απόλυτη αλήθεια – ψυχρής και ιδιοτελούς αν λείπει η αγάπη και αδρανούς αν λείπει η δύναμη. Όταν υπάρχει τόσο η δύναμη όσο και η αγάπη, τότε έχετε την ακτίνα των Βουδών κι όλων των μεγάλων δασκάλων της ανθρωπότητας – εκείνων που έχοντας αποκτήσει τη σοφία για χάρη των άλλων, αναλώνονται για να την προσφέρουν. Ο σπουδαστής σ' αυτή την ακτίνα είναι πάντοτε ανικανοποίητος με τις ανώτατες επιτεύξεις του· αδιάφορο πόσο μεγάλη είναι η γνώση του, ο νους του εξακολουθεί να είναι προσηλωμένος στο άγνωστο, στο μακρινό και στα ύψη που ακόμη δεν κατέκτησε.

Ο άνθρωπος της δεύτερης ακτίνας διαθέτει τακτ και προνοητικότητα· μπορεί να γίνει ένας θαυμάσιος πρέσβης κι ένας πρώτης τάξης δάσκαλος ή διευθυντής κολλεγίου· σαν άνθρωπος των υποθέσεων έχει διαυγή νοημοσύνη και σύνεση όταν καταπιάνεται με ζητήματα που έρχονται στην προσοχή του κι έχει την ικανότητα να εντυπώνει ορθές απόψεις των πραγμάτων στους άλλους και να τους κάνει να βλέπουν τα πράγματα όπως κι ο ίδιος. Είναι καλός επιχειρηματίας, αν τροποποιείται από την τέταρτη, την πέμπτη και την έβδομη ακτίνα. Ο στρατιώτης σ' αυτή την ακτίνα σχεδιάζει με σύνεση και προβλέπει τις δυνατότητες· έχει διορατικότητα ως προς την καλύτερη πορεία που πρέπει ν' ακολουθήσει και ποτέ δεν οδηγεί τους άνδρες του σε κίνδυνο από απεισκευσία. Πιθανόν να υστερεί σε ταχύτητα δράσης και ενέργειας. Ο καλλιτέχνης σ' αυτή την ακτίνα επιζητεί πάντα να διδάξει μέσω της τέχνης του και οι πίνακές του έχουν κάποια σημασία. Το λογοτεχνικό του έργο είναι πάντα διδακτικό.

Η θεραπευτική μέθοδος για τον άνθρωπο της δεύτερης ακτίνας είναι να μάθει διεξοδικά την ιδιοσυγκρασία του ασθενούς κι επίσης να είναι πλήρως ενήμερος για τη φύση της ασθένειας, έτσι ώστε να χρησιμοποιήσει στην προκειμένη περίπτωση τη δύναμη της θέλησής του με το μεγαλύτερο δυνατό όφελος.

Η χαρακτηριστική μέθοδος προσέγγισης της Ατραπού είναι με την επισταμένη και ειλικρινή μελέτη της διδασκαλίας μέχρι να γίνει τόσο πολύ μέρος της συνείδησης του ανθρώπου, ώστε να μην είναι πια απλώς διανοητική γνώση, αλλά ένας πνευματικός κανόνας ζωής, εισάγοντας έτσι την ενόραση και την αληθινή σοφία.

Ο κακός τύπος της δεύτερης ακτίνας στρέφεται στην απόκτηση γνώσης μόνο για λογαριασμό του, αδιαφορώντας για τις ανάγκες των άλλων. Η προνοητικότητα ενός τέτοιου ανθρώπου εκφυλίζεται σε καχυποψία, η ηρεμία του σε ψυχρότητα και σκληρότητα.

Η ΤΡΙΤΗ ΑΚΤΙΝΑ ΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΝΟΥ

Ειδικές Αρετές:

Πλατιές απόψεις σ' όλα τα αφηρημένα θέματα, ειλικρίνεια σκοπού, διαυγής διανόηση, ικανότητα συγκέντρωσης σε φιλοσοφικές μελέτες, υπομονή, επιφυλακτικότητα, απουσία της τάσης ν' ανησυχεί ο ίδιος ή τους άλλους για ασήμαντα πράγματα.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Διανοητική υπερηφάνεια, ψυχρότητα, απομόνωση, ανακρίβεια στις λεπτομέρειες, αφηρημάδα, πείσμα, ιδιοτέλεια, υπερβολική κριτική των άλλων.

Αρετές προς απόκτηση:

Συμπάθεια, ανεκτικότητα, αφοσίωση, ακρίβεια, ενεργητικότητα και κοινός νους.

Είναι η ακτίνα του αφηρημένου στοχαστή, του φιλόσοφου και του μεταφυσικού, του ανθρώπου που απολαμβάνει τα ανώτερα μαθηματικά αλλά ο οποίος, αν δεν τροποποιείται από κάποια πρακτική ακτίνα, δυσκολεύεται πολύ να κρατήσει ακριβείς τους λογαριασμούς του. Η ικανότητα της φαντασίας του είναι εξαιρετικά αναπτυγμένη, δηλαδή μπορεί με τη δύναμη της φαντασίας του να συλλαμβάνει την ουσία της αλήθειας· ο ιδεαλισμός του είναι συχνά ισχυρός· είναι ονειροπόλος και θεωρητικός και με τις πλατιές απόψεις του και τη μεγάλη προσοχή του βλέπει κάθε πλευρά ενός ζητήματος με την ίδια διαύγεια. Αυτό μερικές φορές παραλύει τη δράση του. Αποβαίνει καλός επιχειρηματίας· σαν στρατιώτης επεξεργάζεται ένα πρόβλημα τακτικής στο γραφείο του, αλλά σπάνια διακρίνεται στο πεδίο μάχης. Σαν καλλιτέχνης η τεχνική του δεν είναι λεπτή, αλλά τα θέματά του είναι γεμάτα σκέψη και ενδιαφέρον. Αγαπά τη μουσική, αλλά αν δεν επηρεάζεται από την τέταρτη ακτίνα, δε θα τη δημιουργεί. Σ' όλα τα επαγγέλματα είναι γεμάτος ιδέες, αλλά είναι ελάχιστα πρακτικός για να τις εκπληρώνει.

Ένας τύπος αυτής της ακτίνας είναι αντισυμβατικός ως ένα βαθμό, ατημέλητος, ασυνεπής και οκνηρός και αδιάφορος στις εμφανίσεις. Αν επηρεάζεται από την πέμπτη ακτίνα σαν δευτερεύουσα ακτίνα, ο χαρακτήρας αυτός μεταβάλλεται πλήρως. Η τρίτη και η πέμπτη ακτίνα δημιουργούν τον τέλεια ισορροπημένο ιστορικό που συλλαμβάνει το θέμα του με ευρύ τρόπο κι επαληθεύει την κάθε λεπτομέρεια με υπομονετική ακρίβεια. Επίσης η τρίτη

και η πέμπτη ακτίνα μαζί δημιουργούν τον αληθινά μεγάλο μαθηματικό που πλανάται σε ύψη αφηρημένης σκέψης και υπολογισμών και μπορεί να μεταφέρει τα αποτελέσματά του σε πρακτική επιστημονική χρήση. Το λογοτεχνικό ύφος του ανθρώπου της τρίτης ακτίνας είναι πολύ συχνά ασαφές και περίπλοκο, αλλά όταν επηρεάζεται από την πρώτη, την τέταρτη, την πέμπτη ή την έβδομη ακτίνα, αυτό μεταβάλλεται και κάτω από την πέμπτη είναι αριστοτέχνης της πέννας.

Η θεραπεία της ασθένειας από τον άνθρωπο της τρίτης ακτίνας είναι με τη χρήση φαρμάκων από βότανα ή ορυκτά που ανήκουν στην ίδια ακτίνα με τον ασθενή που επιθυμεί ν' ανακουφίσει.

Η μέθοδος προσέγγισης της μεγάλης Αναζήτησης για τον ακτινικό αυτό τύπο είναι με τη βαθιά σκέψη σε φιλοσοφικές ή μεταφυσικές γραμμές ωσότου οδηγηθεί στην αντίληψη του μεγάλου Επέκεινα και της υπέρτατης σημασίας της διάνυσης της Ατραπού που οδηγεί εκεί.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΑΚΤΙΝΑ ΤΗΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ ΜΕΣΩ ΔΙΑΜΑΧΗΣ

Ειδικές Αρετές:

Έντονη στοργή, συμπάθεια, φυσικό θάρρος, γενναιοδωρία, αφοσίωση, ταχύτητα διάνοιας και αντίληψης

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Εγωκεντρικότητα, ανησυχία, ανακρίβεια, έλλειψη ηθικού θάρρους, έντονα πάθη, ραθυμία, ασυδοσία.

Αρετές προς απόκτηση:

Γαλήνη, εμπιστοσύνη, αυτοέλεγχος, αγνότητα, ανιδιοτέλεια, ακρίβεια, νοητική και ηθική ισορροπία.

Ονομάστηκε “ακτίνα του αγώνα” γιατί σ’ αυτή την ακτίνα οι ιδιότητες του ράτζας (δραστηριότητας) και του τάμας (αδράνειας) έχουν περίεργα ίση αναλογία ώστε η φύση του ανθρώπου της τέταρτης ακτίνας σπαράσσεται από τη σύγκρουσή τους και η έκβαση, όταν είναι ικανοποιητική, περιγράφεται σαν η “Γέννηση του Ωρου”, του Χριστού, που γεννιέται από τις αγωνίες του συνεχούς πόνου και οδύνης.

Το τάμας επιφέρει την αγάπη της άνεσης και της ηδονής, την αποστροφή της πρόκλησης πόνου που φτάνει σε ηθική δειλία, ραθυμία, αναβλητικότητα, επιθυμία ν’ αφήνει τα πράγματα όπως είναι, να επαναπαύεται και να μη σκέφτεται το αύριο. Το ράτζας είναι πύρινο, ανυπόμονο και πάντα ωθεί σε δράση. Αυτές οι αντιθετικές δυνάμεις της φύσης κάνουν τη ζωή του ανθρώπου της τέταρτης ακτίνας ένα συνεχή πόλεμο κι αναταραχή· η τριβή και η εμπειρία που κερδίζονται μ’ αυτό τον τρόπο μπορεί να επιφέρουν μια πολύ γρήγορη εξέλιξη, αλλά με την ίδια ευκολία ο άνθρωπος μπορεί να γίνει ένας ήρωας που ποτέ δεν καταφέρνει τίποτε.

Είναι η ακτίνα του ορμητικού αρχηγού του ιππικού, αδιάφορου στους κινδύνους για τον ίδιο ή τους οπαδούς του. Είναι η ακτίνα του ανθρώπου που ζει μια χαμένη ελπίδα, γιατί σε στιγμές έξαψης ο άνθρωπος της τέταρτης ακτίνας κυριαρχείται πλήρως από το ράτζας· του

παράτολμου κερδοσκόπου και παίκτη, του γεμάτου ενθουσιασμό και σχέδια, που καταβάλλεται εύκολα από τη θλίψη ή την αποτυχία, αλλά που συνέρχεται με την ίδια ταχύτητα από όλες τις αντιξοότητες και συμφορές.

Είναι κυρίως η ακτίνα του χρώματος, του ζωγράφου του οποίου το χρώμα είναι πάντοτε εξαιρετικό, μολονότι το σχέδιο του συχνά υστερεί... Ο άνθρωπος της τέταρτης ακτίνας αγαπά πάντα το χρώμα και μπορεί γενικά να το παραγάγει. Αν δεν είναι εκγυμνασμένος σαν ζωγράφος, είναι σίγουρο ότι θα εμφανισθεί μια αίσθηση χρώματος με άλλους τρόπους, στην εκλογή ενδυμασίας ή διακόσμησης.

Στη μουσική οι συνθέσεις της τέταρτης ακτίνας είναι πάντα γεμάτες μελωδία κι ο άνθρωπος της τέταρτης ακτίνας αγαπά τη μελωδία. Σαν συγγραφέας ή ποιητής το έργο του έχει πολλές φορές λαμπρότητα και είναι γεμάτο λεκτικές εικόνες, αλλά ανακριβές, γεμάτο υπερβολές και συχνά απαισιόδοξο. Γενικά ομιλεί καλά κι έχει αίσθηση του χιούμορ, αλλά ποικίλλει μεταξύ πνευματώδους συνομιλίας και σκυθρωπής σιωπής, ανάλογα με τη διάθεσή του. Είναι ένα πρόσωπο θελκτικό και δύσκολο να ζει κανείς μαζί του.

Στη θεραπευτική η καλύτερη μέθοδος της τέταρτης ακτίνας είναι το μασάζ και ο μαγνητισμός, χρησιμοποιούμενα με γνώση.

Η μέθοδος προσέγγισης της Ατραπού είναι μέσω αυτοελέγχου, για να κερδηθεί έτσι η ισορροπία μεταξύ των αντιμαχόμενων δυνάμεων της φύσης. Ο κατώτερος και εξαιρετικά επικίνδυνος τρόπος είναι δια της Χάθα Γιόγκα.

Η ΠΕΜΠΤΗ ΑΚΤΙΝΑ ΤΟΥ ΚΑΤΩΤΕΡΟΥ ΝΟΥ

Ειδικές Αρετές:

Αυστηρά ακριβείς δηλώσεις, δικαιοσύνη (χωρίς οίκτο), εμμονή, κοινός νους, ευθύτητα, ανεξαρτησία, αγχίνοια.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Σκληρή κριτική, στενότητα, αλαζονεία, θυμός που δε συγχωρεί, έλλειψη συμπάθειας και σεβασμού, προκατάληψη.

Αρετές προς απόκτηση:

Σεβασμός, αφοσίωση, συμπάθεια, αγάπη, ευρύτητα νου.

Είναι η ακτίνα της επιστήμης και της έρευνας. Ο άνθρωπος αυτής της ακτίνας διαθέτει αγχίνοια, μεγάλη ακρίβεια στη λεπτομέρεια και καταβάλλει άοκνες προσπάθειες για να ανιχνεύει και το πιο μικρό γεγονός ως την πηγή του και να ελέγχει κάθε θεωρία. Γενικά είναι εξαιρετικά φιλαλήθης, γεμάτος διαυγείς ερμηνείες των γεγονότων, μολονότι μερικές φορές σχολαστικός και κουραστικός λόγω της εμμονής του σε ασήμαντες και περιττές μικρολεπτομέρειες. Έχει τάξη, ακρίβεια, επιχειρηματικότητα και αντιπαθεί να δέχεται εύνοιες ή κολακείες.

Είναι η ακτίνα του μεγάλου χημικού, του πρακτικού ηλεκτρολόγου, του πρώτης τάξης μηχανικού, του μεγάλου χειρουργού. Σαν πολιτικός ο άνθρωπος της πέμπτης ακτίνας θα έχει στενότητα αντιλήψεων, αλλά θα είναι ένας θαυμάσιος διευθυντής κάποιου ειδικού τεχνικού τμήματος, μολονότι θα είναι ένα δυσάρεστο πρόσωπο όταν εργάζεται κανείς υπ’

αυτόν. Σαν στρατιώτης θα στρέφεται πρόθυμα στο πυροβολικό και στο μηχανικό. Ο καλλιτέχνης σ' αυτή την ακτίνα είναι πολύ σπάνιος, εκτός αν η επηρεάζουσα δευτερεύουσα ακτίνα είναι η τέταρτη ή η έβδομη· ακόμη και τότε οι χρωματισμοί του θα είναι άτοννοι, τα γλυπτά του χωρίς ζωή και η μουσική του (αν συνθέτει) θα στερείται ενδιαφέροντος, μολονότι τεχνικά θα είναι σωστή σε φόρμα. Το ύφος του στο γράψιμο ή την ομιλία θα είναι η προσωποποίηση της διαύγειας, αλλά θα του λείπει η θερμότητα και η ουσία και συχνά θα είναι μακρήγορο από την επιθυμία του να πει όλα όσα θα μπορούσαν να λεχθούν πάνω στο ζήτημα.

Στη θεραπευτική είναι ο τέλει χειρουργός και οι καλύτερες θεραπείες του θα είναι μέσω χειρουργικής και ηλεκτρισμού.

Για την πέμπτη ακτίνα η μέθοδος προσέγγισης της Ατραπού είναι δια της επιστημονικής έρευνας που ωθείται σε απώτατα συμπεράσματα και δια της αποδοχής των πορισμάτων που ακολουθούν τα τελευταία.

Η ΕΚΤΗ ΑΚΤΙΝΑ ΤΗΣ ΑΦΟΣΙΩΣΗΣ

Ειδικές Αρετές:

Αφοσίωση, προσήλωση του νου, αγάπη, τρυφερότητα, ενόραση, νομιμοφροσύνη, σεβασμός.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Ιδιοτελής και ζηλότυπη αγάπη, υπερβολική εξάρτηση από άλλους, μεροληψία, αυταπάτη, μισαλλοδοξία, δεισδιαιμονία, προκατάληψη, εσπευσμένα συμπεράσματα, βία, οργή.

Αρετές προς απόκτηση:

Δύναμη, αυτοθυσία, αγνότητα, αλήθεια, ανεκτικότητα, ηρεμία, ισορροπία και κοινός νους.

Αποκαλείται ακτίνα της αφοσίωσης. Ο άνθρωπος που βρίσκεται σ' αυτή την ακτίνα είναι γεμάτος θρησκευτικά ένστικτα και παρωθήσεις και έντονο προσωπικό αίσθημα· δεν παίρνει τίποτε ήρεμα. Το καθετί στα μάτια του είναι είτε τέλει είτε ανυπόφορο· οι φίλοι του είναι άγγελοι, οι εχθροί του είναι ακριβώς το αντίθετο· η άποψή του και στις δύο περιπτώσεις διαμορφώνεται όχι από τα ενδόμυχα προσόντα της κάθε πλευράς, αλλά απ' τον τρόπο που τον ελκύουν τα πρόσωπα, ή απ' τη συμπάθεια που εκδηλώνουν ή όχι στα είδωλα της προτίμησής του, είτε είναι συγκεκριμένα είτε αφηρημένα, γιατί είναι γεμάτος αφοσίωση είτε σε κάποιο πρόσωπο είτε σε κάποιο σκοπό.

Πρέπει να έχει πάντοτε έναν “προσωπικό Θεό”, μια ενσάρκωση της Θεότητας για να λατρεύει. Ο καλύτερος τύπος αυτής της ακτίνας γίνεται άγιος, ενώ ο χειρότερος είναι μισαλλόδοξος ή φανατικός, ο τυπικός μάρτυρας ή ο τυπικός ιεροεξεταστής. Όλοι οι θρησκευτικοί πόλεμοι ή οι σταυροφορίες είχαν την προέλευσή τους στο φανατισμό της έκτης ακτίνας. Ο άνθρωπος σ' αυτή την ακτίνα έχει συχνά μειλίχια φύση, όμως πάντοτε μπορεί να εξαφθεί παράφορα και να οργισθεί βίαια. Δίνει τη ζωή του για τα αντικείμενα της αφοσίωσης ή του σεβασμού του, αλλά δεν πρόκειται να σηκώσει ούτε το δάκτυλό του για να βοηθήσει εκείνους που βρίσκονται έξω απ' τις άμεσες συμπάθειές του. Σαν στρατιώτης μισεί να πολεμά, αλλά συχνά όταν η μάχη τον διεγείρει πολεμά σαν μανιασμένος. Δεν είναι ποτέ μεγάλος πολιτικός ή καλός επιχειρηματίας, αλλά μπορεί να είναι μεγάλος ιεροκήρυκας ή ρήτορας.

Ο άνθρωπος της έκτης ακτίνας είναι ποιητής των συναισθημάτων (όπως ο Τέννyson) και συγγραφέας θρησκευτικών βιβλίων, είτε σε ποίηση είτε σε πρόζα. Είναι αφοσιωμένος στην ομορφιά και το χρώμα και σ' όλα τα ωραία πράγματα, αλλά η παραγωγική του ικανότητα δεν είναι μεγάλη εκτός αν βρίσκεται υπό την επίδραση μιας από τις πρακτικά καλλιτεχνικές ακτίνες, της τέταρτης ή της έβδομης. Η μουσική του είναι πάντα μελωδική και είναι συχνά συνθέτης ορατορίων και θρησκευτικής μουσικής.

Η μέθοδος θεραπείας γι' αυτή την ακτίνα είναι δια της πίστης και προσευχής.

Ο τρόπος προσέγγισης της Ατραπού είναι δια της προσευχής και του διαλογισμού, με στόχο την ένωση με το Θεό.

ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΗ ΤΑΞΗ Η ΜΑΓΕΙΑ

Ειδικές Αρετές:

Δύναμη, εμμονή, θάρρος, ευγένεια, άκρα προσοχή στις λεπτομέρειες, αυτοπεποίθηση.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Τυπικότητα, φανατισμός, υπερηφάνεια, στενότητα, επιπόλαιες κρίσεις, κατάχρηση ισχυρογνωμοσύνης.

Αρετές προς απόκτηση:

Αντίληψη της ενότητας, ευρύτητα νου, ανεκτικότητα, ταπεινότητα, λεπτότητα και αγάπη.

Είναι η τελετουργική ακτίνα, η ακτίνα που κάνει τον άνθρωπο να απολαμβάνει “όλα τα πράγματα που γίνονται με ευπρέπεια και τάξη” και σύμφωνα με τους κανόνες και τα δεδικασμένα. Είναι η ακτίνα του πρωθυερέα και του αυλικού θαλαμηπόλου, του στρατιώτη που είναι μια γεννημένη ιδιοφυΐα στην οργάνωση, του ιδεώδους γενικού επιμελητή που πάντα ενδύει και τρέφει το στράτευμα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Είναι η ακτίνα της τέλει νοσοκόμου για τους ασθενείς, που προσέχει και την παραμικρή λεπτομέρεια, παρότι έχει μερικές φορές υπερβολική τάση να παραβλέπει τις ιδιοσυγκρασίες των ασθενών και να προσπαθεί να τους συνθλίψει στο σιδερένιο καλούπι της ρουτίνας.

Είναι η ακτίνα της μορφής, του τέλει γλύπτη που βλέπει και δημιουργεί την ιδανική ομορφιά, του σχεδιαστή ωραίων μορφών και κάθε είδους σχεδίων· αλλά ο άνθρωπος αυτός δε θα επιτύχει σαν ζωγράφος εκτός αν η επηρεάζουσα ακτίνα του είναι η τέταρτη. Ο συνδυασμός του τέσσερα και του επτά δημιουργεί τον ανώτατο τύπο καλλιτέχνη, όπου η μορφή και το χρώμα είναι αμρότερα εξάισια. Το λογοτεχνικό έργο του ανθρώπου της έβδομης ακτίνας είναι αξιοσημείωτο για το περίτεχνο στυλ του κι ένας τέτοιος συγγραφέας μεριμνά πολύ περισσότερο για το ύφος παρά για το περιεχόμενο του έργου του, όμως είναι πάντοτε ευφράδης τόσο στο γράψιμο όσο και στην ομιλία. Ο άνθρωπος της έβδομης ακτίνας είναι πολλές φορές μισαλλόδοξος. Απολαμβάνει τις καθιερωμένες τελετές και τους κανόνες, τις μεγάλες πομπές κι επιδείξεις, τις επιθεωρήσεις στρατευμάτων και πολεμικών πλοίων, τα γενεαλογικά δέντρα και τους κανόνες προτεραιότητας.

Ο κακός τύπος της έβδομης ακτίνας είναι προληπτικός κι ένας τέτοιος άνθρωπος θα έχει βαθύ ενδιαφέρον για τους οiwονούς, τα όνειρα, όλες τις αποκρυφιστικές μεθόδους και τα πνευματιστικά φαινόμενα. Ο καλός τύπος της ακτίνας είναι απόλυτα αποφασισμένος να κάνει το σωστό πράγμα και να λέει τα σωστά λόγια τη σωστή στιγμή· απ' όπου και η μεγάλη κοινωνική επιτυχία.

Στη θεραπευτική ο άνθρωπος της έβδομης ακτίνας στηρίζεται στη μεγάλη ακρίβεια κατά την εφαρμογή της ορθόδοξης θεραπείας των ασθενειών. Πάνω του οι μέθοδοι της γιόγκα δεν έχουν άσχημα φυσικά αποτελέσματα.

Προσεγγίζει την Ατραπό με την τήρηση των κανόνων άσκησης και τυπικού και μπορεί εύκολα να εφελκύσει και να ελέγξει τις στοιχειακές δυνάμεις.

(Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 201-11)

Οι διάφοροι τύποι των ανθρώπινων όντων που προβάλλουν στη μια ή την άλλη από τις επτά ακτίνες, έχουν ο καθένας έναν ειδικό τρόπο να το κάνουν.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ. 76)

Πρέπει να θυμάστε, όταν εξετάζουμε τις επτά ακτινικές μεθόδους οικειοποίησης και τα αντίστροφα στάδια, ότι ασχολούμαστε με ενέργειες. Οι αποκρυφιστές σπουδαστές πρέπει να σκέπτονται και να εργάζονται αυξανόμενα με όρους ενέργειας. Οι ενέργειες αυτές αναφέρονται εσωτερικά ότι “έχουν παρωθητικά αποτελέσματα, μαγνητικά θέλγητρα και εστιασμένες δραστηριότητες” ... Έχουν τις δικές τους ειδικές ποιότητες και χαρακτηριστικά κι αυτές προσδιορίζουν τη φύση των μορφών που κατασκευάζονται, την ποιότητα της ζωής που εκφράζεται σε κάθε ιδιαίτερη εποχή ή σε κάθε ιδιαίτερη ενσάρκωση, τη διάρκεια του βιόκυκλου και την εμφάνιση κι εξαφάνιση καθεμιάς από τις τρεις μορφικές όψεις. Ορισμένες σύντομες παράγραφοι θα αρκούν για να ορίσουν το καθένα από τα στάδια οικειοποίησης...

ΑΚΤΙΝΑ ΠΡΩΤΗ –

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΗΣ Ή ΔΥΝΑΜΗΣ.

Η Όψη του Καταstroφέα

Αναφέρεται αποκρυφιστικά ότι οι ψυχές σ’ αυτή την ακτίνα “συντρίβουν το δρόμο τους στην ενσάρκωση”. Οικειοποιούνται δυναμικά ό,τι χρειάζονται. Δεν ανέχονται κανένα εμπόδιο στην ικανοποίηση των επιθυμιών τους. Στέκουν μόνες σε μια περήφανη απομόνωση, αγαλλιάζοντας με την ισχύ τους και την ασπλαχνία τους. Οι ποιότητες αυτές πρέπει να μετουσιωθούν στη νοήμονα εκείνη χρήση της δύναμης που θα τις κάνει ισχυρούς παράγοντες στο Σχέδιο και μαγνητικά κέντρα δύναμης, που συγκεντρώνουν γύρω τους εργάτες και δυνάμεις...

ΑΚΤΙΝΑ ΔΕΥΤΕΡΗ –

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ-ΣΟΦΙΑΣ

Οι ψυχές σ’ αυτή την ακτίνα χρησιμοποιούν τη μέθοδο της “συγκέντρωσης” ή της “προσέλευσης”. Η ψυχή εδραιώνει έναν κραδασμό... και ο κραδασμός αυτός επηρεάζει το περιβάλλον της, οπότε άτομα ουσίας και στα τρία πεδία έλκονται στο κεντρικό σημείο ενέργειας.... Οι ψυχές σ’ αυτή την ακτίνα, καθώς έρχονται στην ενσάρκωση μέσω της επιθυμίας, έλκουν. Είναι περισσότερο μαγνητικές παρά δυναμικές· είναι εποικοδομητικές κι εργάζονται στη γραμμή που είναι για όλες τις ζωές και μορφές η γραμμή της ελάχιστης αντίστασης μέσα στο σύμπαν μας.

*ΑΚΤΙΝΑ ΤΡΙΤΗ –
Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΟΥ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ*

Όπως ακριβώς η αρπαγή και η έλξη είναι όροι που εφαρμόζονται στις μεθόδους των δύο πρώτων ακτίνων, έτσι και η διαδικασία του “επιλεκτικού χειρισμού” χαρακτηρίζει την τρίτη ακτίνα. Η μέθοδος αυτή είναι τελείως διαφορετική στην τεχνική της από τις δύο που προαναφέρθηκαν. Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι ο φθόγγος που παράγει η δραστηριότητα η οποία εδραιώνεται απ’ τις ψυχές αυτής της ακτίνας, είναι τέτοια ώστε τα άτομα των διαφόρων πεδίων κινούνται σαν ν’ ανταποκρίνονται συνειδητά σε μια επιλεκτική διαδικασία. Η δονητική δραστηριότητα της ψυχής γίνεται αισθητή και συλλέγονται άτομα από πολύ διαφορετικά σημεία σε ανταπόκριση σε μια ορισμένη ποιότητα του κραδασμού. Είναι πολύ πιο επιλεκτική απ’ ό,τι στην περίπτωση της δεύτερης ακτίνας...

Μια υποδιαίρεση ή τύπος αυτής της ουσίας *ηλεκτρίζεται δυναμικά* και απ’ αυτή όλα τα εγώ της πρώτης ακτίνας εκλέγουν το υλικό που χρειάζονται στους τρεις κόσμους. Ένας άλλος τύπος ουσίας *ηλεκτρίζεται μαγνητικά* και απ’ αυτή όλα τα εγώ της δεύτερης ακτίνας επιλέγουν ό,τι χρειάζονται σε χρόνο και χώρο για να εκδηλωθούν. Ο τρίτος τύπος ουσίας *ηλεκτρίζεται διάχυτα* (δε γνωρίζω καλύτερη λέξη για να εκφράσω την πρόθεση) κι όλα τα εγώ της τρίτης ακτίνας παίρνουν απ’ αυτή το αναγκαίο τους μερίδιο ουσίας απ’ την οποία θα δομήσουν τις μορφές εκδήλωσης.

(Αυτόθι, σελ. 79-82)

Καθεμιά από τις μεγάλες ακτίνες έχει μια μορφή διδασκαλίας της αλήθειας στην ανθρωπότητα, που είναι η μοναδική συμβολή της και μ’ αυτό τον τρόπο ο άνθρωπος αναπτύσσεται μ’ ένα σύστημα ή τεχνική που εξειδικεύεται από την ακτινική ποιότητα και είναι συνεπώς ειδικό και μοναδικό... Οι τρόποι της ομαδικής αυτής διδασκαλίας:

Ακτίνα I	Ανώτερη έκφραση:	Η επιστήμη της πολιτικής, της διακυβέρνησης
	Κατώτερη έκφραση	Σύγχρονη διπλωματία και πολιτικές
Ακτίνα II	Ανώτερη έκφραση:	Η διαδικασία της μύησης όπως διδάσκεται από την ιεραρχία των μυστών
	Κατώτερη έκφραση	Θρησκεία
Ακτίνα III	Ανώτερη έκφραση:	Μέσα επικοινωνίας ή αλληλενέργειας. Ραδιόφωνο, τηλέφωνο, τηλεγράφος και η ικανότητα για ταξίδια.
	Κατώτερη έκφραση	Χρήση και διάδοση του χρήματος και του χρυσού.
Ακτίνα IV	Ανώτερη έκφραση:	Τεκτονικό έργο που βασίζεται στο σχηματισμό της Ιεραρχίας και σχετίζεται με τη δεύτερη ακτίνα.
	Κατώτερη έκφραση	Αρχιτεκτονική κατασκευή. Σύγχρονη πολεοδομία

Ακτίνα V	Ανώτερη έκφραση:	Επιστήμη της ψυχής. Εσωτερική ψυχολογία.
	Κατώτερη έκφραση	Σύγχρονα εκπαιδευτικά συστήματα και νοητική επιστήμη.
Ακτίνα VI	Ανώτερη έκφραση:	Χριστιανισμός και διαφοροποιημένες θρησκείες. (Σημειώστε εδώ τη σχέση με την Ακτίνα II.)
	Κατώτερη έκφραση	Εκκλησίες και οργανωμένες θρησκείες.
Ακτίνα VII	Ανώτερη έκφραση:	Όλες οι μορφές της λευκής μαγείας.
	Κατώτερη έκφραση	Πνευματισμός των “φαινομένων”.

(Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 49-50)

... Η αντίδραση των επτά αυτών ακτινικών τύπων στη διαδικασία της Ατομικοποίησης (που είναι η διαδικασία της ταύτισης με τη μορφή) μπορεί, αν κατανοηθεί δεόντως, να δώσει το βασικό τόνο της νέας ψυχολογίας.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ. 36)

Το ατομικοποιημένο Πνεύμα εκφράζεται μέσω των διαφόρων ακτινικών τύπων με τον ακόλουθο τρόπο:

Ακτίνα Ένα

Δυναμική προσήλωση.
Καταστροφική ενέργεια.
Δύναμη που γίνεται αντιληπτή ιδιοτελώς.
Έλλειψη αγάπης.
Απομόνωση.
Λαχτάρα για δύναμη και εξουσία.
Επιθυμία για κυριαρχία.
Εκφρασμένη ισχύς και αυτοβουλία,

που οδηγούν σε:

Δυναμική χρήση της ενέργειας για την προώθηση του Σχεδίου.
Χρήση των καταστροφικών δυνάμεων για να προετοιμασθεί ο δρόμος των Δομητών.
Θέληση για δύναμη με σκοπό τη συνεργασία.
Δύναμη που γίνεται αντιληπτή σαν κύριο όπλο της αγάπης.
Ταύτιση με το ρυθμό του Όλου.
Τερματισμό της απομόνωσης.

Ακτίνα Δύο

Δύναμη να δομεί για ιδιοτελείς σκοπούς.
Ικανότητα να νιώθει το Όλο και να παραμένει χωριστά.
Καλλιέργεια ενός χωριστικού πνεύματος.
Το κρυμμένο φως.
Αντίληψη της ιδιοτελούς επιθυμίας.
Λαχτάρα για υλική ευημερία.
Ιδιοτέλεια και υποταγή όλων των ψυχικών δυνάμεων σ' αυτό το σκοπό,

που οδηγούν σε:

Συνετή δόμηση σε σχέση με το Σχέδιο.

Περικτικότητα.

Λαχτάρα για σοφία και αλήθεια.

Ευαισθησία στο Όλο.

Απάρνηση της μεγάλης αίρεσης της χωριστικότητας.

Αποκάλυψη του φωτός.

Αληθινή φώτιση.

Ορθή ομιλία μέσα από δημιουργημένη σοφία.

Ακτίνα Τρία

Χειρισμός δύναμης μέσω ιδιοτελούς επιθυμίας.

Νοήμων χρήση της δύναμης με εσφαλμένο κίνητρο.

Έντονη υλική και νοητική δραστηριότητα.

Αντίληψη της ενέργειας σαν αυτοσκοπού.

Λαχτάρα για δόξα, ομορφιά και υλικούς σκοπούς.

Βύθιση στην πλάνη, τη γοητεία και τη μάγια,

που οδηγούν σε:

Χειρισμό της ενέργειας για να αποκαλύψει την ομορφιά και την αλήθεια.

Χρήση των δυνάμεων με νοημοσύνη για την προώθηση του Σχεδίου.

Διευθετημένη ρυθμική δραστηριότητα σε συνεργασία με το Όλο.

Επιθυμία για ορθή αποκάλυψη της θειότητας και του φωτός.

Προσκόλληση σε ορθή δράση.

Αποκάλυψη της δόξας και της καλής θέλησης.

Ακτίνα Τέσσερα

Συγκεχυμένη μάχη.

Αντίληψη εκείνου που είναι ψηλά κι εκείνου που είναι χαμηλά.

Το σκοτάδι που προηγείται της μορφικής έκφρασης.

Συγκάλυψη της ενόρασης.

Αίσθηση της δυσαρμονίας και συνεργασία με το τμήμα κι όχι με το όλο.

Ταύτιση με την ανθρωπότητα, την τέταρτη Δημιουργική Ιεραρχία.

Ακατάλληλη αναγνώριση εκείνου που δημιουργείται με την ομιλία.

Ανώμαλη ευαισθησία σε εκείνο που είναι ο Μη-Εαυτός.

Συνεχή σημεία κρίσης,

που οδηγούν σε:

Ενότητα και αρμονία.

Εφέλκυση της ενόρασης.

Ορθή κρίση και καθαρή λογική.

Σοφία που εργάζεται δια του Αγγέλου της Παρουσίας.

Θέλω εδώ να τονίσω μια συνεχή παρανόηση από μέρους των εσωτεριστών. Αυτή η Τέταρτη Ακτίνα της Αρμονίας, του Κάλλους και της Τέχνης δεν είναι η καθαυτή ακτίνα του δημιουργικού καλλιτέχνη. Ο δημιουργικός καλλιτέχνης βρίσκεται εξίσου σ' όλες τις ακτίνες ανεξαιρέτα. Η ακτίνα αυτή είναι η ακτίνα της ενόρασης και της εναρμόνισης όλων όσων έχουν επιτευχθεί μέσω της δραστηριότητας της μορφικής ζωής που αργότερα συντί-

θεται κι απορροφάται από τον ηλιακό άγγελο· τελικά εκδηλώνει όλα όσα μπορούν να εφελκυσθούν και να εξελιχθούν δια της δύναμης της Μίας Ζωής (της Ενάδας) που εργάζεται δια της μορφικής έκφρασης. Είναι το σημείο συνάντησης όλων των ενεργειών που ρέουν δια της ανώτερης πνευματικής Τριάδας και της κατώτερης τριπλότητας.

Ακτίνα Πέντε

Η ενέργεια της άγνοιας.
Επίκριση.
Δύναμη για εκλογίκευση και καταστροφή.
Νοητικός διαχωρισμός.
Επιθυμία για γνώση. Οδηγεί σε υλική δραστηριότητα.
Λεπτομερής ανάλυση.
Έντονος υλισμός και προσωρινή άρνηση της Θεότητας.
Εντατικοποίηση της δύναμης για απομόνωση.
Οι επιπτώσεις της εσφαλμένης έμφασης.
Διαστρεβλωμένες όψεις της αλήθειας.
Νοητική αφοσίωση στη μορφή και μορφική δραστηριότητα.
Θεολογία,

που οδηγούν σε:

Γνώση της πραγματικότητας.
Αντίληψη της ψυχής και των δυνατοτήτων της.
Δύναμη για αναγνώριση κι επαφή του Αγγέλου της Παρουσίας.
Ευαισθησία στη Θεότητα, το φως και τη σοφία.
Πνευματική και νοητική αφοσίωση.
Η δύναμη για λήψη μύησης. (Αυτό είναι ένα σημείο που έχει πραγματική σπουδαιότητα.)

Ακτίνα Έξι

Βία. Φανατισμός. Πρόθυμη προσκόλληση σ' ένα ιδανικό.
Κοντόφθαλμη τυφλότητα.
Μιλитарισμός και τάση πρόκλησης προβλημάτων στους άλλους και στις ομάδες.
Δύναμη να μη βλέπει κανένα σημείο εκτός απ' το δικό του.
Υποψία για τα κίνητρα των ανθρώπων.
Γοργή αντίδραση στη γοητεία και την πλάνη.
Συναισθηματική αφοσίωση και σαστισμένος ιδεαλισμός.
Δονητική δραστηριότητα μεταξύ των ζευγών των αντιθέτων.
Έντονη ικανότητα να είναι προσωπικός και να τονίζει τις προσωπικότητες,

που οδηγούν σε:

Κατευθυνόμενο, περιεκτικό ιδεαλισμό.
Σταθερότητα αντίληψης με τη διεύρυνση της συνείδησης.
Αντίδραση και συμπάθεια στην άποψη των άλλων.
Προθυμία να βλέπει το έργο των άλλων ανθρώπων να προοδεύει πάνω στις επιλεγείσες γραμμές τους.
Επιλογή του μεσαίου δρόμου.
Ειρήνη κι όχι πόλεμος. Το καλό του Όλου κι όχι του μέρους.

Ακτίνα Επτά

Μαύρη μαγεία ή η χρήση των μαγικών δυνάμεων για ιδιοτελείς σκοπούς.
Δύναμη να “στέκει στο προσκήνιο” μέχρι να προβάλουν οι ιδιοτελείς αξίες.
Αταξία και χάος μέσα από παρανόηση του Σχεδίου.
Εσφαλμένη χρήση της ομιλίας για να επιφέρει τους επιλεγμένους σκοπούς.
Αναλήθεια.
Σεξουαλική μαγεία. Η ιδιοτελής διαστροφή των ψυχικών δυνάμεων,

που οδηγούν σε:

Λευκή μαγεία, τη χρήση των ψυχικών δυνάμεων για πνευματικούς σκοπούς.
Ταύτιση κάποιου με την πραγματικότητα.
Ορθή τάξη μέσω ορθής μαγείας.
Δύναμη για συνεργασία με το Όλο.
Κατανόηση του Σχεδίου.
Το μαγικό έργο της ερμηνείας.
Εκδήλωση της θειότητας.

Μια προσεκτική μελέτη των παραπάνω προτεινόμενων φράσεων που δείχνουν τις λανθασμένες και τις ορθές κύριες εκφράσεις της ακτινικής δύναμης, θα βοηθήσει το σπουδαστή να κατανοήσει σωστά τη δική του ακτινική φύση και επίσης πού περίπου στέκει στην ανάπτυξή του.

(Αυτόθι, σελ. 39-43)

Οι Ποιότητες των Επτά Ακτίνων και το Σχέδιο για τον Άνθρωπο

Οι επτά ακτινικοί τύποι θα εργασθούν με τους παρακάτω τρόπους:

Ακτίνα I. Οι υπηρέτες σ’ αυτή την ακτίνα, αν είναι εκπαιδευμένοι μαθητές, εργάζονται μέσα από... την επιβολή της Θέλησης του Θεού στο νου των ανθρώπων. Το κάνουν μέσα απ’ την ισχυρή κρούση ιδεών... και την έμφαση των κυρίαρχων αρχών που πρέπει να αφομοιωθούν από την ανθρωπότητα...

Ακτίνα II. Οι υπηρέτες σ’ αυτή την ακτίνα στοχάζονται, διαλογίζονται κι αφομοιώνουν τις νέες ιδέες που συνδέονται με το Σχέδιο και με τη δύναμη της ελκτικής τους αγάπης συγκεντρώνουν όσους βρίσκονται σ’ εκείνο το σημείο εξέλιξης στο οποίο μπορούν να ανταποκριθούν στο μέτρο και το ρυθμό αυτού του Σχεδίου. Μπορούν να διαλέξουν και να εκπαιδεύσουν εκείνους που μπορούν να “μεταφέρουν” την ιδέα βαθύτερα μέσα στη μάζα της ανθρωπότητας...

Ακτίνα III. Οι υπηρέτες σ’ αυτή την ακτίνα έχουν μια ειδική λειτουργία αυτή την εποχή, διεγείροντας τη διανόηση της ανθρωπότητας, οξύνοντάς την και εμπνέοντάς την. Εργάζονται χειριζόμενοι ιδέες, έτσι ώστε να τις κάνουν πιο εύκολα κατανοητές για τη μάζα των νοημόνων ανδρών και γυναικών που βρίσκονται στον κόσμο αυτή την εποχή και των οποίων η ενόραση δεν έχει ακόμη αφυπνισθεί...

Ακτίνα IV. Αυτή η ακτίνα δεν είναι σε ενσάρκωση αυτή την περίοδο κι επομένως λίγα εγώ

της τέταρτης ακτίνας είναι διαθέσιμα στην παγκόσμια υπηρεσία. Υπάρχουν όμως πολλές προσωπικότητες τέταρτης ακτίνας... Το μεγαλύτερο έργο του ζηλωτή της τέταρτης ακτίνας είναι να εναρμονίσει τις νέες ιδέες με τις παλιές... Είναι εκείνοι που φέρνουν έναν “ορθό συμβιβασμό” και προσαρμόζουν το νέο με το παλιό, έτσι ώστε να διατηρηθεί το αληθινό σχέδιο...

Ακτίνα V. Οι υπηρέτες σ’ αυτή την ακτίνα... ερευνούν τη μορφή προκειμένου να βρουν την κρυμμένη ιδέα της, την κινούσα δύναμή της... Εργάζονται με ιδέες, αποδεικνύοντας αν είναι αληθινές ή ψευδείς... Οδηγούν τους ανθρώπους στον κόσμο της έννοιας και οι ανακαλύψεις τους θα τερματίσουν τελικά την τωρινή εποχή της ανεργίας και οι εφευρέσεις και οι βελτιώσεις τους, προστιθέμενες στη σταθερά αυξανόμενη ιδέα της ομαδικής αλληλεξάρτησης (που είναι το κύριο μήνυμα του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου), θα βελτιώσουν τελικά τις ανθρώπινες συνθήκες, έτσι ώστε να μπορέσει να επικρατήσει μια εποχή ειρήνης καισχόλης...

Ακτίνα VI. Το αποτέλεσμα της δραστηριότητας αυτής της ακτίνας ... ήταν να εκπαιδεύσει την ανθρωπότητα στην τέχνη της αναγνώρισης των ιδανικών που είναι οι κυανοτυπίες των ιδεών. Το κύριο έργο τους ... είναι να εκμεταλλευθούν την αναπτυγμένη τάση της ανθρωπότητας ν’ αναγνωρίζει ιδέες και ... να εκπαιδεύσουν τους παγκόσμιους διανοητές να επιθυμούν τόσο έντονα το καλό, το αληθινό και το ωραίο, ώστε η ιδέα ... να μπορεί να υλοποιηθεί με κάποια μορφή πάνω στη γη...

Ακτίνα VII. Αυτή η ακτίνα προσφέρει αυτή την εποχή μια δραστήρια κι αναγκαία ομαδοποίηση μαθητών που είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν το Σχέδιο. Το έργο τους βρίσκεται φυσικά στο φυσικό πεδίο. Μπορούν να οργανώσουν το εφελκυσμένο ιδανικό που θα ενσωματώσει τόση από την ιδέα του Θεού όση η περίοδος και η ανθρωπότητα μπορούν να εκδηλώσουν και να δημιουργήσουν σε μορφή πάνω στη γη... [Ο μαθητής της έβδομης ακτίνας] πρέπει να εκφέρει εκείνες τις Λέξεις Δύναμης που είναι μια ομαδική λέξη και να ενσωματώνει την ομαδική έφεση σε ένα οργανωμένο κίνημα το οποίο πρέπει να σημειωθεί ότι είναι εντελώς διαφορετικό από μια οργάνωση.

(Αυτόθι, σελ. 39-43)

Αν και δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε σε όλη του την έκταση το Σχέδιο μέσα στο μεγάλο του μυστήριο, εντούτοις κάτι μπορούμε να μάθουμε γι’ αυτό. Μια κλεφτή ματιά στο τεράστιο περίγραμμά του και ιδιαίτερα στην εξελικτική του κατεύθυνση, είναι ικανή να μας επιτρέψει να αναγνωρίσουμε ότι είναι η κατεύθυνση του μεγαλύτερου καλού. Αυτό είναι που μετράει! Ο κύριος στόχος μας δεν είναι να εντοπίσουμε το «σημείο αναχώρησης», αλλά να τοποθετηθούμε, να βρούμε τη θέση μας στο σωστό ρεύμα, στο σωστό δρόμο. Κι εδώ, κυρίως εδώ, η σοφία είναι απαραίτητη για την αρμονική συνένωση του ατομικού σχεδίου με το Συμπαντικό, ενώ η θέληση χρειάζεται για να διατηρούμε σταθερό έλεγχο στο πηδάλιο και να προχωράμε σε μια ευθεία πορεία.

Ρομπέρτο Ασατζιόλι, *Η Δράση της Θέλησης*, σελ. 188

Γοητείες των Ακτίνων

Το πρόβλημα του ατόμου περιπλέκεται από ορισμένες κληρονομημένες τάσεις της οικογένειας, του έθνους και της φυλετικής φύσης. Αυτές επηρεάζουν ισχυρά το φυσικό σώμα στις δύο όψεις του, παράγοντας πολλών ειδών γοητείες. Επηρεάζεται επίσης από ορισμένες κληρονομημένες ιδέες που είναι οι ενσωματωμένες σκεπτομορφές των οικογενειακών, εθνικών και φυλετικών προσεγγίσεων στην αλήθεια. Προκαλούν ισχυρές πλάνες στις οποίες ο άνθρωπος ατομικά υποκύπτει εύκολα. Υπάρχουν επίσης οι εισρέουσες δυνάμεις του ζωδίου απ' το οποίο μπορεί να διέρχεται ο ήλιος, όπως οι συνθήκες που απαντώνται σήμερα στον κόσμο, λόγω του γεγονότος ότι ο ήλιος μας περνά σε ένα νέο σημείο του ζωδιακού. Έτσι ισχυρές και νέες ενέργειες επιδρούν στην ανθρωπότητα, παράγοντας αποτελέσματα και στα τρία σώματα. Εφελκούν γοητείες στη συναισθηματική φύση και πλάνες στη νοητική φύση. Όσοι υποκύπτουν εύκολα στη γοητεία, συνειδητοποιούν αυτή την εποχή μια έντονη δυαδικότητα. Το ζήτημα, όπως συνεπώς βλέπετε, είναι αχανές κι αυτή η επιστήμη των ψυχολογικών επιδράσεων και των αποτελεσμάτων της κρούσης τους στον ανθρώπινο μηχανισμό είναι προς το παρόν υποτυπώδης. Ωστόσο υπέδειξα αρκετά για να προκαλέσω το ενδιαφέρον και να αρχίσετε έρευνες στο νέο αυτό πεδίο της ψυχολογικής δραστηριότητας.

Ας επιστρέψουμε στην εξέταση των πολλών ειδών γοητείας που παράγονται από ορισμένους ακτινικούς τύπους και σχετίζονται μαζί τους:

AKTINA I.

Η γοητεία της φυσικής ισχύος.

Η γοητεία του προσωπικού μαγνητισμού.

Η γοητεία του εγωκεντρισμού και του προσωπικού δυναμικού.

Η γοητεία του “ενός στο κέντρο”.

Η γοητεία της ιδιοτελούς προσωπικής φιλοδοξίας.

Η γοητεία της εξουσίας, της δικτατορίας και του εκτεταμένου ελέγχου.

Η γοητεία του συμπλέγματος του Μεσσία στο πεδίο της πολιτικής.

Η γοητεία του ιδιοτελούς πεπρωμένου, του θείου δικαιώματος των βασιλέων που απαιτείται προσωπικά.

Η γοητεία της καταστροφής.

Η γοητεία της απομόνωσης, της μοναχικότητας, του χωριστού.

Η γοητεία της επιβαλλόμενης θέλησης – στους άλλους και στις ομάδες.

AKTINA II.

Η γοητεία της αγάπης να αγαπιέται.

Η γοητεία της δημοτικότητας.

Η γοητεία της προσωπικής σοφίας.

Η γοητεία της ιδιοτελούς ευθύνης.

Η γοητεία μιας πληρέστατης κατανόησης που ματαιώνει την ορθή δράση.

Η γοητεία του αυτοοικτιριμού, μια βασική γοητεία αυτής της ακτίνας.

Η γοητεία του συμπλέγματος του Μεσσία στον κόσμο της θρησκείας και της παγκόσμιας ανάγκης.

Η γοητεία του φόβου που βασίζεται σε ακατάλληλη ευαισθησία.

Η γοητεία της αυτοθυσίας.

Η γοητεία της ιδιοτελούς ανιδιοτέλειας.

Η γοητεία της αυταρέσκειας.

Η γοητεία της ιδιοτελούς υπηρεσίας.

AKTINA III.

Η γοητεία της απασχόλησης.

Η γοητεία της συνεργασίας με το Σχέδιο με ατομικό κι όχι ομαδικό τρόπο.

Η γοητεία της ενεργού μηχανορραφίας.

Η γοητεία της δημιουργικής εργασίας – χωρίς αληθινό κίνητρο.

Η γοητεία των καλών προθέσεων που είναι βασικά ιδιοτελείς.

Η γοητεία της “αράχνης στο κέντρο”.

Η γοητεία του “από μηχανής Θεού”.

Η γοητεία του υστερόβουλου και συνεχούς χειρισμού.

Η γοητεία της σπουδαιότητας από τη σκοπιά της γνώσης, της αποδοτικότητας.

AKTINA IV.

Η γοητεία της αρμονίας που αποσκοπεί σε προσωπική άνεση και ικανοποίηση.

Η γοητεία του πολέμου.

Η γοητεία της διαμάχης με αντικειμενικό σκοπό την επιβολή του δικαίου και της ειρήνης.

Η γοητεία της ασαφούς καλλιτεχνικής αντίληψης.

Η γοητεία της ψυχιστικής αντίληψης αντί της ενόρασης.

Η γοητεία της μουσικής αντίληψης.

Η γοητεία των ζευγών των αντιθέτων με την ανώτερη έννοια.

AKTINA V.

Η γοητεία της υλικότητας ή της υπερέμφασης της μορφής.

Η γοητεία της διάνοησης.

Η γοητεία της γνώσης και του ορισμού.

Η γοητεία της βεβαιότητας που βασίζεται σε στενή άποψη.

Η γοητεία της μορφής που κρύβει την πραγματικότητα.

Η γοητεία της οργάνωσης.

Η γοητεία του εξωτερικού που κρύβει το εσωτερικό.

AKTINA VI.

Η γοητεία της αφοσίωσης.

Η γοητεία της προσκόλλησης σε μορφές και πρόσωπα.

Η γοητεία του ιδεαλισμού.

Η γοητεία των αφοσιώσεων, των πίστεων.

Η γοητεία της συναισθηματικής ανταπόκρισης.

Η γοητεία του συναισθηματισμού.

Η γοητεία της παρέμβασης.

Η γοητεία των κατώτερων ζευγών των αντιθέτων.

Η γοητεία των Παγκόσμιων Σωτήρων και Δασκάλων.

Η γοητεία του στενού οραματισμού.

Η γοητεία του φανατισμού.

AKTINA VII.

Η γοητεία του μαγικού έργου.

Η γοητεία της σχέσης των αντιθέτων.

Η γοητεία των υποχθόνιων δυνάμεων.

Η γοητεία εκείνου που συνενώνει.

Η γοητεία του φυσικού σώματος.

Η γοητεία του μυστηριώδους και του μυστικού.

Η γοητεία της σεξουαλικής μαγείας.

Η γοητεία της ανάδυσης των εκδηλωμένων δυνάμεων.

Απαρίθμησα εδώ πολλές γοητείες. Αλλά οι ονομασίες τους είναι λεγεών και δεν κάλυψα κατά κανέναν τρόπο τις δυνατότητες ή το πεδίο της γοητείας.

(*Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα*, σελ. 120-23)

I. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

Συνεχής συνειδητή αντίληψη ...μαζί με την ενεργό συμμετοχή σε [υποκειμενικά] γεγονότα, έχει σαν αποτέλεσμα πρώτον την επέκταση του συνειδητού ορίζοντα με την ενσωμάτωση ενός πλήθους από ασυνείδητα περιεχόμενα, δεύτερον, τη σταδιακή μείωση της κυρίαρχης επιρροής του ασυνείδητου και τρίτον επιφέρει μια αλλαγή της προσωπικότητας. Αυτή η αλλαγή της προσωπικότητας δεν είναι φυσικά αλλαγή της αρχικής κληρονομικής προδιάθεσης, αλλά μάλλον ένας μετασχηματισμός της γενικής στάσης. Θέλω απλά να τονίσω το γεγονός ότι λαμβάνει χώρα μια σημαντική αλλαγή. Αποκάλεσα αυτή την αλλαγή, που είναι ο στόχος της ανάλυσής μας για το ασυνείδητο, υπερβατική λειτουργία. [Υπάρχει] μια αξιοσημείωτη ικανότητα της ανθρώπινης ψυχής για αλλαγή, η οποία εκφράζεται στην υπερβατική λειτουργία.

Καρλ Γιουνγκ, Δύο Δοκίμια για την Αναλυτική Ψυχολογία

Κρίσεις που οδηγούν σε Μύηση

Όπως ακριβώς υπάρχουν πέντε σημεία κρίσης στη ζωή του ανθρώπου καθώς επιτυγχάνει το στόχο της μύησης (που ονομάζουμε πέντε Μυήσεις), έτσι υπάρχουν πέντε παρόμοια σημεία κρίσης στη διαδικασία πρόσληψης μορφής στους τρεις κόσμους, με τρία να έχουν μεγαλύτερη σπουδαιότητα – το πρώτο, το τρίτο και το πέμπτο. Όταν (μιλώντας πάλι με σύμβολα) μια ψυχή που λειτουργεί υπό θεία παρώθηση, έρχεται σε ενσάρκωση και υφίσταται τη φυλετική εμπειρία για ν' αναπτύξει ορισμένες εκδηλωμένες ποιότητες, συμβαίνουν πέντε σημεία κρίσης. Εδώ μιλώ με όρους της ανθρωπότητας σαν σύνολο, επειδή το ανθρώπινο γένος εκφράζει αυτό που ονομάζουμε “ανθρώπινη κατάσταση συνείδησης”. Δε μιλώ με όρους ατομικής ψυχής, αν επιτρέπεται μια τέτοιο ακυρολεξία. Τα πέντε αυτά σημεία κρίσης σημαδεύουν τη μεταφορά της ψυχικής ζωής από μια φυλή σε άλλη. Κάθε φορά που συμβαίνει ένα τέτοιο γεγονός, υπάρχει φυλετική ανέλιξη και η οικειοποίηση, λίγο ή πολύ συνειδητή, από τη φυλή ενός άλλου φορέα έκφρασης. Ο ακόλουθος πίνακας δείχνει τις οικειοποιήσεις που σημαδεύουν τις πέντε φυλετικές κρίσεις:

1. Στο Λεμούρειο πολιτισμό	η οικειοποίηση του φυσικού σώματος με τις πέντε αισθήσεις του.
2. Στον Ατλάντειο πολιτισμό	η οικειοποίηση του αστρικού σώματος.
3. Στον τωρινό Άρειο κόσμο	η οικειοποίηση του νοητικού σώματος με την επακόλουθη διανοητική ανέλιξη.
4. Στην ερχόμενη φυλή	η συνειδητή οικειοποίηση και ολοκλήρωση της τριπλής προσωπικότητας.
5. Στην τελική φυλή	η έκφραση στον πληρέστερο βαθμό της ψυχής και των φορέων της συν κάποιο βαθμό πνευματικής εκδήλωσης.

... Τα στάδια αυτά προωθούνται για μια τόσο μακρά χρονική περίοδο και αλληλοσχετίζονται τόσο στενά, ώστε το ένα στάδιο και περίοδος καθιστά εφικτό το άλλο και μόνο ο αναλυτικός νους βλέπει ή αναζητά τη διαφοροποίηση. Η αντανάκλαση της πενταπλής αυτής εμπειρίας σε κάθε ατομική ζωή συντελείται με την ακόλουθη τάξη στη ζωή του μέσου νοήμονος ζηλωτή που ανταποκρίνεται κι επωφελείται απ' τον πολιτισμό και την εκπαίδευση της τωρινής εποχής:

1. Η οικειοποίηση του φυσικού περιβλήματος. Αυτή συντελείται ανάμεσα στο τέταρτο και έβδομο έτος, όταν η μέχρι τότε επισκιάζουσα ψυχή παίρνει την κατοχή του φυσικού φορέα.
2. Η κρίση στη διάρκεια της εφηβείας, όπου η ψυχή οικειοποιείται τον αστρικό φορέα. Η κρίση αυτή δεν αναγνωρίζεται απ' το πλατύ κοινό και μόνο αμυδρά τη νιώθει ο μέσος ψυχολόγος απ' τις παρουσιαζόμενες προσωρινές ανωμαλίες της.
3. Μια παρόμοια κρίση μεταξύ του εικοστού πρώτου και του εικοστού πέμπτου έτους, όπου οικειοποιείται ο νοητικός φορέας. Ο άνθρωπος πρέπει τότε ν' αρχίσει ν' ανταποκρίνεται στις εγωικές επιδράσεις και στην περίπτωση του προχωρημένου ανθρώπου το κάνει συχνά.
4. Η κρίση μεταξύ του τριακοστού πέμπτου και του τεσσαρακοστού δεύτερου έτους, όπου εδραιώνεται συνειδητή επαφή με την ψυχή· η τριπλή προσωπικότητα αρχίζει τότε ν' ανταποκρίνεται σαν μονάδα στην ψυχική παρώθηση.
5. Στα υπόλοιπα χρόνια της ζωής πρέπει να υπάρχει μια αυξανόμενη ισχυρή σχέση μεταξύ της ψυχής και των φορέων της, οδηγώντας σε μια άλλη κρίση μεταξύ του πενηκοστού έκτου και του εξηκοστού τρίτου έτους. Ανάλογα με την κρίση αυτή θα εξαρτηθεί η μελλοντική χρησιμότητα του προσώπου και κατά πόσο το εγώ θα συνεχίσει να χρησιμοποιεί τους φορείς σε γεροντική ηλικία, ή κατά πόσο θα υπάρξει μια βαθμιαία απόσυρση της ενοικούσας οντότητας.

Υπάρχουν πολλοί αντίστοιχοι κύκλοι κρίσης στην ιστορία της ζωής κάθε ψυχής ανά τους αιώνες, αλλά οι πέντε αυτές κύριες κρίσεις μπορούν να ανιχνευθούν με διαύγεια από τη σκοπιά της ανώτερης όρασης.

(*Εσωτερική Ψυχολογία II*, σελ. 51-3)

Από τη σκοπιά των ... ακτινικών επιδράσεων έχουμε (στη ζωή του ζηλωτή) μια ανακεφαλαίωση της τριπλής διαδικασίας που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε “διαδικασίες ανέλιξης της Λεμούρειας, Ατλάντειας και Αρείας συνείδησης”. Στην Ατραπό της Δοκιμασίας η ακτίνα του φυσικού σώματος πρέπει να υποταχθεί στις δυναμικότητες που εκπορεύονται από εκείνες τις ψυχικές ακτίνες οι οποίες εκχύνονται από την εξωτερική σειρά πετάλων του εγωικού λωτού... Πρόκειται για τα πέταλα γνώσης. Στην Ατραπό της Μαθητείας το αστρικό σώμα οδηγείται σε υποταγή απ' την ακτίνα της ψυχής καθώς διαχύνεται από τη δεύτερη σειρά πετάλων, των πετάλων αγάπης. Στην Ατραπό της Μύησης μέχρι την τρίτη

μύηση η ακτίνα του νοητικού σώματος υποτάσσεται από τη δύναμη των πετάλων θυσίας, που βρίσκονται στην τρίτη σειρά πετάλων... Μετά την τρίτη μύηση η όλη προσωπικότητα που απαρτίζεται από τις τρεις όψεις, γίνεται ευαίσθητη στην ενέργεια του αγνού ηλεκτρικού πυρός ή ζωής καθώς διαχύνεται μέσα από το “κλειστό μπουμπούκι στην καρδιά του εγωικού λωτού”... Τέτοιο είναι το πρόγραμμα για την ανθρωπότητα, όσον αφορά την ανάλυση της ανθρώπινης συνείδησης.

(Αυτόθι, σελ. 22-3)

Οι μαθητές έχουν το πρόβλημα να εκφράσουν τη δυαδικότητα της αγάπης και της θέλησης μέσω της προσωπικότητας. Η δήλωση αυτή είναι μια αληθινή εξαγγελία του στόχου του μαθητή. Ο μυημένος έχει τον αντικειμενικό σκοπό να εκφράσει τη Θέληση του Θεού μέσω της αναπτυγμένης αγάπης και της συνετής χρήσης της νοημοσύνης. Ο ανωτέρω πρόλογος προετοιμάζει το έδαφος για τον ορισμό των τριών σταδίων της εγωικής ανάπτυξης – ατομικοποίηση ... μύηση ... ταύτιση.

(Αυτόθι, σελ. 9)

Οι τρεις αυτές λέξεις –ατομικοποίηση, μύηση και ταύτιση– καλύπτουν την όλη διαδικασία της σταδιοδρομίας του ανθρώπου από τη στιγμή που προβάλλει στο ανθρώπινο βασίλειο μέχρι να βγει απ’ αυτό στην τρίτη μύηση και να λειτουργεί ελεύθερα στο πέμπτο βασίλειο, το βασίλειο του Θεού. Μέχρι εκείνη τη στιγμή έχει μάθει ότι η συνείδηση είναι ελεύθερη και απεριόριστη και μπορεί να λειτουργεί εντός της μορφής ή εκτός της μορφής ανάλογα με την εντολή της ψυχής ή την καλύτερη υπηρεσία του Σχεδίου. Τότε η ψυχή με κανένα τρόπο δε ρυθμίζεται από τη μορφή.

(Αυτόθι, σελ. 27)

Πρέπει λοιπόν να σημειωθεί εδώ ... πως υπάρχουν κυριολεκτικά δύο σημεία ταύτισης στη μακρά εμπειρία της ψυχής. Το ένα σημαδεύει το στάδιο όπου η μορφή, η ύλη, η ουσία, ο χρόνος και ο χώρος είναι οι ελέγχοντες παράγοντες και αιχμαλωτίζουν την ψυχή μέσα στους τύπους συνείδησής τους. Αυτό υποδηλώνει ταύτιση με τη μορφική ζωή. Το άλλο υποδηλώνει ταύτιση με όλα όσα βρίσκονται έξω απ’ τη μορφική έκφραση και είναι αποδεδειγμένα απ’ αυτή.

(Αυτόθι, σελ. 29-30)

Καθώς το εγώ ή ψυχή οικειοποιείται ένα περίβλημα για έκφραση κι εμπειρία, θα προκύψουν αναπόφευκτα σημεία κρίσης:

1. Το έργο μετάβασης σ’ ένα ιδιαίτερο πεδίο για σκοπούς ενσάρκωσης είναι ένα τέτοιο σημείο. Αφορά τη μετάβαση σε ένα κατώτερο πεδίο, ή από ένα κατώτερο πεδίο σε ένα ανώτερο....
2. Ένα άλλο τέτοιο σημείο κρίσης εμφανίζεται όταν το νοητικό σώμα παρασύρεται σε δραστηριότητα και παρόμοια ζωογονείται το αιθερικό σώμα.

(Αυτόθι, σελ. 49)

Εδώ ...υποδεικνύονται δύο κρίσεις στην υποκειμενική ζωή της ψυχής:

1. Η κρίση όπου η ψυχή, τυφλωμένη, περιορισμένη και εμποδιζόμενη απ' τη μορφή, αρχίζει να εργάζεται στο λατομείο της εμπειρίας, μακριά από τη δική της πατρίδα, με ανεπαρκή εργαλεία και με πλήρη προσωρινή αυτοεπιβαλλόμενη άγνοια του σχεδίου ή προτύπου.
2. Η κρίση που έρχεται πολύ αργότερα στην εμπειρία της ψυχής, όπου η ψυχή γνωρίζει καθαρότερα το σχέδιο και στην οποία πολύ υλικό έχει προετοιμασθεί. Η ψυχή δεν είναι πια τυφλή και μπορεί τώρα να εργασθεί σε συνεργασία με άλλες ψυχές στην προετοιμασία του υλικού για τον τελικό Ναό του Κυρίου. Η ψυχή, ενσαρκωμένη σε ανθρώπινη μορφή, βάζει σ' αυτό το Ναό την ιδιαίτερη συμβολή της στο σύνολο, η οποία μπορεί να δηλωθεί συμβολικά ότι είναι:
 - α. Ένας λίθος που τοποθετείται στα θεμέλια, τυπικός της καθαγιασμένης φυσικής ζωής.
 - β. Ένας κίονας στον ίδιο το Ναό, τυπικός της επιθυμίας ή της εφεσιακής ζωής.
 - γ. Ένα σχέδιο στον πίνακα σχεδίασης, που συμπίπτει με το Μεγάλο Πρότυπο ή Σχέδιο και είναι εκείνο το τμήμα του σχεδίου το οποίο πρέπει να προμηθεύσει το άτομο και για την αναζήτηση του οποίου εξήλθε.
 - δ. Μια ακτινοβολία ή φως που θα αυξήσει το Σεκινάχ, το φως που "λάμπει πάντα στην Ανατολή".

Τρία πράγματα προβάλλουν σε σχέση με το έργο της ψυχής καθώς οικειοποιείται για έκφραση το ένα περίβλημα μετά το άλλο:

1. Η κατάσταση της ουσίας των περιβλημάτων, η οποία καθορίζει τον εξοπλισμό.
2. Η ανταποκριτικότητα στο πρότυπο, η οποία εξαρτάται από το στάδιο της συνειδητής ανάπτυξης.
3. Η ικανότητα για εργασία σε σχέση με το Σχέδιο, η οποία εξαρτάται απ' τον αριθμό και την ποιότητα των κρίσεων που υφίσταται.

Όλα αυτά λαμβάνουν χώρα καθώς η ψυχή περνά κάθε φορά από την εμπειρία της φυσικής ενσάρκωσης· αργότερα γίνεται συνειδητά πρόοδος από πεδίο σε πεδίο κι αυτή αναλαμβάνεται με σαφή πρόθεση. Το έργο διευκολύνεται και προοδεύει με αυξημένη ταχύτητα καθώς η ψυχή, ενεργά, με νοημοσύνη και ενορατικά, αρχίζει να εργάζεται με το πρότυπο, διαβιβάζοντας από κρίση σε κρίση (που καθεμιά σημαδεύει μια διεύρυνση της συνείδησης) ένα νεότερο στόχο ανάπτυξης και μια καινούργια σύλληψη του μεγάλου Σχεδίου σε συνδυασμό με έναν καλύτερο και πιο επαρκή εξοπλισμό δια του οποίου διεξάγεται το έργο.

(Αυτόθι, σελ. 58-9)

Διαδικασία Οικειοποίησης και Απόσπασης

Αυτή η διαδικασία οικειοποίησης είναι ένα διπλό ζήτημα ή μάλλον συνεπάγεται μια διπλή δραστηριότητα – να παίρνουμε και να δίνουμε, ν' αρπάζουμε και ν' αφήνουμε, να αποκτήσουμε την κατοχή εκείνου που επιθυμούμε και να αποσπώμαστε από εκείνο που κρατούσαμε....

Εξετάζοντας τις διαδικασίες οικειοποίησης, πρέπει να μελετηθούν οι ακόλουθες φράσεις, επειδή ρίχνουν φως πάνω στα διάφορα στάδια από διαφορετικές γωνίες:

1. Το στάδιο της συγκεκριμενοποίησης και υλοποίησης. Η ψυχή παίρνει για λογαριασμό της αυτό που χρειάζεται και επιθυμεί για τη δόμηση μορφής.
2. Το στάδιο της ενσάρκωσης που τη φορά αυτή γίνεται τυφλά.
3. Η περίοδος όπου η ικανοποίηση των επιθυμιών είναι ο κύριος στόχος. Αυτές εκτείνονται σ' όλη την κλίμακα απ' τη φυσική επιθυμία και την ικανοποίησή της μέχρι τη γενική και ακαθόριστη επιθυμία για αποδέσμευση.
4. Οι λεπτομερείς διαδικασίες οικειοποίησης (α) ενός σώματος ή σωμάτων, (β) ενός περιβλήματος ή περιβλημάτων, (γ) ενός φορέα ή φορέων και (δ) μιας μορφής ή μορφών.
5. Η καταβύθιση στο σκότος. Αυτό είναι αποτέλεσμα της επιθυμίας. Επιλέχθηκε το σκότος της άγνοιας και ο άνθρωπος άρχισε μέσω της επιθυμίας να διανοίγει το δρόμο του από το σκοτάδι στο φως, από την άγνοια στη γνώση, από το απατηλό στο Πραγματικό....
6. Η Ατραπός της εξόδου με σκοπό την κατοχή.
7. Η ιδιοτέλεια, το κύριο χαρακτηριστικό του εαυτού σε σχέση και σε ταύτιση με το μη-εαυτό.
8. Η αγάπη της κατοχής, η εκπόρνευση της πνευματικής αγάπης.
9. Η κτητικότητα, η πλάνη της υλικής ανάγκης.
10. Η περίοδος που ονομάζεται στη *Βίβλο* εκείνη της “άσωτης ζωής” από μέρους του Άσωτου Υιού.
11. Η εφαρμογή και χρήση της ενέργειας για προσωπική, ιδιοτελή πρόθεση.
12. Η ζωή της προσωπικότητας, με όλα όσα υπονοούνται σ' αυτή....
13. Η προσκόλληση στις ορατές, τις γνωστές και τις οικείες, τις εξωτερικές και τις αντικειμενικές μορφές.
14. Το στάδιο όπου δομούνται σκεπτομορφές, στην αρχή με άγνοια και κατόπιν με εσκεμμένη ιδιοτέλεια.
15. Η περίοδος της απορρόφησης στα πράγματα του βασιλείου της γης.
16. Ο κόσμος, η σάρκα και ο διάβολος.

Στην πλευρά της ψυχικής έκφρασης που διέπεται από την απόσπαση, οι ακόλουθες φράσεις και προτάσεις θα δώσουν κάποια ιδέα της προόδου και της πρόθεσης:

1. Το στάδιο της πνευματοποίησης και της αποϋλοποίησης. Η ψυχή λειτουργεί με το σκοπό της απελευθέρωσης μπροστά της κι όχι της περαιτέρω εμπειρίας στο φυσικό πεδίο.
2. Η παραίτηση από τη μορφική ζωή.

3. Η περίοδος όπου βιώνεται ο κορεσμός· οι επιθυμίες υπήρξαν τόσο κυρίαρχες και ικανοποιήθηκαν τόσο συχνά ώστε δεν ελκύουν πλέον.
4. Η λεπτομερής διαδικασία της απελευθέρωσης από (α) ένα σώμα ή σώματα, (β) ένα περίβλημα ή περιβλήματα, (γ) ένα φορέα ή φορείς και (δ) μια μορφή ή μορφές.
5. Η ανάδυση στο φως, ένας συμβολικός τρόπος έκφρασης του αντιστρόφου της κατάβυθισης στο σκότος.
6. Η Ατραπός της Επιστροφής, με κίνητρο την επιθυμία να μην οικειοποιούμαστε τίποτε για το χωριστό εαυτό. Η αρχή της ομαδικής συνείδησης και του ομαδικού έργου.
7. Η ανιδιοτέλεια, το κύριο χαρακτηριστικό της Ψυχής ή του Εαυτού.
8. Η ελευθερία απ' την επιθυμία της κατοχής, η ελευθερία από την κτητικότητα και συνεπώς μια κατάσταση έλλειψης επιθυμιών.
9. Η εδραίωση της αίσθησης της πραγματικότητας σαν η διέπουσα αρχή της ζωής.
10. Η επιστροφή του Άσωτου Υιού στον οίκο του Πατρός.
11. Η εφαρμογή και χρήση της ενέργειας για ομαδικό σκοπό και σε συνεργασία με το Σχέδιο για το σύνολο.
12. Η ζωή της ψυχής με όλα όσα συνεπάγεται αυτή η φράση.
13. Η αγάπη του Θεού σε αντιδιαστολή στην αγάπη του εαυτού.
14. Η προσκόλληση στο αόρατο, το αληθινό, το υποκειμενικό και το Πραγματικό, που είναι δυνατή μόνο όταν προηγηθεί η απόσπαση από το ορατό, το λανθασμένο, το αντικειμενικό και το απατηλό.
15. Η πλήρης απελευθέρωση απ' τον έλεγχο του κατώτερου νου.
16. Η περίοδος όπου κέντρο ενδιαφέροντος είναι το βασίλειο του Θεού και της ψυχής.
17. Πραγματικότητα. Αμορφία. Θεός.

Πρέπει να θυμάστε, όταν εξετάζουμε τις επτά ακτινικές μεθόδους οικειοποίησης και τα αντίστροφα στάδια, ότι ασχολούμαστε με ενέργειες.

(Αυτόθι., σελ. 76-9)

Οι Κρίσεις της Ψυχής

Κρίση	Ποιότητα	Αστερισμός	Σταυρός
1. Κρίση Ενσάρκωσης	Ατομικοποίηση	Καρκίνος	Θεμελιώδης
2. Κρίση Προσανατολισμού	Αντιστροφή	Κριός	Θεμελιώδης
3. Κρίση Μύησης	Διεύρυνση	Αιγόκερως	Θεμελιώδης
4. Κρίση Απάρνησης	Σταύρωση	Δίδυμοι.	Μεταβλητός
5. Κρίση Πεδίου Μάχης	Διαμάχη	Σκορπιός	Σταθερός
6. Κρίση Τόπου Γέννησης	Μύηση	Παρθένος	Μεταβλητός
7. Κρίση Φλεγόμενου εδάφους	Απελευθέρωση	Λέων	Σταθερός

...Εξετάζοντας αυτές τις κρίσεις που λαμβάνουν χώρα στην ιστορία της ζωής της ψυχής από την πρώτη της ενσάρκωση μέχρι την τελική της αποδέσμευση, θα βρεθεί ότι επτά μεγάλοι αστερισμοί και οι επιρροές τους που διαχύνονται από τους εξωτερικούς και τους εσωτερικούς πλανήτες, οργανώνουν τις περιστάσεις και ρυθμίζουν το περιβάλλον του πνευματικού ανθρώπου που κινείται προς τα εμπρός. Θα εμφανισθούν ορισμένες ζωές

όπου ο ένας ή ο άλλος απ' αυτούς τους αστερισμούς θα ασκεί εξαιρετική επιρροή. Θα προκαλέσουν εκείνη την εστίαση των δυνάμεων, η οποία –με δεδομένο τον ιδιαίτερο εξοπλισμό του ανθρώπου σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή– θα εφελκύσει από μέρους του τη μέγιστη δυνατή προσπάθεια, επιτρέποντάς του έτσι να προχωρήσει σε μια πιο φωτισμένη κατάσταση συνείδησης. Θα σημειώσετε ότι δε λέω “θα του επιτρέψει να νικήσει”. Ένας άνθρωπος μπορεί να επιτύχει να υπερνικήσει τις συνθήκες της δοκιμασίας και να προβάλει σαν κατακτητής των περιστάσεων πάνω στο φυσικό πεδίο κι όμως να έχει ηττηθεί. Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι αν ο αγώνας και η ανάδυση δεν προκαλέσουν βασικές αλλαγές *στη συνείδηση* κι έναν πολύ διευρυμένο ορίζοντα, θα αποδειχθούν μάταιες στην εκπλήρωση του αποσκοπούμενου έργου τους.

Μελετώντας τις στιγμές της κρίσης, πρέπει να θυμάστε ότι τις διέρχεται κανείς περίπου τρεις φορές από τη σκοπιά του μείζονος βιόκυκλου κι ανακεφαλαιώνονται με μικρότερη έννοια σε κάποια ιδιαίτερη ζωή ή ομάδα ζωών. Οι τρεις κύκλοι κύριας σημασίας στη συνείδηση του επανενσαρκωνόμενου εγώ είναι:

1. Ο εξελικτικός κύκλος από την ατομικοποίηση στην απελευθέρωση, από το στάδιο του πρωτόγονου ανθρώπου στην ανάδυση στο στάδιο των παγκόσμιων υποθέσεων ενός Διδασκάλου της Σοφίας, ενός Βούδα ή ενός Χριστού.

2. Ο κύκλος της έφεσης απ' το στάδιο του νοήμονος ολοκληρωμένου ανθρώπου σ' εκείνο του αποδεγμένου μαθητή και από την εμπειρία της διανοητικής έκφρασης στους τρεις κόσμους σ' εκείνη του δόκιμου που επιζητεί τη δοκιμασία στην Ατραπό και αρχίζει να παίρνει συνειδητά στα χέρια του την πνευματική του ανέλιξη.

3. Ο κύκλος της μύησης από το προπαρασκευαστικό στάδιο του αποδεγμένου μαθητή σ' εκείνο του Διδασκάλου και σε ακόμη ανώτερους βαθμούς. Καθεμιά απ' τις επτά αυτές κρίσεις διαδραματίζεται πάλι κατά τη διάρκεια της αυτο-μύησης στον κόσμο της έννοιας και της πραγματικότητας. Συνιστούν το βασικό τόνο ή το πλαίσιο καθεμιάς απ' τις επτά μυνήσεις.

Καθεμιά απ' τις επτά αυτές μυνήσεις επιτρέπει την είσοδο στην κατάσταση της θείας συνείδησης στο καθένα από τα επτά πεδία της θείας εμπειρίας και έκφρασης.

(*Εσωτερική Αστρολογία*, σελ. 472-7)

Κ. Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

Η κατάκτηση του βασιλείου της ψυχής προβάλλει μπροστά στον άνθρωπο. Η μέρα κατά την οποία η λέξη *Ψυχολογία* θα επανέλθει στην αρχική της έννοια, πλησιάζει. Η εκπαίδευση θα έχει τότε δύο λειτουργίες. Θα κάνει ικανό τον άνθρωπο να χειρίζεται τις εγκόσμιες επαφές του με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και να χρησιμοποιεί με νοημοσύνη εκείνο το μηχανισμό για τον οποίο οι Μπεχαβιοριστές έκαναν πολλά να ερμηνεύσουν και θα τον εισάγει επίσης στο βασίλειο το οποίο πάντα μαρτυρούσαν οι μυστικιστές και του οποίου το κλειδί κρατά ο νους – όταν χρησιμοποιείται σωστά.

(Από τη *Διανόηση στην Ενόραση*, σελ. 129-30)

Έχω υπόψη τρία πράγματα που μου φαίνεται ότι είναι ανάγκη να κάνω [στο βιβλίο *Οι Ακτίνες και οι Μήσεις*]: αυτά τα τρία θα καταστήσουν την παρούσα Πραγματεία [*Πραγματεία επί των Επτά Ακτίνων*] όχι μόνο εγχειρίδιο της νέας ψυχολογίας, αλλά επίσης έναν πιο ζωτικό παράγοντα στην ανθρώπινη συνείδηση, επειδή θα τονίζεται το γεγονός της μύησης. Τα τρία αυτά είναι:

1. Σκοπεύω να ασχοληθώ με το θέμα της Μύησης για να προετοιμάσω τον κόσμο των ανθρώπων για την αποκατάσταση των Μυστηρίων.
2. Θα δώσω κάποια συγκεκριμένη διδασκαλία για τα Κέντρα από πλανητική σκοπιά κι επίσης από τη σκοπιά του ζηλωτή ατομικά.
3. Θα προσπαθήσω να σχετίσω τις επτά Ακτινικές ενέργειες με τις πέντε και τις επτά Μήσεις και με τα τρία και τα επτά κέντρα κατά ένα νέο και πιο ενδιαφέροντα τρόπο...

Ο τελευταίος αυτός τόμος της *Πραγματείας επί των Επτά Ακτίνων* θα αλλάξει τελικά τη στάση των διανοιών των ανθρώπων έναντι των Μυστηρίων κι έναντι της δραστηριότητας της πνευματικής μεταφοράς, που είναι ένα απ' τα ονόματα που δίνεται απ' τους Διδασκάλους στο βασικό μυστήριο της μύησης...

Θα σας είναι φανερό ότι αυτή η εκτεταμένη Πραγματεία έχει φύση προπαρασκευαστικής θέσης που καλύπτει ένα πελώριο πεδίο ή περιοχή πληροφοριών. Οι δύο πρώτοι τόμοι [*Εσωτερική Ψυχολογία*, Τόμοι I και II] πραγματεύθηκαν την επταπλή φύση του ανθρώπου και την επίδραση των επτά βασικών ενεργειών ή ακτίνων πάνω στην ανέλιξη του και την ιστορία του και (με συντομότερο τρόπο) πάνω στον κόσμο στον οποίο ζει και πάνω στο περιβάλλον που τον βοηθά και τον ρυθμίζει. Στον τρίτο τόμο [*Εσωτερική Αστρολογία*] εξετάσαμε τις επιδράσεις των αστερισμών και των πλανητών πάνω στον άνθρωπο και πάνω στον πλανήτη μας τη Γη και διαθέσαμε πολύ χρόνο στην εξέταση της εσωτερικής αστρολογίας: οι ακτίνες, τα ζώδια, οι αστερισμοί και οι πλανήτες αλληλοσχετίζονται στενά και το ανθρώπινο ον είναι δέκτης ενεργειών και δυνάμεων που αυτοί εκπορεύουν ή διανέμουν. Αυτό κάνει τον άνθρωπο ό,τι ουσιαστικά είναι οποιαδήποτε στιγμή ενόσω βρίσκεται σε ενσάρκωση.

Έπειτα [στο βιβλίο *Εσωτερική Θεραπευτική*] εξετάσαμε το θέμα της θεραπευτικής, λόγω της ανάγκης κατανόησης των περιορισμών –ψυχολογικών και φυσικών– που περιορίζουν την ελεύθερη έκφραση της θειότητας του ανθρώπου. Ασχοληθήκαμε με μια μείζονα κατά-

σταση που πρέπει ν' αντιμετωπιστεί και να κατανοηθεί αν η ανθρωπότητα πρόκειται κάποτε να εξέλθει απ' τη συνήθη ατραπό της εξέλιξης προς την ατραπό της μαθητείας και της μύησης. Ο άνθρωπος πρέπει να αποκτήσει επίγνωση των ακτινικών αποτελεσμάτων, του ρόλου που παίζουν τα κέντρα στην πρόοδο και ανέλιξή του και της δράσης των ενεργειών και δυνάμεων που προκαλούν δυσκολίες και ασθένειες και μπορούν ταυτόχρονα να τις θεραπεύουν και να φέρνουν την απελευθέρωση του ανθρώπου.

Απ' την εξέταση των περιορισμών περάσαμε σε ένα ολοκληρωτικά νέο θέμα και σε μια τελειώς νέα αντίληψη όσον αφορά την εκπαίδευση του ανθρώπου, όταν φθάσει σ' ένα σχετικώς πολύ προχωρημένο στάδιο ανέλιξης. Σας έδωσα τη νέα διδασκαλία για την ανταγκάρανα ή τον τρόπο και τη μέθοδο με την οποία ο μυημένος μπορεί να συνδέσει σε μια μεγάλη συγχώνευση ή ενοποίηση όχι μόνο την ψυχή και την προσωπικότητα, αλλά την ενάδα, την ψυχή και την προσωπικότητα. Η διδασκαλία αυτή προώθησε οτιδήποτε δόθηκε ως τώρα ανά τους αιώνες κατά ένα ακόμη βήμα και υπέδειξε το επόμενο στάδιο ανάπτυξης ενώπιον του μαθητή. Ήλθε πλέον ο καιρός, όπως προέβλεψε η Ιεραρχία, για περισσότερο φως πάνω στην ατελείωτη Οδό.

(Οι Ακτίνες και Μυήσεις, σελ.323-25)

Όταν ο κοινός νους κατανοήσει, έστω κι επιπόλαια, τα παρακάτω εκτιθέμενα σε συντομία γεγονότα, η τάση της δημόσιας εκπαίδευσης, το αντικείμενο της πολιτικής επιστήμης κι ο στόχος της οικονομικής και κοινωνικής προσπάθειας θα λάβουν μια νέα και καλύτερη κατεύθυνση. Τα γεγονότα αυτά θα μπορούσαν να συνοψισθούν στα ακόλουθα αξιώματα:

1. Ο άνθρωπος είναι *κατ' ουσία* θεός. Αυτό διακηρύχθηκε πάντοτε στη διάρκεια των αιώνων...
2. Ο άνθρωπος αποτελεί στην πραγματικότητα τμήμα του Παγκόσμιου Νου ή της παγκόσμιας ψυχής και ως τμήμα συμμετέχει έτσι στα ένστικτα και την ποιότητα αυτής της ψυχής όπως εκδηλώνεται στην ανθρώπινη οικογένεια. Η ενότητα είναι συνεπώς εφικτή μόνο στο πεδίο του νου...
3. Ο άνθρωπος στην κατώτερη φύση του και στους τρεις φορείς του είναι άθροισμα μικρότερων ζώων που εξαρτώνται απ' αυτόν για την ομαδική τους φύση, τον τύπο δραστηριότητάς τους και τη συλλογική τους ανταπόκριση και οι οποίες –δια της ενέργειας ή δραστηριότητας του ηλιακού Κυρίου– θ' ανυψωθούν αργότερα και θ' ανελιχθούν στο ανθρώπινο στάδιο.

Όταν κατανοηθούν τα τρία αυτά γεγονότα, τότε και μόνο τότε θα έχουμε ορθή και ακριβή κατανόηση της φύσης του ανθρώπου.

Η αντίληψη αυτή θα επιφέρει επίσης τρεις αλλαγές στη σκέψη της εποχής:

- (1) *Μια αναπροσαρμογή της ιατρικής γνώσης του ανθρώπου*, που θα καταλήξει σε αληθινότερη κατανόηση του φυσικού σώματος, της φροντίδας του και της προφύλαξής του κι έτσι θα προκύψει ορθότερη κατανόηση των νόμων της υγείας. Στόχος των ιατρών θα είναι τότε να διακριβώσουν στη ζωή του ανθρώπου εκείνο που παρεμποδίζει την εγωική ενέργεια να πλημμυρίσει κάθε τμήμα της ύπαρξής του· να εντοπίσουν τις γραμμές σκέψης που εντρυφούν σε ό,τι προκαλεί αδράνεια της όψης θέληση, γεγονός που συντελεί σε εσφαλμένη δράση· να διακριβώσουν

στο συναισθηματικό σώμα αυτό που επηρεάζει το νευρικό σύστημα κι έτσι εμποδίζει τη ροή ενέργειας από τα πέταλα αγάπης του εγωικού λωτού... να ανακαλύψουν το κώλυμα στο αιθερικό σώμα που παρεμποδίζει την ορθή ροή της πράνα ή της ηλιακής ζωτικότητας σε κάθε τμήμα του σώματος...

- (2) *Ολόκληρος ο κόσμος της κοινωνικής σκέψης* θα εφαρμοσθεί στην κατανόηση της συναισθηματικής φύσης της ανθρωπότητας, των ενεχόμενων ομαδικών σχέσεων και της αλληλεπίδρασης ατόμων με άλλα άτομα, ομάδων με άλλες ομάδες. Οι σχέσεις αυτές θα ερμηνευθούν πλατιά και συνετά και ο άνθρωπος θα διδαχθεί την ευθύνη του για τις μικρότερες ζωές που εμψυχώνει. Αυτό θα προκαλέσει ορθή κατεύθυνση της ατομικής δύναμης και της χρήσης της για τη σταθεροποίηση, την ανάπτυξη και τον εξευγενισμό της ουσίας των διαφόρων φορέων.
- (3) *Στον εκπαιδευτικό κόσμο* η κατανόηση της αληθινής φύσης του ανθρώπου θα επιφέρει μια θεμελιώδη αλλαγή στις μεθόδους διδασκαλίας. Η έμφαση θα τεθεί στη διδαχή των ανθρώπων για το γεγονός του Εγώ στο δικό του πεδίο, τη φύση των σεληνιακών του σωμάτων και τις μεθόδους ευθυγράμμισης των κατώτερων σωμάτων προκειμένου το Εγώ να μπορεί να επικοινωνεί άμεσα με το φυσικό εγκέφαλο κι έτσι να ελέγχει την κατώτερη φύση και να πραγματοποιεί τους σκοπούς του. Οι άνθρωποι θα διδαχθούν πώς, μέσω συγκέντρωσης και διαλογισμού, μπορούν να διακριβώνουν για λογαριασμό τους τη γνώση, μπορούν να αναπτύσσουν την ενόραση κι έτσι να αντλούν από τα αποθέματα του Εγώ. Τότε οι άνθρωποι θα διδαχθούν πώς να σκέφτονται, να αποκτούν τον έλεγχο του νοητικού σώματος κι έτσι να αναπτύσσουν τις λανθάνουσες δυνάμεις τους.

Στα παραπάνω λίγα σχόλια υποδείχθηκαν πολύ σύντομα και ανεπαρκώς τα αποτελέσματα που πρέπει ν' αναμένονται από μια αληθινή κατανόηση της ουσιαστικής φύσης του ανθρώπου. Γράφτηκαν με βάση την ανάγκη αυτών των ημερών για μια δήλωση ως προς τον αληθινό ή εσώτερο άνθρωπο κι ως προς τους νόμους του βασιλείου του Θεού. Ο εσώτερος αυτός άνθρωπος ήταν πάντα γνωστό ότι ήταν εκεί και το "ένδον βασίλειο" διακηρυσσόταν πάντα, ωστόσο ήρθε η Ε.Π.Μπ. και διέδωσε τις ίδιες παλιές αλήθειες από μια νέα σκοπιά, δίνοντας μια αποκρυφιστική στροφή στη μυστικιστική σκέψη. Έρχεται πλέον η ευκαιρία για τον άνθρωπο ν' αντιληφθεί τους νόμους της ύπαρξής του και με την αντίληψη αυτή εκείνοι που στέκουν στο χείλος της ενορατικής κατανόησης της γνώσης κι εκείνοι με την επιστημονική κλίση που είναι πρόθυμοι ν' αποδεχθούν τις αλήθειες αυτές σαν υπόθεση εργασίας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν βάση πειραματισμού μέχρι ν' αποδειχθεί λανθασμένη, θα έχουν την ευκαιρία να επιλύσουν από μέσα τα παγκόσμια προβλήματα. Έτσι η Χριστική αρχή θα εκδηλωθεί στη γη κι έτσι η Χριστική φύση θα καταδειχθεί ότι αποτελεί γεγονός της ίδιας της φύσης. Το όφελος της δημόσιας σκέψης απ' την αληθινή ερμηνεία της εξέλιξης του Εγώ και της βαθμιαία αναπτυσσόμενης δύναμής του στη γη θα είναι πολύ μεγάλο.

(*Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός*, σελ. 809-15)

Ό,τι αληθεύει για το άτομο, αληθεύει τελικά για όλη την ανθρώπινη οικογένεια. Το σχέδιο για την ανθρωπότητα αφορά τη *συνειδητή* ανέλιξη του ανθρώπου. Καθώς το ανθρώπινο γένος αυξάνει σε σοφία και γνώση και καθώς οι πολιτισμοί έρχονται και φεύγουν, φέρνοντας καθέναν το αναγκαίο του μάθημα και το υψηλό του σημείο επίτευξης, οι άνθρωποι

σαν ομάδα πλησιάζουν την πύλη που οδηγεί στη ζωή. Κάθε σύγχρονη ανακάλυψη, κάθε ψυχολογική μελέτη και γνώση, κάθε ομαδική δραστηριότητα και κάθε επιστημονική επίτευξη καθώς και κάθε πραγματική απόκρυφη γνώση έχει πνευματική φύση και συμβάλει σ' εκείνη τη διεύρυνση της συνείδησης που θα καταστήσει το ανθρώπινο γένος το Μεγάλο Μυημένο. Μόλις τα ανθρώπινα όντα συλλάβουν σε πλατιά σύνθεση την ανάγκη της σαφέστερης εισόδου στον κόσμο της αληθινής έννοιας και αξίας, θα δούμε τα μυστήρια ν' αναγνωρίζονται παγκόσμια. Θα ιδωθούν οι νέες αξίες και οι νέες τεχνικές και μέθοδοι ζωής θ' αναπτυχθούν σαν αποτέλεσμα αυτής της αντίληψης. Υπάρχουν σημάδια ότι αυτό ήδη συμβαίνει... βρισκόμαστε στο δρόμο για "εκείνο που είναι μέσα" και πολλές φωνές σήμερα το διακηρύσσουν.

(Από τη Βηθλεέμ στο Γολγοθά, σελ. 28)